

656.6(062)(438)„1931/1933“

Sprawozdanie Stowarzyszenia Członków Kongresów Gospodarki Wodnej w Polsce za lata 1931 do 1933 włącznie.

1. Protokół Walnego Zgromadzenia Stowarzyszenia Członków Kongresów Gospodarki Wodnej w Polsce.
2. Sprawozdanie z działalności Zarządu Stowarzyszenia Członków Kongresów Gospodarki Wodnej w Polsce do końca 1933 r.
3. Sprawozdanie finansowe za 1932 i 1933 r.
4. Komunikaty.

PROTOKÓŁ

Walnego Zgromadzenia Stowarzyszenia Członków Kongresów Gospodarki Wodnej w Polsce odbytego w dniu 20 czerwca 1932 r. o godz. 13-ej w lokalu Politechniki w Warszawie w okresie trwania zwołanego na dn. 19 i 20 czerwca 1932 r. Narodowego Kongresu Żeglugi jako konferencji sekcijnej tegoż Stowarzyszenia.

Zgodnie z § 17 Statutu Walne Zgromadzenie jest prawomocne do powzięcia uchwał obowiązujących bez względu na liczbę obecnych członków, gdy termin i miejsce Walnego Zgromadzenia zostały podane członkom pisemnie conajmniej na 4 tygodnie przed datą Walnego Zgromadzenia. Ogłoszenie o terminie tego Zgromadzenia zostało umieszczone w Nr. 8 Wiadomości Związku Polskich Zrzeszeń Technicznych z dnia 19 kwietnia 1932 r. i rozesłane wszystkim członkom Stowarzyszenia, co stwierdza prawomocność Walnego Zgromadzenia do powzięcia prawomocnych uchwał w dn. 20 czerwca 1932 r.

Porządek dzienny obrad 1-go Zwyczajnego Walnego Zgromadzenia:

1. Sprawozdanie tymczasowego Zarządu z dotychczasowej działalności Stowarzyszenia.
2. Wytyczne dla dalszej pracy i rozwoju Stowarzyszenia.
3. Rozpatrzenie wniosków Zarządu i tych wniosków członków, które będą zgłoszone na piśmie do Zarządu na 2 tygodnie przed terminem Walnego Zgromadzenia.
4. Wybór członków Zarządu.
5. Wybór członków Komisji Rewizyjnej.

Walnemu Zgromadzeniu przewodniczy prezes tymczasowego Zarządu prof. M. Rybczyński, protokołuje sekretarz inż. K. Rodowicz.

Przewodniczący zagajając obrady, wita przybyłych na Walne Zgromadzenie członków Stowarzyszenia, będących w znacznej większości członkami obradującego jednocześnie w dniach 19 i 20 czerwca 1932 r. Narodowego Kongresu Żegluga, który skupił 100 członków.

Do punktu 1-go porządku dziennego:

Sekretarz Zarządu inż. K. Rodowicz składa następujące sprawozdanie tymczasowego Zarządu Stowarzyszenia za rok 1931 i za połowę roku 1932:

„Pierwszy Polski Zjazd Hydrotechniczny, który odbył się w Warszawie w styczniu 1929 r., powołał do życia Stowarzyszenie Członków Kongresów Gospodarki Wodnej w Polsce, Komitetowi zaś wykonawczemu tegoż Zjazdu porучzył pełnienie przejściowo czynności Komitetu Organizacyjnego, a następnie tymczasowego Zarządu Stowarzyszenia.

Uchwalony przez Zjazd statut Stowarzyszenia wymagał wprowadzenia doń żądanych przez władze nieznacznych poprawek, po czym został zalegalizowany w dn. 21 lutego 1930 r.

W skład Komitetu (Wykonawczego Zjazdu, a temsamem i tymczasowego Zarządu Stowarzyszenia weszli: inż. P. Bomas, prof. dr. inż. M. Matafkiewicz, inż. L. Piekarski, prof. dr. inż. K. Pomianowski, inż. M. Prokopowicz, inż. K. Rodowicz, inż. A. Rundo, prof. M. Rybczyński i inż. S. Turczynowicz; zespół ten został drogą kooptacji zwiększony o inż. B. Mosdorfa, po ustąpieniu którego wszedł do Zarządu inż. J. W. Świeściakowski.

Jakkolwiek Zarząd ten, składający się z 11 członków, posiadał w swem gronie reprezentantów wszystkich działów gospodarki wodnej w kraju, to jednak znaczniejszym przejawem swej działalności w ubiegłym okresie odznaczyli się przedstawiciele działu żegluga morskiej i śródlądowej, doprowadzając do zorganizowania po raz pierwszy w Polsce Kongresu Żeglugowego, czynnego w chwili obecnej.

Zarząd zalegalizowanego z początkiem roku 1930 Stowarzyszenia rozpoczął właściwą działalność od roku 1931, uzyskując w tym roku 155 członków zwyczajnych: w chwili obecnej ilość członków Stowarzyszenia zwiększyła się do 186.

Zarząd Stowarzyszenia, którego głównym celem jest przyczynianie się do rozwoju i polepszenia gospodarki wodnej w Polsce, wychodząc z założenia, że dla należytego zrozumienia potrzeb gospodarki wodnej wśród społeczeństwa konieczną jest prócz periodycznych zjazdów, stała propaganda, postanowił rozpocząć od informowania szerszych rzesz, przedewszystkiem technicznych, o poszczególnych przejawach swej działalności i zamierzeń. W tym celu rozpoczęto wydawnictwo narazie nieperiodycznego dodatku do „Wiadomości Związku Polskich Zrzeszeń Technicznych“ jako pisma docierającego w ilości ponad 6000 egzemplarzy do rąk prawie każdego inżyniera polskiego. Poszczególne egzemplarze „Wiadomości“ zawierające te nieperiodycznie się ukazujące publikacje z działu gospodarki wodnej są ponadto doręczane tym członkom Stowarzyszenia, którzy nie otrzymują ich z powodu nienależenia do Związku Zrzeszeń Technicznych.

Enuncjacje Zarządu Stowarzyszenia ukazały się w r. 1931 w zeszytach „Wiadomości”: N.N. 13/15, 21, 24, 30 i 34 oraz w 1932 r. w zeszycie Nr. 8.

Zeszyt 13/15 podał obszerniejsze sprawozdanie z działalności Zarządu Stowarzyszenia za lata 1929 i 1930; następne zeszyty zawierają spisy członków Stowarzyszenia, komunikaty dotyczące zamierzeń i wyników organizacyjnych Stowarzyszenia i powołanej przez nie Komisji Organizacyjnej Narodowego Kongresu Żeglugi, sprawozdanie z wycieczki na Polesie, wreszcie kilka publikacyj na niektóre aktualne tematy.

Zabiegł Zarządu w kierunku ożywienia działalności Stowarzyszenia przez powołanie do życia czynnego na terenie społecznym innych poza żeglugą morską i śródlądową, komórek gospodarki wodnej, nie dały na razie wyników pozytywnych. Przyczyną tego jest zarówno przeżywany obecnie kryzys gospodarczy, jak i brak w Zarządzie narazie liczniejszego grona osób mogących tej pracy należną ilość czasu poświęcić. Przypuszczać należy, że mające się dokonać wybory nowego Zarządu o pełniejszym niż dotychczas komplecie członków umożliwią należyte wypełnienie tej luki.

Powołana przez Zarząd Komisja Organizacyjna Kongresu Żeglugi parokrotnie odraczała termin zwołania Kongresu, przede wszystkim z powodu od dłuższego czasu trwającej niekorzystnej konjunktury gospodarczej, a ostatnio z powodu trudności otrzymania na czas zapowiedzianych na kongres referatów.

Odbuwający się w chwili obecnej pierwszy Narodowy Kongres Żeglugi zgromadził 100 uczestników, którzy za przedmiot obrad mają 23 uprzednio zawczasu wydrukowane i rozesłane referaty, z tego 5 referatów dotyczy żeglugi morskiej, zaś 18 referatów — żeglugi śródlądowej. Wykaz szczegółowy tych referatów umieszczono w Nr. 8 „Wiadomości” z dnia 19 kwietnia 1932 r.

Stowarzyszenie cieszy się poparciem Ministerstwa Robót Publicznych oraz Przemysłu i Handlu, jakoteż Banku Gospodarstwa Krajowego, co mu umożliwiło dokonanie druku obszerniejszych referatów, które na Kongres Żeglugowy objęły łącznie 36 arkuszy druku.

Komisja Organizacyjna Kongresu Żeglugi, działając w ścisłym porozumieniu z Zarządem Stowarzyszenia przez wydanie drukiem prac kongresowych w postaci oddzielnych broszur, rozpoczęła wydawnictwo prac Stowarzyszenia ujętych w poszczególne działy gospodarki wodnej. Serja A obejmuje prace z dziedziny żeglugi morskiej, serja B z działy żeglugi śródlądowej, następne serje będą mogły zawierać prace z dalszych działów gospodarki wodnej, jak meljoracje, wyzyskanie sił wodnych, wodociągi i t. p.

W ten sposób ujęte wyniki prac Stowarzyszenia będą stanowiły bibliograficznie trwalszy i łatwiej w praktycznym użytkowaniu dostępny dorobek zespolonych sił poszczególnych członków Stowarzyszenia.

Na dzień 15 czerwca 1932 r. Stowarzyszenie liczy 186 członków w tem 10 osób prawnych, zaś 176 osób fizycznych, którzy pochodzą z następujących miejscowości: z Warszawy 70, z Krakowskiego 14, z Poznańskiego 12, z Pomorskiego 11, z Lwowskiego 10, z Wileńskiego 9, Kieleckiego, Poleskiego i Stanisławowskiego po 8, z Warszawskiego 7, z Wołyńskiego 6, z Lubelskiego, Ślą-

skiego, Białostockiego i Gdańska po 5, z Łódzkiego 2, z Nowogrodzkiego 1.

Zarząd Stowarzyszenia jako spadkobierca czynności Komitetów Organizacyjnego i Wykonawczego I-go Polskiego Zjazdu Hydrotechnicznego przedkłada przy najpierwszej, jaką mamy obecnie, okoliczności Walnego Zgromadzenia sprawozdanie finansowe za okres czteroletni od 1 lutego 1928 r. do 31 grudnia 1931 r. z wnioskiem o przyjęcie go do wiadomości i przekazanie mającej być obroną Komisji Rewizyjnej, celem szczegółowego przejrzenia i ewentualnego zaakceptowania". (Sprawozdanie finansowe na str. A—16).

Inż. J. Pruchnik wypowiada się za możliwie szerszą akcją wydawniczą Stowarzyszenia.

Inż. J. Czerwiński wyraża uznanie dla tymczasowego Zarządu i proponuje przyjęcie sprawozdania Zarządu z działalności łącznie ze sprawozdaniem finansowym, które dla szczegółowego przejrzenia przekazane będzie mającej być obroną Komisji Rewizyjnej.

Wniosek ten przyjęto.

Do punktu 2-go porządku dziennego:

Przewodniczący prof. M. Rybczyński w sprawie wytycznych dla dalszej pracy i rozwoju Stowarzyszenia wygłasza następujące przemówienie:

„Myślą przewodnią przy zakładaniu Stowarzyszenia Członków Kongresów Gospodarki Wodnej w Polsce było wytworzenie ogniska, w którym skupiały się badania obejmujące całokształt gospodarki wodnej, w przeciwieństwie do zainteresowań poszczególnych władz czy instytucji, opiekujących się jedną czy kilkoma gałęziami gospodarki wodnej.

Jeżeli myśl ta znalazła przychylny oddźwięk pośród ludzi stojących blisko tej gospodarki w czasie, kiedy jednak większość tych spraw była skupioną w jednym ministerstwie, jakkolwiek w różnych jego komórkach, to tembardziej staje się ona aktualną w okresie, kiedy na porządku dziennym jest zupełna parcelacja spraw wodnych pomiędzy szereg władz i instytucji.

To też przypuszczam, że naczelnem zadaniem przyszłego Zarządu Stowarzyszenia powinna być dążność do skupienia w Stowarzyszeniu jak największej ilości członków z różnych dziedzin gospodarki wodnej i w ten sposób wyrobienia Stowarzyszeniu w społeczeństwie takiego stanowiska, z którym liczyłyby się wszelkie czynniki zajmujące się sprawami gospodarki wodnej. Dotychczas większość członków naszego Stowarzyszenia rekrutuje się z pośród osób pracujących na niwie komunikacji wodnej, regulacji rzek i tak zwanych meljoracji podstawowych, znacznie mniej członków liczymy wśród kolegów pracujących na polu meljoracji szczegółowych, energetyki, wodociągów i kanalizacji, przeważnie dlatego, że tamte działy wytworzyły już sobie dawno odpowiednie ośrodki pracy.

Dalecy jesteśmy od tego, ażeby sądzić, że nasze Stowarzyszenie może zastąpić w zupełności tamte ośrodki. Przeciwnie naszym celem jest raczej inicjowanie nowych ośrodków, jak np. obecnie stałej instytucji Polskich Kongresów Żeglugi, równocześnie jednak obok tej działalności różniczkującej, uważamy za konieczność

działalność całkująca, t. j. skupianie w naszym Stowarzyszeniu spraw wspólnych całego gronu ludzi zajmujących się poszczególnymi gałęziami gospodarki wodnej.

Chcąc ułatwić tę działalność całkującą, należałoby w przyszłym regulaminie prac Stowarzyszenia, przewidzieć podział na autonomicznie działające komisje, podobnie jak odrębnym sprawom poświęcane będą poszczególne Zjazdy i Kongresy urządzone przez Stowarzyszenia. Wówczas przedmiotem obrad Zarządu byłyby obok spraw administracyjnych jedynie sprawy obchodzące ogół lub większość gałęzi gospodarki wodnej.

Realną pracę w Stowarzyszeniu w tym kierunku możnaby wyobrazić sobie w granicach przyjętych zresztą w statucie, w postaci zwoływania kongresów ogólnych gospodarki wodnej obok zjazdów zajmujących się poszczególnymi zagadnieniami, oraz w postaci wydawnictwa traktującego o sprawach wodnych.

Jeżeli chodzi o program w latach najbliższych, to obecnym Zjazdem komunikacyjnym wyczerpaliśmy najpotrzebniejsze Zjazdy specjalne. Koło bowiem meljoracyjne pracuje nad sprawą słowiańskiego Zjazdu meljoracyjnego, sprawy energetyki wobec panującego kryzysu, zdaje się na jakiś czas trzeba będzie uważać za bezprzedmiotowe, natomiast z działu zaopatrzenia miast w wodę i kanalizacji zbyt mało jeszcze liczymy członków. Pozostaje jednak Zjazd Ogólny, który i tak w myśl statutu powinienby być zwołany w 1934 r. ewentualnie 1935. Otóż nie byłoby moim zdaniem stosownem zwoływać Zjazd bez ustalonego z góry programu, jak nim był pierwszy Zjazd Hydrotechniczny. Wszystkie obecne Zjazdy Narodowe i Międzynarodowe przeszły do celu. Pozostawiając przyszłemu Zarządowi sprawę ustalenia porządku obrad rzucam tylko jako myśl, która może wywoła dyskusję, dwie kwestje ogólne, a mianowicie: sprawę meljoracji Polesia, która interesuje oprócz meljoratorów, także inżynierów komunikacji wodnej i ekonomistów, oraz sprawę zagadnienia zbiornikowego, interesującego obok energetyków także komunikacje wodne, wodociągi, a zwłaszcza u nas meljoracje podstawowe.

Z działu interesującego wszystkich możnaby tu dodać sprawę badania konstrukcji wodnych na modelach, która zaczyna już sobie torować prawo obywatelstwa w Polsce.

Przechodząc do drugiego działu pracy, muszę zauważyć, że Zarząd tymczasowy zastanawiał się nad formą stałych publikacji, i po debatach odrzucił myśl wydawania stałego pisma poświęconego sprawom gospodarki wodnej, dając jedynie członkom nieperiodyczne wiadomości przeważnie administracyjnej natury, publikowane w Wiadomościach Zrzeszeń Technicznych. Natomiast zapoczątkował wydawnictwo broszur w sprawach gospodarki wodnej, przede wszystkim w dwóch działach będących na porządku dziennym obecnego Zjazdu, t. j. żeglugi morskiej i śródlądowej. Do tych działów, które jak najintensywniej rozwinaćby należało, powinny się obecnie przyłączyć działy nowe, a mianowicie te, które Zarząd postawił na porządku dziennym najbliższego Kongresu.

Zdaje mi się, że praca w tych dwóch kierunkach, będzie dla przyszłego Zarządu, aż nadto absorbująca jego siły.

Po referacie prof. Rybczyńskiego wytworzyła się dyskusja, której przebieg był następujący.

Inż. L. Regamey wypowiada się z wielkiem uznaniem dla skutków, których oczekiwać należy w wyniku organizowanych przez Stowarzyszenie kongresów, jak na przykład obecny żeglugowy, który powinien przyczynić się do posunięcia naprzód sprawy uporządkowania zagadnień dotyczących komunikacji wodnej.

Ponadto jest zdania, że większe ożywienie działalności Stowarzyszenia dałoby się osiągnąć w razie pozyskania delegatów przy poszczególnych stowarzyszeniach technicznych.

Inż. J. Pruchnik wypowiada się za zbędnością organizowania kongresów, które u nas nie są potrzebne dla zapoznawania ze sobą ich uczestników, gdyż już wszyscy doskonale siebie znają; uważa je nawet za szkodliwe, jak na przykład kongresy drogowe i meljoracyjne, które nie doprowadziły do pozytywnych rezultatów; zaleca natomiast wzywanie przez zainteresowane urzędy znanych specjalistów dla uzyskania porady, albo też stworzenie towarzystwa popierania spraw hydrotechnicznych, któreby zwoływało konferencje wybitnych znawców; tak wyznaczona konferencja winna mieć ściśle oznaczony program, do wygłoszenia zaś referatów muszą być powołani z góry wyznaczeni referenci.

Inż. K. Rodowicz, polemizując z przedmówcą, godzi się na konieczność zapraszania na kongresy z góry umówionych referentów generalnych, ujmujących całość pewnego zagadnienia głównego stanowiącego trzon obrad, sprzeciwia się jednak niedocenianiu przez przedmówcę stron dodatnich kongresów, które umożliwiają wysunięcie na forum społeczne opinii i dyskusji w sprawach technicznych lub gospodarczych żywo interesujących pewien szerszy odłam społeczeństwa. Możliwość zetknięcia się i zapoznania się osobistego podczas kongresu z reprezentantami i działaczami pracującymi w pewnej dziedzinie gospodarczej lub technicznej jest też czynnikiem, który winien być głębiej doceniany przy organizowaniu takich kongresów.

Inż. L. Piekarski podkreśla wybitną dodatnią rolę jaką kongresy odgrywają w rozwoju gospodarczym poszczególnych państw.

Inż. J. Opolski stwierdza uznanie i rozpowszechnienie kongresów na całym świecie; wypowiada się za możliwie częstszym zwoływaniem kongresów z dziedziny gospodarki wodnej, nie wysuwając jednak na każdą poszczególną konferencję zbyt szerokiego tematu pod obrady. Jako stronę dodatnią kongresów wysuwa również tę okoliczność, że każda taka konferencja daje spory impuls do przemysłowania.

Inż. J. Mejro nawiązując do dających się obecnie słyszeć zamierzeń władz rządowych skasowania Ministerstwa Robót Publicznych, co pociągnęłoby za sobą rozparcelowanie agend wodnych pomiędzy kilka ministerstw, wypowiada się za koniecznością utrzymania w jednym ministerstwie jednolitego administrowania wodą jako żywiołem. W związku z tem wysuwa wniosek zalecenia Zarządowi Stowarzyszenia przeprowadzenia obrony tych tez. Wniosek ten — ko zgłoszony w nieprzepisowym terminie, nie mógł być przez przewodniczącego poddany pod głosowanie.

Inż. L. Sikorski uznaje kongresy za wielce celowe, gdyż mało jest sposobności szerszego dyskutowania aktualnych zagadnień w

dziedzinie gospodarki wodnej. Wypowiada życzenie, by niezależnie od szerzej zakrojonych kongresów zwoływać konferencje częściowe. Brakowi takich konferencji możnaby obecnie przypisać to, że przy obecnej reorganizacji w administracji wodnej nie były wcale wysłuchiwane głosy fachowców z tej dziedziny techniki.

Inż. B. Powierza stwierdza brak w Stowarzyszeniu Członków Kongresów Gospodarki Wodnej przedstawicieli Izb Rolniczych, którzy jako w swoim zakresie specjaliści powinni by czuć się zainteresowanymi w należeniu do tego Stowarzyszenia.

M. Mierzejewski podkreśla wielkie zainteresowanie, jakie w nim obudziły obrady kongresu żeglugowego i wypowiada się z wielkiem uznaniem dla działalności i programu Stowarzyszenia. Apeluje do wiary we własne siły i wzywa do przejścia się w pierwszym rzędzie regulacją Wisły.

Po zakończeniu dyskusji przewodniczący stwierdził, że zakreślony w referacie program prac Stowarzyszenia, jako nie nasuwający obiekcyj w toku rozważania, stanie się wytyczną dla prac nowego Zarządu.

Do punktu 3-go porządku dziennego: żadnych wniosków nie zgłoszono.

Do punktu 4-go porządku dziennego:

W wyniku zarządzonych wyborów został przez Walne Zgromadzenie obrany Zarząd Stowarzyszenia w ilości 15 członków i 10 zastępców, w składzie następującym: 1) członkowie Zarządu: inż. Bomas Piotr inż. Herbiech Henryk, mjr. Janota Jan, prof. dr. Matakiewicz Maksymilian, Niemirowicz - Szczytt Władysław, inż. Piekarski Ludwik, inż. Prokopowicz Marjan, inż. Rodowicz Kazimierz, inż. Romański Edward, Rostkowski Feliks, prof. inż. Rybczyński Mieczysław, inż. Sikorski Ludomir, inż. Skoraszewski Włodzimierz, inż. Świeciałkowski Jacek Witold, inż. Zaczek Józef; 2) zastępcy członków Zarządu: inż. Czaplicki Tadeusz, inż. Decyusz Jerzy, inż. Holnicki-Szulec Jan, inż. Jensz Henryk, inż. Korsak Bohdan, inż. Mysłakowski Kazimierz, inż. Rudolf Zygmunt, Rummel Julian, inż. Rundo Alfred, inż. Zakrzewski Bernard.

Ukonstytuowanie się swe dokona Zarząd na najbliższem swem posiedzeniu.

Do punktu 5-go porządku dziennego:

W wyniku zarządzonych wyborów została przez Walne Zgromadzenie obrana Komisja Rewizyjna w ilości 3 członków i 2 zastępców w składzie następującym: 1) członkowie Komisji: inż. Konopka Alfred, inż. Tillinger Tadeusz, inż. Zubrzycki Tadeusz, 2) zastępcy członków Komisji: p. Bauer Teodor, inż. Bosiacki Bogusław.

Po wyczerpaniu porządku dziennego na tem Walne Zgromadzenie zamknięto.

S P R A W O Z D A N I E F I N A N S O W E

Komitetu Organizacyjnego i Wykonawczego I-go Polskiego Zjazdu Hydrotechnicznego za okres od 1 lutego 1928 r. do 31 grudnia 1931 r. przedłożone Walnemu Zgromadzeniu i przyjęte przez Komisję Rewizyjną w dn. 1. II. 1934 r.

Aktywa.

Pasywa.

Lp.	Wyszczególnienie	Suma zł.	Lp.	Wyszczególnienie	Suma zł.
1.	Zapomogi.		1.	Organizacja Zjazdu Hydrotech.	
	a) z Ministerstwa Robót Publicznych		a)	Druk i oprawa referatów.	12175,78
	1. na urządzenie Zjazdu Hydrotechnicznego	5000,—	b)	Wydatki kancelaryjne rzeczowe i osobowe, ogłoszenia i zawiadomienia	846,04
	2. na urządzenie Kongresu Żeglugi	10000,—	c)	Obrót czekowy w P.K.O. opłaty pocztowe	250,35
	b) z Ministerst. Przem. i Handlu	2000,—	d)	Koszt sal na Zjazd i zebranie towarzyskie	1364,—
	c) z Banku Gosp. Kraj.	15000,—	2.	Komitet Wykonawczy (organizowanie Stow. Czł. Kongr. Gosp. Wodnej w Polsce):	
2.	Składki i Opłaty.		a)	Druk i oprawa Sprawozdania i Pamiętnika ze Zjazdu	3152,20
	a) za udział w Zjeździe Hydr. i za druki	4395,—	b)	Druk statutu Stow., zawiadomień, ulotek i tp.	654,—
	b) za wydawnictwa	602,75	c)	Druk artykułów i komunikatów w „Wiadomościach Zw. Polsk. Zrz. Techn.”	1280,—
	c) od członków Stow. Czł. Kong. Gospodarki Wodnej	1252,—	d)	Wydatki kancelaryjne rzeczowe i osobowe	336,62
	d) za udział w wycieczce na Polesie w 1931 r.	370,—	e)	Obrót czekowy w P.K.O. i opłaty pocztowe	311,10
3.	Odsetki od kapitału w P. K. O.	636,10	3.	Koszta wycieczki na Polesie w 1931 r.	446,70
				Ogółem wydatkowano	20816,79
			4.	Saldo gotówka	18439,06
	S u m a	39255,85		S u m a	39255,85

Sekretarz

(—) *Kazimierz Rodowicz*

Komisja Rewizyjna

(—) *A. Konopka* (—) *T. Tillinger*

Prezes

(—) *Mieczysław Rybczyński*

Skarbnik

(—) *Świąciakowski*

Sprawozdanie z działalności Zarządu Stowarzyszenia Członków Kongresów Gospodarki Wodnej w Polsce do końca 1933 r.

Zarząd wybrany na Walnym Zgromadzeniu w dniu 20 czerwca 1932 r. ukonstytuował się wybierając prof. M. Rybczyńskiego prezesem, prof. dr. M. Matakiewicza i dyr. M. Prokopowicza zastępcami, dyr. M. Rodowicza sekretarzem generalnym i J. W. Świeściakowskiego skarbnikiem.

Pierwszą czynnością nowo wybranego Zarządu było wykonanie uchwał powziętych przez Narodowy Kongres Żeglugi, — poruczono ją ścisłemu Komitetowi Organizacyjnemu Zjazdu pod przewodnictwem dyr. Prokopowicza.

Rezultatem było wydanie sprawozdania z Kongresu Żeglugi o objętości 5 arkuszy druku, które rozesłano uczestnikom Kongresu i członkom Stowarzyszenia, oraz wysłanie pism do władz państwowych i innych instytucji prawa publicznego, mających wpływ na wykonanie dezyderatów zawartych w uchwałach i rezolucjach Kongresu. Pism w tych sprawach wysłano 15-e dołączając do nich sprawozdanie z Kongresu i referaty.

Czynnością poruczoną przez Kongres bezpośrednio Zarządowi Stowarzyszenia było zwołanie ankiety dla zaopiniowania projektu budowy Portu na Żeraniu, ze względu na doniosłość, jaką zagadnienie to może mieć dla planów odwodnienia stolicy na prawym brzegu Wisły. W wykonaniu tej uchwały Zarząd zwrócił się do Ministerstwa Komunikacji z prośbą o udzielenie dotyczącego projektu, a otrzymawszy go zaprosił do ankiety reprezentantów Ministerstwa Komunikacji, Rolnictwa, Stołecznego Miasta Warszawy i Ligi Morskiej i Kolonjalnej.

Po zaznajomieniu się wszystkich członków ankiety z projektem sporządzonym przez Dyрекcję Dróg Wodnych w Warszawie, odbyło się I-e posiedzenie w dniu 12-go kwietnia 1933 r. Projekt Dyrekcji przewiduje budowę kanału odwadniającego na trasie przyszłego kanału obwodowego, którego ujście do Wisły umieszczono przy porcie na Żeraniu. Poziom wody w przyszłym porcie ustalono na 80,50 n. p. m.

Wyczerpująca dyskusja wykazała konieczność pewnych zmian w przeprowadzeniu do kanału zlewni górnej części kanału wawerskiego, oraz obniżenia poziomu wody na Żeraniu. Nadto przewyższyło zdanie, że jednak należy uważać za główny kierunek odwodnienia rzekę Bug. Wobec konieczności przeprowadzenia w tym kierunku dodatkowych badań, odroczone obrady, które wznowiono 1 czerwca 1933 r. W nowym projekcie uwzględniono obniżenie wody w Porcie w Żeraniu do 80,20 m. p. n. m., i stwierdzono możliwość dalszego obniżania do 79,90 m., zarzucono też alternatywę odprowadzenia wód do Jabłonny i przyjęto główny kierunek odwodnienia do Bugu. Wyczerpująca dyskusja, jaka się w dalszym ciągu wywiązała i jaka wyświeśliła zarówno korzyści jak i niekorzyści wynikające z łącznego traktowania zagadnienia komunikacyjnego i meljoracyjnego, doprowadziła do zgodnego zapatrywania, że zasadniczo można szukać wspólnego rozwiązania. Meljoracja może stąd jednak odnieść korzyść tylko wówczas, jeżeli roboty dla celów komunikacji będą rychło wykonane, w przeciwnym bowiem razie w drodze nor-

malnego toku robót będzie doprowadzona do końca regulacja kanału królewskiego i rzeki Długiej, aż do ujścia do Bugu oraz kanału Brudnowskiego do Wisły. Dla meljoracji pożądanym jest najniższy poziom wód w Żeraniu, chociaż będzie to rozwiązanie tymczasowe, wobec możliwości podtapiania ujścia kanału w Żeraniu przez wielkie wody Wisły. Ujęcie wód z Miłosny natrafia na trudności wobec ustalonego programu prac Spółki Wawerskiej i projektu Kanału ulgi, którego koszt wynosi pół miliona złotych.

Podnoszone też były wątpliwości co do potrzeby i aktualności robót komunikacyjnych na prawym brzegu Wisły, wobec istnienia portu na Pradze, i powolnego rozwoju ruchu żeglugowego. Trudno też określić, jakiego rodzaju zakłady przemysłowe miałyby powstać na Żeraniu. Miasto zgłosiło zupełnie wyraźnie brak zainteresowania w budowie portu na Żeraniu, który leży poza sferami jego interesów. Pewną korzyść odniosłoby miasto przy przesunięciu projektu kanału na trasę kanału brudnowskiego.

W ankiecie wzięli udział: ze strony Ministerstwa Komunikacji dyr. inż. Józef Zaczek i inż. Tadeusz Tillinger, z Ministerstwa Rolnictwa — inż. Jerzy Domaniewski i prof. inż. Iwan Szowheniew, miasto Warszawę zastępowali: radny miejski inż. Aleksander Około-Kułak i inż. Henryk Orleański, zaś Wydział Żeglugi Śródlądowej Ligi Morskiej i Kolonjalnej inż. Alfred Konopka. Z pośród członków Stowarzyszenia Członków Kongresów Gospodarki Wodnej w Polsce delegował Zarząd Stowarzyszenia do ankiety inż. Marjana Prokopowicza, inż. Kazimierza Rodowicza, prof. Mieczysława Rybczyńskiego, inż. Ludomira Sikorskiego i inż. J. W. Świeściakowskiego.

Obok załatwienia w ten sposób wszystkich spraw zleconych przez Kongres, zastanawiał się Zarząd Stowarzyszenia nad dalszym programem prac. Właściwy cel Stowarzyszenia t. j. zwoływanie konferencji i kongresów uznano chwilowo za nieaktualne, nie dla braku spraw, których wszechstronne oświetlenie byłoby pożądanym, zagadnienia takie bowiem istnieją, wystarczy wymienić sprawę Polesia lub zbiorników wodnych, ale z powodu trudności finansowych związanych ze Zjazdem tak dla Towarzystwa jak i uczestników. Próbowano utrzymać ciągłość osobistej wymiany myśli między członkami Stowarzyszenia, przez urządzenie wycieczek naukowo-turystycznych. Na rok 1933 projektowano kilka takich wycieczek, pierwszą z nich na jeziora Augustowskie zorganizowano w dniach 14—16 lipca, musiano ją jednak odwołać z powodu braku dostatecznej ilości zgłoszeń. Wpłynęły na to udogodnienia przy wycieczkach urządzanych przez Orbis, znacznie dalej idące, niż je mógł uzyskać Zarząd dla swoich członków.

Wobec tego postanowiono całą działalność Stowarzyszenia skoncentrować na razie na wydawnictwach, co zresztą było również wyrazem woli ostatniego Walnego Zgromadzenia.

Wydawnictwem miał być objęty szereg broszur, któreby w popularny sposób rozszerzały w społeczeństwie znajomość gospodarstwa wodnego i oswajały je z koniecznością dążenia do uporządkowania tego gospodarstwa i do zadośćuczynienia jego najpilniejszym wymaganiom. Z drugiej strony broszury te miałyby również na celu uzupełnienie dalsze rozpoczętego przez Stowarzyszenie wydawnictwa, które miało przedstawić w poszczególnych monografiach stan i potrzeby poszczególnych naszych dróg wodnych i warunki rozwoju żeglugi na nich.

Dotychczas pojawiły się w tej dziedzinie: Inż. K. Rodowicz — Droga Wodna Warszawa — Bałtyk, Inż. M. Majewski i inż. T. Tillinger — Wisła Środkowa, inż. St. Wisłocki i inż. St. Siebauer — Niemen i Wilja, inż. J. W. Świeściakowski — Port Handlowy w Warszawie i 5 lat jego eksploatacji, inż. E. Wędziński i inż. W. Sobolewski — Kanał Ogińskiego. W tej dziedzinie Zarząd uzyskał przyrzeczenie od inż. Artura Borna, stojącego przez szereg lat na czele Państwowego Zarządu dolnej Wisły, opracowania monografii tejże, jako drogi wodnej. Co do dalszych monografij w dziedzinie komunikacyj wodnych Zarząd zwrócił się do osób, z poszczególnymi komunikacjami specjalnie obeznych.

Z innych gałęzi gospodarstwa wodnego Zarząd uznał za pożądane wydanie broszury zwięzłej o budowie wodociągów, która ujmowałaby tę sprawę raczej ze strony gospodarczej, aniżeli technicznej, i z jednej strony popularyzując sprawę wodociągów, była z drugiej strony pewnego rodzaju pomocniczym podręcznikiem dla Zarządów mniejszych miast, magistratów, członków rad gminnych i t. p., któryby ich informował o sposobach uzyskania wody do picia, jej koniecznych jakościowych i ilościowych wymaganiach, systemach jej doprowadzenia i odprowadzenia, kosztach budowy zakładów wodociągowych, ich eksploatacji i ich utrzymania oraz sposobach finansowania tego rodzaju przedsięwzięć. Broszurę na powyższy temat podjął się opracować na prośbę Zarządu prof. dr. Romuald Rostkoński.

Na polu wyzyskania sił wodnych daje się u nas odczuwać brak podręcznika traktującego o małych zakładach o sile wodnej. Wiele tu błędzi się przy zasadniczych ocenach racjonalności wyzyskania danej siły wodnej, przy wyborze silników, przy budowie urządzeń dla ujęcia wody, jej spiętrzenia i doprowadzenia do miejsca użycia. Sprawy te mają w zamierzonej broszurze znaleźć należyte wyjaśnienie tak dla przedsiębiorców podejmujących budowę takich zakładów, jak i dla inżynierów dokonywujących budowy. O opracowanie powyższego tematu Zarząd zwrócił się do prof. dr. Karola Pomianowskiego, który przychylnie odniósł się do zaproszenia Zarządu.

Następna zamierzona publikacja będzie miała na celu zaznajomienie szerszej publiczności ze sprawą naszych portów rybackich nad Bałtykiem. Opracowania tematu podjął się p. Fr. Edw. Lubecki, naczelnik Wydziału Rybackiego w Departamencie Morskim M. P. i H. Praca ma objąć porty rybackie w Gdyni, Helu i Jastarni i projektowany port koło Wielkiej Wsi. Tekst będzie zawierał odnośne fotografie i rysunki techniczne. W pracy swej autor omówi również kwestję rybołówstwa morskiego.

W dalszym ciągu publikacyj Zarząd zamierza wydać broszurę z dziedziny podstawowych meljoracyj. Opracowania jej podjął się em. dyrektor Departamentu Wodnego w b. M. R. P. inż. Marjan Prokopowicz. Przedmiotem broszury będzie kwestja czyszczenia rzek niespławnych i jej znaczenie dla stosunków rolniczych.

Na koszt powyższych wydawnictw Zarząd przeznaczył kwotę zł. 4000. O ile będzie można uzyskać pewne wpływy z rozprzedaży wydawnictw, które członkowie Stowarzyszenia otrzymują bezpłatnie, oraz z umieszczenia ogłoszeń interesowanych w gospodarstwie wodnem firm, o które Zarząd będzie czynił starania, kwota powyższa doznałaby pewnego powiększenia, które pozwoliłoby Zarządowi program wydawnictw rozszerzyć.

S P R A W O Z D A N I E F I N A N S O W E
Stowarzyszenia Członków Kongresów Gospodarki Wodnej w Polsce
 za okres od 1 stycznia 1932 r. do 31 grudnia 1933 r.

Przychody

Rozchody

L. p.	Wyszczególnienie	S u m a		L. p.	Wyszczególnienie	S u m a	
		Poszczególnie zł.	Razem zł.			Poszczególnie zł.	Razem zł.
1.	Saldo gotówką na dz. 1. I. 1932 r.		18439,06	1.	Organizacja I-go Narodow. Kongr. Żeglugi:		
2.	Zapomoga z Banku Gosp. Krajowego		1500,00	a)	Druk referatów	10239,97	
3.	Oplaty:			b)	" Komunikatów w W.Z.P.Z.T.	825,00	
	a) za udział w I-ym Narod. Kongr. Żegl.	897,00		c)	Koszt wynajęcia i dekoracja sali	127,20	
	b) za udział w wycieczce do Gdyni	1338,30	2235,30	d)	Wydatki kancel. osob. i rzeczowe	410,73	
4.	Za wydawnictwa		110,35	e)	Oplaty poczt. przejazdu i obrót czek.	211,25	
5.	Składki członkows.		1554,00	f)	Wycieczka miejscowa po Wiśle	267,30	12081,45
6.	Odsetki		214,70	2.	Urządzenie wycieczki po Wiśle do Gdyni i Gdańska		1336,80
				3.	Druk sprawozd. z I-go Nar. Kongr. Żeglugi		1235,00
				4.	Wydatki bieżące:		
				a)	Kancel. osob. i rzeczowe	1126,20	
				b)	Oplaty poczt., przejazdu i obrót w P.K.O.	85,20	1211,40
					Ogółem wydatkowano		15864,65
				5.	Saldo gotówką		8188,76
	u m a		24053,41		S u m a		24053,41

Sekretarz:

(—) Rodowicz

Prezes:

(—) Rybczyński

Skarbnik.

(—) Świeściakowski

Komunikaty.

Zaległe składki członkowskie.

Szereg członków Stowarzyszenia zalega z płaceniem składek przewidzianych statutem, powodując tem bardzo poważny uszczerbek i w tak już zredukowanym budżecie Stowarzyszenia Członków Kongresów Gospodarki Wodnej w Polsce.

Dotychczasowa działalność Stowarzyszenia, czyto przy organizowaniu zjazdów, kongresów i wycieczek, czy też przy publikowaniu drukiem prac z dziedziny różnych zagadnień gospodarki wodnej, znajdowała bardzo wydatne poparcie u instytucji rządowych i gospodarczych w formie zapomóg pieniężnych.

Pragnąc utrzymać ciągłość tej działalności, a licząc się jednocześnie z tem, że ta pomoc finansowa w obecnym okresie kryzysu gospodarczego może być nadal albo bardzo ograniczoną, albo też ustać zupełnie, Zarząd Stowarzyszenia, przy zastosowaniu daleko idącej kompresji wydatków bieżących, żywi jednak głębokie przekonanie, że Członkowie Stowarzyszenia, którzy tak licznym zawsze udziałem w naszych zebraniach, konferencjach, zjazdach i t. p. zadokumentowali swe zainteresowanie naszym programem i podkreślili zarazem tę żywą aktualność zagadnień gospodarki wodnej, przyczynią się niewątpliwie tym udziałem finansowym, jaki w postaci obowiązku regularnego płacenia składek członkowskich nakłada na nich statut, do realizacji działalności Stow. w tak ciężkich chwilowo warunkach pracy.

Sądząc, że apel nasz znajdzie należyte zrozumienie, komunikujemy uprzejmie, że w ciągu miesiąca maja b. r. rozesłane zostaną pisemne wezwania do poszczególnych Członków, z wykazaniem nieopłaconych zaległych składek i z prośbą o możliwie spieszne ich uregulowanie.

C E N N I K

Wydawnictw Stowarzyszenia Członków Kongresów Gospodarki Wodnej w Polsce.

L. p.	WYSZCZEGÓLNIENIE	Dla nieczłon- ków Sto- warzysz.		Dla członków Stowa- rzyszenia	
		zł.	gr.	zł.	gr.
1	Pamiętnik I-go Polskiego Zjazdu Hydrotechnicznego z 1929 r. 48 ark. druku (39 referatów, przebieg Zjazdu, protokoły posiedzeń plenarnych i sekcyjnych, rezolucje, statystyka uczestników)	6	—	4	—
2	Sprawozdanie z I-go Polskiego Zjazdu Hydrotechnicznego — 10 ark. druku (j. w. tylko bez referatów)	1	50	1	—
3	Referaty na I-y Polski Zjazd Hydrotechniczny (komplet 39 szt.) 38 ark. druku	4	50	3	—

L. p.	WYSZCZEGÓLNIENIE	Dla nieczłon- ków Sto- warzysz.		Dla członków Stowa- rzyszenia	
		Zł.	gr.	Zł.	gr.
		4	Referaty na I-y Narodowy Kongres Żeglugi w 1932 r. (komplet 22 szt.) — 36 ark druku	—	—
5	Referaty j. pod 4) poszczególne: s. A. z. 1. — Polska żegluga morska (2 referaty): a) inż. W. Hubert — Stan polskich przedsię- wzięć żeglugi morskiej. b) J. Rummel — Problem polskiej floty han- dlowej.	—	—	—	90
6	s. A. z. 2 — inż. B. Nagórski — Rozwój i rozbu- dowa Portu Gdańskiego w ostatnim 10-leciu	—	—	—	90
7	s. A. z. 3 — Wł. Gieysztor — Budowa portu w Gdyni	—	—	—	90
8	s. A. z. 4 — inż. A. Sterling — Budowle morskie z betonowych bloków komorowych i cyklo- powych	—	—	—	55
9	s. B. z. 1 — Stan, potrzeby i warunki rozwoju żeglugi śródlądowej w Polsce (5 referatów): a) prof. inż. M. Rybczyński — Żegluga śród- ziemna w Polsce 1919—1930 r. b) inż. J. Lambor — Statystyka eksportu i importu rz. Wisłą 1928/30. c) prof. inż. M. Rybczyński — Koszty tran- sportu wodnego. d) inż. Wł. Niemirowicz-Szczytt — Znaczenie i potrzeby żeglugi śródlądowej w Polsce. e) prof. inż. M. Rybczyński — Warunki tech- niczne rozwoju żeglugi śródlądowej w Pol- sce.	—	—	1	50
10	s. B. z. 2 — inż. K. Rodowicz — Droga wodna Warszawa — Bałtyk	—	—	—	60
11	s. B. z. 3 — inż. M. Majewski i inż. T. Tillinger — Wisła Środkowa	—	—	—	90
12	s. B. z. 4 — inż. T. Tillinger — Port na Żeraniu	—	—	—	90
13	s. B. z. 5 — Niemen i Wilja (2 referaty): a) inż. St. Wisłocki — Niemen i Wilja. b) inż. St. Siebauer — Charakterystyczne przebiegi Niemna.	—	—	—	60
14	s. B. z. 6 — inż. J. W. Świeściakowski — Port Handlowy w Warszawie i pięć lat jego eks- ploatacji	—	—	—	60
15	s. B. z. 7 — Kanał Ogińskiego (2 referaty): a) inż. E. W. Wędziński — Droga wodna Niemen — Prypeć. b) inż. W. Sobolewski — Uwagi o przebudow- wie kanału Ogińskiego oraz jego znaczeniu w przyszłej sieci dróg wodnych na Polesiu.	—	—	1	25

L. p.	WYSZCZEGÓLNIENIE	Dla nieczłon- ków Stow- warzysz.		Dla członków Stowa- rzyszenia.	
		zł.	gr.	zł.	gr.
16	s. B. z. 8 — Dniestr — (2 referaty): a) inż. St. Hubicki — Wpływ zabudowania górskich potoków w dolinie górnego Dnie- stru na żeglowność tej rzeki. b) inż. Wł. Janowski — Zjawiska lodowe w dorzeczu górnego Dniestru.	—	—	—	90
17	s. B. z. 9 — inż. St. Wisłocki — Zasady statecz- ności statków rzecznych	—	—	—	90
18	s. B. z. 10 — inż. J. Decyusz — Maszyna parowa o obrotowym rozrządzie pary w zastosowa- niu do napędu statków rzecznych	—	—	—	60
19	s. K. z. 1 — Sprawozdanie z I-go Narodowego Kongresu Żeglugi 5 ark. druku	2	50	1	50

Uwagi: Wszystkie ceny wymienione w cenniku rozumieją się loco skład Stowarzyszenia w Warszawie, przy wysyłce pocztą dolicza się do nich jeszcze koszty przesyłki.

Wydawnictwa wymienione pod 1 p. 4 — 18 włącznie mogą nabywać nieczłonkowie tylko w handlu księgarskim.

Zamówienia na wydawnictwa przyjmuje biuro Stowarzyszenia Warszawa, ul. Solec 2, przesyłki pieniężne kierować na konto P. K. O. Nr. 24390.

SPRAWOZDANIE

Związku Polskich Zrzeszeń Technicznych za rok 1933

ROK ISTNIENIA IX.

A. Skład Związku.

Na dzień 1. I. 1934 Związek Polskich Zrzeszeń Technicznych po przyjęciu w roku sprawozdawczym dwóch Stowarzyszeń obejmuje 31 Stowarzyszeń, skupiających 7050 członków.

B. Skład Zarządu Związku Polskich Zrzeszeń Technicznych na rok 1933-34.

Prezes: Inż. Stanisław Rybicki,
 Wiceprezesa: Inż. Antoni Kamiński, Inż. Stanisław Rodowicz,
 Sekretarz Generalny: Inż. Józef Różański,
 Skarbnik: Inż. Ignacy Myszczyński,
 Członkowie Zarządu: Dr. Inż. B. Deryng, Inż. Wiktor Maćkowiak,
 Inż. Roman Podoski, Inż. Karol Rolle,
 Zastępcy: Inż. Feliks Frycz, Inż. Wiesław Gąsowski, Inż. Benedykt Wiszniewski,
 Komisja Rewizyjna: Inż. Karol Iwanicki, Inż. Eugenjusz Górkiwicz,
 Inż. Kazimierz Straszewski,
 Zastępca: Inż. St. Rylke.

C. Zjazdy Delegatów.

XV-ty Zjazd Delegatów Związku P. Z. T. w Krakowie.

Na Zjeździe tym, który odbył się w dniach 8 i 9 kwietnia 1933 r. w Krakowie, poza Zarządem Związku P. Z. T. reprezentowanych było ogółem 16 Stowarzyszeń przez 26 delegatów.

Zjazd rozważał następujące sprawy:

1) sprawozdanie Zarządu z roku ub., 2) wnioski Komisji Rewizyjnej, 3) budżet Związku P. Z. T. na rok 1933/34, 4) wybory Zarządu Związku P. Z. T. na rok 1933/34, 5) sprawy F. I. S.'a, 6) sprawę uzyskania miejsca w Państwowej Radzie Oświecenia Publicznego, 7) sprawę IV-go Ogólnego Zjazdu Techników Polskich w 1933 r. w Katowicach, 8) sprawę przyjęcia do Związku P. Z. T. Poleskiego Stowarzyszenia Inżynierów i Techników. Ponadto poruszono sprawy gospodarcze i ekonomiczne Polski, sprawę popierania Muzeum Przemysłu

i Techniki oraz sprawę Izb Inżynierskich. (Protokół z odnośnego Zjazdu patrz „Wiadomości Związku P. Z. T. Nr. 2 z dnia 15 czerwca 1933 r.).

XVI-ty Nadzwyczajny Zjazd Delegatów Związku P. Z. T. w Worochcie.

Zjazd ten zorganizowany głównie z okazji przyjazdu do Worochty wycieczki inżynierów czechosłowackich, którzy przy tej okazji pragnęli bardzo spotkać się ze swymi Kolegami Polakami.

Ponadto, wobec tego, że prace Komisji, powołanej uchwałą XV-go Zjazdu Delegatów dla spraw Izb Inżynierskich, zostały posunięte tak daleko, że przedłożono Zarządowi odnośne projekty ustaw i wobec dążenia sfer rządowych do utworzenia Izb — Zarząd Związku P. Z. T. uznał, zgodnie z uchwałą XV-go Zjazdu Delegatów, potrzebę zwołania specjalnego Zjazdu Delegatów dla omówienia sprawy Izb Inżynierskich.

Na Zjeździe, który odbył się w dniach 3, 4 i 5 lipca w Worochcie, reprezentowanych było, poza Zarządem Związku P. Z. T., ogółem 14 Stowarzyszeń przez 21 delegatów. Zjazd rozważał następujące sprawy:

1) Sprawę Izb Inżynierskich oraz uprawnień i obowiązków inżynierów w/g projektu głównego referenta Związku — Polskiego Towarzystwa Politechnicznego we Lwowie, 2) sprawę szkolnictwa zawodowego, 3) sprawozdanie Delegacji Polskiej na VII-ny Kongres FIS'a, 4) sprawę przyjęcia do Związku P. Z. T. Stowarzyszenia Techników Polskich Ziemi Łowickiej. Ponadto Zjazd rozważał szereg spraw ogólnych. (Protokół Zjazdu patrz „Wiadomości Związku P. Z. T. Nr. 3 z 1933 r.).

XVII-ty Zjazd Delegatów Związku P. Z. T. w Warszawie.

Pomimo, że już XV-ty Zjazd w Krakowie oraz XVI Zjazd w Worochcie, upoważniły Zarząd Związku P. Z. T. do ostatecznego przyjęcia i przedłożenia Ministerstwu projektu Ustawy o Izbach Inżynierskich oraz uprawnieniach i obowiązkach inżynierów, opracowanego przez powołaną do życia uchwałami tychże Zjazdów Komisję, to jednakże, z uwagi na doniosłe znaczenie Izb Inżynierskich dla całego świata technicznego, Zarząd Związku P. Z. T. zwołał XVII-ty Zjazd Delegatów Związku P. Z. T. w dniach 16 i 17 grudnia 1933 r. Zarząd pragnął w ten sposób umożliwić Stowarzyszeniom Zrzeszonym wypowiedzenie się co do projektu przyjętego na posiedzeniu Zarządu Związku P. Z. T. w dniu 9. XI. 1933 r.

Na Zjeździe w pierwszym dniu obrad reprezentowanych było poza Zarządem Związku ogółem 21 Stowarzyszeń przez 34 delegatów, zaś w drugim dniu 23 Stowarzyszenia przez 36 delegatów.

Zjazd rozważał następujące sprawy: 1) projekt Ustawy o Izbach Inżynierskich oraz uprawnieniach i obowiązkach inżynierów, 2) postulat Polskiego Stowarzyszenia Inżynierów i Techników woj. Śląskiego, 3) sprawę przyjęcia do Związku P. Z. T. Związku Mierniczych Przystęgłych. Ponadto Zjazd rozważał sprawę składek członkowskich oraz szereg spraw ogólnych dotyczących Związku. (Protokół Zjazdu patrz „Wiadomości Związku P. Z. T. Nr. 4/1933 r.).

D. Sprawy F. I. S.'a.

VII-my Kongres Federacji Inżynierów Słowiańskich odwołany w roku 1932 odbył się w dniach 3 do 6 czerwca 1933 r. w stolicy Jugosławji — Belgradzie. Polski Świat Techniczny reprezentowali na Kongresie pp. inżynierowie: Stanisław Rodowicz i Józef Różański.

Wskutek tego, że delegatom Związku Polskich Zrzeszeń Technicznych odmówiono ulgowych paszportów Zarząd Związku był zmuszony zredukować delegację do dwóch osób, niemniej jednak sukces jej był całkowity.

W organizacji tego Kongresu Inżynierowie Jugosłowianie, chcąc szeroko zmanifestować swe uczucia przyjaźni i braterstwa, przewidzieli również w tym samym terminie swój ogólny Zjazd techniczny, uroczyste otwarcie którego, w obecności przedstawiciela Króla Jugosławji, ministrów, posłów Polski i Bułgarii oraz przedstawicieli prasy, nastąpiło w gmachu Jugosłowiańskiego Uniwersytetu.

Delegacja Polska przedstawiła Kongresowi następujące prace:

- 1) Referat o słowiańskim słownictwie technicznym
 - a) instrukcję słownikową dla Narodów Słowiańskich,
 - b) wzór przyszłego słownika technicznego słowiańskiego wydanego przez Związek P. Z. T.
- 2) Referat o bibliografii technicznej.
- 3) Referat o ujednostajnieniu przepisów technicznych w krajach słowiańskich.
- 4) Komunikaty o współpracy na terenie słowiańskim poszczególnych Związków Fachowych.

Referaty te wywołały żywe zainteresowanie i w rezultacie wszystkie wnioski wynikające z powyższych referatów zostały jednomyślnie przez Kongres przyjęte.

Reasumując wyniki Kongresu stwierdzić można sukces delegacji polskiej, której wnioski posiadają realne rezultaty, ponieważ odtąd opracowywane będą słowniki techniczne innych Narodów Słowiańskich należących do FIS'a według szematu Polskiej Akademji Nauk Technicznych. Pozatem niemałej wagi jest ta okoliczność, że Polska zainicjowała prace bibliograficzne wśród poszczególnych członków FIS'a, instruowanie którymi powierzono Polskiej Sekcji Bibliograficznej. Następny Kongres odbędzie się w Sofji. Na szeregu wycieczkach Koledzy Jugosłowiańscy niejednokrotnie manifestowali swoje braterskie i przyjacielskie uczucia dla Polski. (Szczegółowe sprawozdanie z Kongresu oraz treść referatów patrz „Wiadomości Związku P. Z. T. Nr. 2/1933 r.).

E. Izby Inżynierskie.

Sprawa utworzenia Izb Inżynierskich, poruszana od czasu odzyskania Niepodległości niejednokrotnie na łamach „Wiadomości Związku P. Z. T.” oraz innych pism fachowych Stowarzyszeń Zrzeszonych — rozważana wielokrotnie od chwili powstania Związku Polskich Zrzeszeń Technicznych na Zjazdach i posiedzeniach, stała się znów w roku sprawozdawczym zagadnieniem nader aktualnym. Zarząd Związku P. Z. T. idąc po linii opinji ogółu Świata Technicznego poświęcił swe prace nad tym zagadnieniem.

Wobec tego, że na XV-tym Zjeździe Delegatów Związku P. Z. T.

w Krakowie zapadła uchwała polecająca Zarządowi Związku poczynić kroki u władz w celu postawienia na porządek dzienny sprawy utworzenia Izb Inżynierskich i upoważniająca Zarząd do przedłożenia władzom państwowym projektu ustawy o uprawnieniach i obowiązkach inżyniera oraz o Izbach Inżynierskich. Prezydjum Zarządu Związku na uzyskanej audjencji w dn. 2 maja 1933 r. u Pana Ministra Spraw Wewnętrznych wyjaśniło poglądy i postulaty Związku P. Z. T. i uzyskało od Pana Ministra zapewnienie, iż przy rozpatrywaniu tych spraw opinia Związku będzie wzięta pod uwagę.

Na skutek powyższego dla opracowania obu projektów powołane zostały uchwałą posiedzenia Zarządu Związku P. Z. T. z dn. 1. V. 1933 roku 2 Komisje, które na szeregu posiedzeń, ustaliły podstawowe zasady tych projektów. Komisje te obradujące z ramienia Zarządu w Warszawie dla opracowania projektu ustawy o uprawnieniach inżynierów, zostały utworzone z przedstawicieli wszystkich specjalności zawodowych. Na swych posiedzeniach Komisja ta uzgodniła ostatecznie stanowisko poszczególnych grup zawodowych i opracowała projekty ustawy o uprawnieniach inżynierów oraz o Izbach Inżynierskich.

Ponieważ również Polskie Towarzystwo Politechniczne we Lwowie powołane uchwałą XV-go Zjazdu w Krakowie, jako referent sprawy Izb Inżynierskich, przedyskutował poszczególne artykuły przedstawionych obu tych ustaw i ponieważ oba projekty Polskiego Towarzystwa Politechnicznego i Komisji Związku P. Z. T. odbiegały od siebie, zjawiała się konieczność rozpatrzenia tej tak ważnej sprawy na XVI-tym Nadzwyczajnym Zjeździe Delegatów w Worochcie. Zjazd ten potwierdził uchwały XV-go Zjazdu w Krakowie, co do konieczności utworzenia Izb Inżynierskich, przedyskutował poszczególne artykuły przedstawionych projektów, uzgodnił podstawowe sprzeczności i dla ostatecznego uzgodnienia rozbieżności i ustalenia tekstu wyłonił Komisję Redakcyjną.

Komisja Redakcyjna na swych posiedzeniach w dniach 12 i 13 lipca 1933 r., stosownie do zaleceń XVI-go Zjazdu Delegatów złączyła w jedną całość oba projekty i uzgodniła je w dalszych mniej ważnych kwestiach. Zredagowany w ten sposób projekt rozesłał Sekretarjat Związku P. Z. T., stosownie do zaleceń Zjazdu w Worochcie w końcu lipca roku 1933 wszystkim Stowarzyszeniom Zrzeszonym z prośbą o wydanie opinii w formie uwag do poszczególnych artykułów projektu. Gdy po upływie wyznaczonego terminu rozpatrzono odpowiedzi nadesłane przez 18 Stowarzyszeń Zrzeszonych, okazało się, iż większość odpowiedzi niewiele odbiega od rozesłanego przez Związek projektu prócz odpowiedzi Polskiego Towarzystwa Politechnicznego we Lwowie, gdzie różnice były zasadnicze tak, że zasła konieczność ponownego zwołania Komisji Redakcyjnej w celu dalszego uzgodnienia projektu. Posiedzenie Komisji zwołał jeszcze dwukrotnie Zarząd Związku we wrześniu oraz listopadzie roku sprawozdawczego, aż na posiedzeniu Zarządu w dn. 9 listopada 33 r. Zarząd Związku P. Z. T. zatwierdził opracowany projekt i ogłosił drukiem w „Wiadomościach Związku P. Z. T.“ w Nr. 3/1933. W przeświadczeniu doniosłości sprawy odwołał się raz jeszcze Zarząd Okólnikiem Nr. 63 do wszystkich Stowarzyszeń Zrzeszonych o nadesłanie rzeczowych uwag co do poszczególnych artykułów opracowanego projektu, które miały być wzięte pod uwagę przy ostatecznej redakcji projektu Ustawy, mającego być przedłożonym władzom. W odpowiedzi na ten apel otrzymał Zarząd 13 odpowiedzi, w tem 6 uwag ogólnych.

nych oraz zasadniczych dotyczących zasad samego projektu, pozostałe zaś jako wnioski do poszczególnych artykułów.

Wobec powyższego Zarząd Związku zdecydował przedłożyć zasadnicze punkty projektu do opinii i uchwały Zjazdu Delegatów, aby móc jeszcze raz przeprowadzić poprawki projektu. W tym celu Zarząd zwołał w dniach 16 i 17 grudnia 1933 r. XVII-ty Zjazd Delegatów w Warszawie.

Zjazd przeprowadził jednakże reasumpcję uchwał poprzednich Zjazdów, zdecydował nie rozważać już opracowanego projektu i przystąpił do dyskusji nad тезami przedłożonymi przez Zarząd oraz delegatów poszczególnych Stowarzyszeń. W wyniku obrad Zjazd wyłonił Komisję w składzie 9 Stowarzyszeń, którą upoważnił do ostatecznego opracowania i zredagowania projektu ramowej ustawy o Izbach Inżynierskich w myśl uchwał powziętych na Zjeździe. (Uchwały Zjazdu ogłoszone drukiem w „Wiadomościach Związku P. Z. T.“ Nr. 4/1933 r.).

Zgodnie z uchwałą Zjazdu Sekretarjat Związku opracował szczegółowy protokół ze Zjazdu, który został rozesłany do wszystkich Stowarzyszeń Zrzeszonych oraz członków Komisji powołanych przez Zjazd, i będzie mógł służyć za podstawę prac przyszłej Komisji.

F. Działalność Zarządu Związku P. Z. T.

Stosunki w kraju.

Zarząd Związku P. Z. T. reprezentowany był na następujących Zjazdach i uroczystościach:

- 1) VII-ym Zjeździe Naftowym.
- 2) Uroczystościach 10-lecia istnienia Polskiego Stowarzyszenia Inżynierów i Techników woj. Śląskiego w dn. 12 listopada 1933 roku w Katowicach.
- 3) XVII-ty Zjazd Delegatów brał udział w uroczystościach otwarcia Muzeum Przemysłu i Techniki.

Stosunki z zagranicą.

Polski świat techniczny był reprezentowany na:

1) VII-ym Kongresie Federacji Inżynierów Słowiańskich w Belgradzie.

2) XVI-ty Zjazd Delegatów Związku P. Z. T. przyjmował w dniu 4 lipca 1933 r. przybyłą do Worochty wycieczkę „Spolek Československých Inženýru“ pod kierownictwem wiceprezesa Smilauera, liczącą 245 osób, dla zacieśnienia serdecznych stosunków koleżeńskich łączących inżynierów Czechosłowacji z Polakami, istniejących już od dawna, a ciągle wznawianych na corocznych Kongresach FIS'a.

3) Związek był reprezentowany na VIII Zjeździe Gazowników i Wodociągowców Jugosłowiańskich, który odbył się w dn. 4—6 VIII. 1933 r. w Mariborze (patrz „Wiadomości Związku P. Z. T.“ Nr. 4 z 1933 r.).

4) Zarząd Związku P. Z. T. organizował łącznie z Automobilklubem Polski wycieczkę do Wiednia na uroczystości 250-lecia Odsieczy Wiednia.

I. Sekretarjat Generalny.

Sekretarjat Generalny przyjął w roku sprawozdawczym 300 pism, wysłał zaś 750, w tem 10 okólników. Ponadto rozsyłał w miarę postępu prac nad Izbami Inżynierskimi, powielone w 200 egz. projekty Ustawy, jak również powielony w 100 egz. protokół XVII-go Zjazdu Delegatów.

Sekretarjat rozesał ogólne tezy dotyczące ustroju całego szkolnictwa technicznego wraz z ich uzasadnieniem do wszystkich Stowarzyszeń Zrzeszonych do zaopinowania. Poza tem przesłał Stowarzyszeniom tezy Min. Przemysłu i Handlu dotyczące szkół zawodowych podgrupy mechanicznej i elektrotechnicznej do opinii świata technicznego. Sekretarjat podjął na prośbę jednego ze Stowarzyszeń kroki w sprawie możliwości zatrudnienia bezrobotnych inżynierów w Rosji Sowieckiej, niestety Władze ustosunkowały się do tej sprawy negatywnie.

II. Zarząd Związku.

W roku 1933 odbył Zarząd Związku P. Z. T. 8 posiedzeń Zarządu i Prezydjum Związku, a to w dniach: 27. III. 1. V., 31 V., 26. VI., 3. VII., 11. IX., 9. XI., 15. XII. 1933 r.

Tematem posiedzeń, obok spraw bieżących były sprawy związane z pracami związku oraz prace na VII Kongres FIS'a.

III. Ze znaczniejszych spraw, któremi zajmował się Zarząd Związku P. Z. T. wymienić należy:

- 1) Sprawa projektu Ustawy o Izbach Inżynierskich,
- 2) Memorjał w sprawie zatrudnienia bezrobotnych inżynierów — wystosowany do wszystkich zainteresowanych Ministrów (patrz „Wiadomości Związku P. Z. T.“ Nr. 1, 1934 r.)
- 3) Memorjał do Prezesa Banku Gospodarstwa Krajowego p. Góreckiego.

Patrz załącznik Nr. 1.

- 4) Memorjał w sprawie zawodowego szkolnictwa mierniczego do Pana Ministra W. R. i O. P.

Patrz załącznik Nr. 2.

- 5) Wystosowanie do Pana Ministra Przemysłu i Handlu Opinji Związku Polskich Zrzeszeń Technicznych do projektu Rozporządzenia o dostawach i robotach na rzecz Skarbu Państwa, Samorządu oraz instytucyj publicznych.

Patrz załącznik Nr. 3.

D. Działalność Redakcji „Wiadomości Związku P. Z. T.“.

Naskutek uchwały zapadłej na XV-tym Zjeździe Delegatów w Krakowie (patrz Nr. 2 „Wiadomości Związku P. Z. T.“ z 1933 r.), polecającej Zarządowi Związku P. Z. T. przeprowadzenie reorganizacji „Wiadomości“ powołano na polecenie Zarządu specjalny Komitet Redakcyjny, który na swych posiedzeniach zastanawiał się nad możliwościami reorganizacji organu Związku. W wyniku tych narad zdecydowano utrzymać charakter pisma sprawozdawczego, podając w nim, poza sprawozdaniami z Kongresów Federacji Inż. Słowiańskich i jej pracami na terenie międzynarodowym, przejawy życia wewnętrznego i zew-

nętrznego stowarzyszeń zrzeszonych w Związku P. Z. T., co też Zarząd Związku na swem posiedzeniu w dniu 27. III. 33. zaakceptował. Niestety jednak, akcja sprawozdawcza „Wiadomości“ nie osiągnęła jeszcze całkowicie swojego celu, gdyż mimo kilkakrotnych apelów do Stowarzyszeń Zrzeszonych jedynie kilka Stowarzyszeń współpracując z Redakcją, informowało na łamach „Wiadomości“ ogół świata technicznego o pracy na swoim terenie. Znaczna część Stowarzyszeń Zrzeszonych, nie docenia niestety konieczności informowania ogółu członków, w formie krótkich wzmianek o swem życiu i działalności zewnętrznej i wewnętrznej.

Wobec tego, że w dniu 15 stycznia ub. r. minęło 10 lat od chwili pojawienia się pierwszego numeru zdecydował Komitet Redakcyjny, wydanie specjalnego numeru poświęconego Dziesięcioleciu Wiadomości Związku P. Z. T., opracowując go na swych posiedzeniach w dn. 10. I., 16. I., 1. II., 17. II., 20. III., 29. IV. 12 V., i 29. V. 1933 roku: Numer ten, który ukazał się na początku ub. r. zawiera nie tylko całokształt dotychczasowych prac Związku P. Z. T. oraz działalności „Wiadomości Związku P. Z. T.“, ale również program i zakres pracy Redakcji na przyszłość.

Wskutek przeprowadzonej reorganizacji w roku sprawozdawczym wydawano „Wiadomości“ jako kwartalnik. Numerów ukazało się 4, które rozesłano do wszystkich członków należących do Związku P. Z. T. Treść ich poświęcona była sprawozdaniom ze Zjazdów Delegatów, Kongresu FIS'a, z działalności Stowarzyszeń Zrzeszonych, sprawom chłodnictwa w Polsce, nader aktualnej sprawie ustawy o Izbach Inżynierskich oraz działalności wewnętrznej Związku P. Z. T.

W roku sprawozdawczym Redakcja, w wykonaniu uchwał i dezyderatów Zjazdu, zwróciła specjalną uwagę na wydawanie Polskiej Bibliografii Technicznej. Członkowie Związku otrzymali więc bezpłatnie około 2000 notatek bibliograficznych ze wszystkich dziedzin techniki.

Załącznik Nr. 1

Memoriał do Pana Prezesa Banku Gospodarstwa Krajowego.

Zarząd Związku Polskich Zrzeszeń Technicznych, do którego należy 29 polskich towarzystw technicznych, wymienionych w załączonym spisie, pracujących w Polsce i w Ameryce, otrzymał wiadomość, że Bank Gospodarstwa Krajowego powołał do życia Komisję Budowlano - Mieszkaniową, która ma za zadanie ustalenie technicznego i finansowego programu rządowej akcji budowlanej na rok 1933.

Związek P. Z. T. zajmuje się od szeregu lat sprawą budowy tanich mieszkań a Komisje fachowców, wyłonione ze Związku, opracowały szereg wniosków i memoriałów, bądźto publikowanych w organach technicznych, bądźto przedkładanych Władzom centralnym. Ta okoliczność skłania podpisany Zarząd do zwrócenia się do Jaśnie Wielmożnego Pana Prezesa z prośbą o rozważenie, czy współpraca Związku, względnie wyłonionych przez niego fachowców, w zamierzonej akcji Banku Gospodarstwa Krajowego nie byłaby dla sprawy pożyteczną. Uważamy przede wszystkim, że byłoby pożądanem, aby do Komisji Budowlano - Mieszkaniowej zaprosić szereg wybitnych fachowców, którzyby utworzyli techniczną sekcję i opracowali techniczną stronę problemu. Delegaci Związku, powołani ewentualnie do tej Sekcji, mieliby możliwość

przedłożenia konkretnych wniosków, dotyczących polityki terenowej miast, typów drewnianych i murowanych domków jednorodzinnych i szeregowych w formie finansowej pomocy, zatrudnienia bezrobotnych przy budowie tych domów i t. d.

W tych dziedzinach Związek rozporządza wybitnymi fachowcami, którzy od szeregu lat zajmują się temi problemami i zupełnie je opañowują.

Ponieważ zamierzona akcja w Banku Gospodarstwa Krajowego obejmuje niewątpliwie oprócz Warszawy także większe miasta dzielnicowe, jak naprzykład Lwów, Kraków, Poznań, Wilno i t. p., przeto Komisja Budowlano - Mieszkaniowa z siedzibą w Warszawie nie byłaby w możności należytego przeprowadzenia tej akcji w poszczególnych miastach, posiadających odrębny charakter pod względem zabudowania i topograficznego położenia, zwłaszcza, że ludność każdego z tych miast, osiadła w odmiennych warunkach, wykazuje odmienne tradycje, potrzeby i przyzwyczajenia, które muszą być uwzględnione o ile ta akcja ma być celowo rozwinięta. W tym stanie rzeczy Zarząd Związku P. Z. T. pozwala sobie zwrócić uwagę Jaśnie Wielmożnego Pana Prezesa na konieczność decentralizacji tej akcji i na powołanie regionalnych Komisji Budowlano - Mieszkaniowych, w których wzięliby udział miejscowi fachowcy.

Generalny Sekretarjat Związku P. Z. T., mający siedzibę w gmachu Stowarzyszenia Techników Polskich w Warszawie (Czackiego 3/5), jest każdej chwili gotów udzielić bliższych informacji, względnie przyjąć do wiadomości polecenia w sprawie wniosków, poruszonych w naszym piśmie.

Załącznik Nr. 2

DO MINISTERSTWA WYZNAŃ RELIGIJNYM I OŚW. PUBLICZ.

Memorjał w sprawie zawodowego szkolnictwa mierniczego.

W związku z dokonywaną obecnie pod wysoką pieczęcią Pana Ministra reformą szkolnictwa zawodowego, której doniosłość dla życia gospodarczego kraju Związek Polskich Zrzeszeń Technicznych głęboko docenia, Związek P. Z. T. pozwala sobie prosić Pana Ministra o specjalne rozpatrzenie sprawy szkolnictwa mierniczego, jako zawodu odróżniającego się od innych zawodów technicznych przez swą strukturę i potrzeby.

Zawód mierniczy, w przeciwieństwie do zawodów technicznych, pracujących dla przemysłu, jest zawodem wybitnie jednoosobowym, wykonywanym przez urzędnika lub wolno-zawodowca, mierniczego przysięgłego, i z tego powodu wielostopniowość szkolnictwa zawodowego, niezbędna w innych dziedzinach techniki, jest dla mierniczych nietylko zbędna lecz i szkodliwa.

Każdy mierniczy powinien posiadać pełnowartościowe wykształcenie, potrzebne do samodzielnego i odpowiedzialnego wykonywania zawodu, a siły pomocnicze kreślarskie, wymagające raczej talentu niż szkolenia specjalnego, przygotowuje sobie sam.

Wynika więc potrzeba jednego tylko stopnia szkolnictwa mierniczego.

Dla określenia jakim winien być ten stopień, rozpatrzyć należy zakres działania mierniczego i charakter jego pracy.

Znakomita większość mierniczych zajęta jest w pracach Ministerstwa Rolnictwa i Reform Rolnych oraz w zawodzie wolnym, ich więc prace przedewszystkiem dadzą nam wymagania, żądane od mierniczego w sensie jego należytego przygotowania zawodowego.

Zadania mierniczego, wykonyującego pierwsze stadjum reformy rolnej, t. j. przebudowyującego strukturę rolną, polegają na pracy twórczej i niezwykle doniosłej dla gospodarstwa narodowego, w której oprócz zagadnień czysto pomiarowych, mierniczy ma w większym jeszcze stopniu do rozwiązania skomplikowane zagadnienia o charakterze a g r o t e c h n i c z n y m i p r a w n o - e k o n o m i c z n y m.

Tak samo w wolnym zawodzie mierniczy przysięgły nie jest tylko wąskim technikiem pomiarowym, powołanym do zmierzenia i zrysowania planu terenu, co da się pomyśleć tylko w rzadkich wypadkach, lecz zakresem prac mierniczego przysięgłego jest t. zw. miernictwo stosowane, t. j. miernictwo z zastosowaniem całego szeregu wiadomości z innych nauk technicznych, rolnych, prawnych i ekonomicznych, i użyte dla rozwiązania różnorodnych zagadnień życiowych w stosunku do nieruchomości ziemskich.

Pierwszą i zasadniczą z tych wiadomości jest dla mierniczego znajomość prawa, którego wymagania towarzyszą każdej pracy mierniczego od jej początku do końca. Wiadomości z tej dziedziny obejmują szeroki (najszerzy w zawodzie technicznym) zakres: prawa i procedury cywilnej, prawa administracyjnego, agrarnego, drogowego, wodnego i budowlanego, a specjalnie kataster gruntowy i ustawodawstwo miernicze.

Prace rolne mierniczego przysięgłego, jak i prace dla reformy rolnej, wymagają ponadto wiadomości z ekonomji i polityki agrarnej, rolnictwa, leśnictwa, gleboznawstwa, taksacji rolnej i leśnej, meljoracji i inżynierji rolnej etc., a prace miejskie — dokładnej znajomości teorii i praktyki tworzenia i regulacji osiedli, budowy miast (urbanistyki) oraz encyklopedycznej budownictwa, inżynierji wodnej i lądowej.

Wziąwszy powyższe pod uwagę, musimy przyjąć do wniosku, że jedynie wykształcenie akademickie może zadość uczynić wymaganiom, stawianym pracy mierniczego, gdyż:

1) mierniczy musi być należycie przygotowanym do rozwiązywania najtrudniejszych zagadnień pomiarowych, a więc posiadać musi głęboką znajomość miernictwa (geodezji), opartej na mocnych podstawach wyższej matematyki, co dać może tylko uczelnia akademicka.

(Zagadnienia pomiarowe są często znacznie skomplikowane, a trzy byłe zabory posiadają różne sobie warunki pomiarowe, przyczem b. zabór rosyjski przedstawia teren zupełnie prawie pozbawiony podstawy geodezyjnej).

2) mierniczy w wykonywaniu swego zawodu musi stosować cały szereg nauk ekonomiczno - agrarnych i technicznych, których encyklopedyczny zakres może być należycie przyswojony i przygotowany do stosowania, tylko pod warunkiem istnienia wysokiego poziomu wykształcenia ogólnego, t. j. dopiero w szkole akademickiej, po przejściu liceum ogólnokształcącego.

3) nauki prawne, których bogaty zakres musi posiadać mierniczy, dają się należycie przyswoić dopiero w odpowiednim wieku dojrzałości

umysłowej, a więc tylko w szkole akademickiej. Potwierdza to okoliczność, że niema nigdzie dla prawników szkół średnich ani licealnych.

Zaznaczyć też musimy, że Ministerstwa: Skarbu, Komunikacji i Spraw Wewnętrznych, zatrudniające personel mierniczy, posiadają w składzie tegoż personelu 80% inżynierów.

Nie można także pominąć okoliczności, że wszystkie państwa Europy (za wyjątkiem Anglii, Francji, Włoch i Hiszpanji) posiadają tylko wykształcenie akademickie dla mierniczych.

Anglja wyróżnia się specyficzną organizacją i zakresem działania mierniczych, gdyż prace pomiarowe zostały tam właściwie zakończone przed 40 laty. Francja, Włochy i Hiszpanja dążą też do zaprowadzenia tylko akademickiego wykształcenia dla mierniczych, choćby ze względu na przynależność tych krajów do Międzynarodowej Federacji Mierniczych, która na Kongresie 1926 r. w Paryżu podniosła, a w 1930 w Zurychu uchwaliła potrzebę jednolitego wykształcenia akademickiego dla mierniczych, trwającego conajmniej 3 lata. Nadmienić też trzeba, że Polska należy również do Międzynarodowej Federacji Mierniczych i zajmuje w niej poczesne miejsce wśród 14 zrzeszonych krajów europejskich.

Z wyżej wyszczególnionych powodów Związek Polskich Zrzeszeń Technicznych, grupujący 30 stowarzyszeń technicznych i reprezentujący zgórą 7000 inżynierów i techników, zwraca się z prośbą do Pana Ministra o ustalenie, jako jedyne, akademickiego wykształcenia dla mierniczych i nie kreowania innych stopni tego szkolnictwa zawodowego, jak np. licealny.

Dodać też musimy, że stan liczbowy w zawodzie mierniczym wykazuje znaczną nadwyżkę nawet w stosunku do normalnego zapotrzebowania (nie kryzysowego) i tem tłumaczy się głębokie bezrobocie w tym zawodzie. Według naszych danych, Polska posiada obecnie około 2000 mierniczych kwalifikowanych, podczas gdy zapotrzebowanie dla normalnego tempa prac, jak np. r. 1930, wskazuje na 1600, a w czasie obecnego kryzysu najwyżej na 1300.

Wymagany normalny przyrost roczny 50—60 mierniczych zapewnią z powodzeniem istniejące wydziały miernicze (geodezyjne) na politechnikach warszawskiej i lwowskiej, — natomiast palącą jest sprawa corychlejszego zamknięcia wszystkich istniejących średnich szkół mierniczych, jako zbędnych, a dających corocznie około 75 absolwentów, nie przygotowanych należycie do zadań samodzielnego mierniczego, a powiększających istniejący nadmiar mierniczych i bezrobocie.

Załącznik Nr. 3

OPINJA

Związku Polskich Zrzeszeń Technicznych do projektu Rozporządzenia o dostawach i robotach na rzecz Skarbu Państwa, samorządu oraz instytucji prawa publicznego.

Wobec licznych zażaleń inżynierów na sposób przeprowadzania przetargów dla robót technicznych, które to przetargi w rozmaitych władzach różnie bywają skuteczniane, a również skutek zamierzonych przez Władze zmian w sposobie przeprowadzania przetargów, a temsamem zniesienia dotąd obowiązujących przepisów — uważa

Związek P. Z. T. za stosowne zestawień następujące g ł ó w n e z a s a d y, które przy przetargach przestrzegane być winny.

1) Ogólne zasady przeprowadzania przetargów na wykonanie robót technicznych i związanych z nimi dostaw, winny być jednolite, a nie — jak to ma obecnie miejsce — różnorodne, zależnie od rodzaju urzędu, względnie przedsiębiorstwa państwowego, lub instytucji samorządowej, przetarg przeprowadzających.

2) Przetargi winny być p u b l i c z n e, z wyłączeniem przetargów ograniczonych, stosowanych tylko w wyjątkowych wypadkach, jak np. gdy wartość roboty nie przekracza 10.000 zł., gdy robota wymaga specjalnych kwalifikacyj ofert, gdy robota jest bardzo pilną a tylko krótki czas jest do dyspozycji, przy robotach, przy których poufność musi być zachowana i t. p. Przetargi powinny być bowiem dostępne dla każdego obywatela Państwa, mającego warunki i uprawnienie do wykonywania danych robót.

3) Pod przetargiem publicznym rozumieć zatem należy taki przetarg, który ogłoszony został publicznie i do którego stawac może obywatel Państwa, uprawniony do wykonywania danej roboty. Za uprawnionych zaś należy uważać tych, którzy mogą się wykazać odpowiedniem upoważnieniem kompetentnych władz. Ponieważ sprawa uprawnień inżynierów nie jest dotąd w Państwie uregulowana, jest koniecznem uregulować tę sprawę osobną ustawą, stosownie do przepisu Art. 2. ustawy z dnia 21 września 1922 r. Dz. U. R. P. Nr. 90 poz. 823, w przedmiocie tytułu inżyniera.

Inżynierowie powinni mieć bowiem analogiczne prawa i obowiązki, jakie posiadają inne wolne zawody, jak lekarze, adwokaci, notariusze i t. d. Osoby nie mające kwalifikacji, względnie uprawnień, do danej roboty technicznej, osoby prawne (np. przedsiębiorstwa i spółki budowlane i t. p.), mogą być dopuszczone do przetargów pod warunkiem, że wykażą w ofercie, że w ich imieniu i zastępstwie robotami kierować będzie wykwalifikowany i uprawniony kierownik budowy (inżynier odpowiedniej specjalności technicznej), którego imię i nazwisko podadzą oferenci. Zmiana w osobie kierownika budowy dopuszczalną jest za zgodą władzy budowlanej, wykonywującej daną budowę. Od wykonywania państwowych i samorządowych robót budowlanych powinni być wykluczeni obcokrajowcy, zwłaszcza, że i zagranicą stosują z całą bezwzględnością tę zasadę.

4) Wychodząc z założenia, że — ze względu na interes Państwa, wzgl. Samorządu — powinno się roboty oddawać najtańszym oferentom, a również przyjmując, że Państwo, — chcąc mieć robotę wykonaną możliwie tanio — nie może mieć zamiaru wyzyskania przedsiębiorcy oferującego po cenach, których oferent nie może uzasadnić winny być oferty, stojące w rażącej sprzeczności z kosztorysem opartym na cenach rynkowych, odrzucone, jako nierealne. Zbyt tania bowiem oferta, przy której strata jest prawdopodobną a zarobek niemożliwy, nie prowadzi do dobrego rezultatu, naraża na spory, procesy, a w końcu rujnuje przedsiębiorcę, co nie leży w interesie dobra publicznego.

Przetargi winny być należycie przygotowane przez opracowanie dokładnego projektu, należycie umotywowanego sprawozdaniem technicznem, przedmiaru, kosztorysu, zaopatrzonego ewentualnie w graficznie przedstawione wyniki wierceń, o ile wchodzi w grę fundowania ważnych obiektów, które na wysokość ofert mają wpływ. Bez tych

przygotowań przetargów rozpisywać nie należy. Projekt ze sprawozdaniem, wynikiem wierceń i przedmiarem winien być wyłożony do wglądu oferentom. Kosztorys służy władzy, rozpisującej przetarg dla własnej orientacji i celów wewnętrznych. To samo dotyczy wewnętrznych instalacji w budynkach i t. p.

Przy zachowaniu powyżej podanego sposobu postępowania byłby z jednej strony oferent zwolniony z konieczności kosztownego badania wszystkich okoliczności na miejscu, z drugiej zaś strony, usunęłoby się konieczność unieważniania przetargów z powodu niedostatecznego przygotowania przedmiaru, oraz oszczędziłoby się trudności w wykonywaniu budowy.

5) Pomiędzy dniem ogłoszenia przetargu a dniem, do którego mają być wnoszone oferty, powinno się zachować odpowiedni okres czasu, zależny od rozmiaru i jakości danej roboty, wystarczający na przeprowadzenie analizy, a dłuższy w tym wypadku, jeżeli analiza ta wymaga badania warunków miejscowych.

6) Materiały potrzebne do budowy oraz do urządzeń powinny być pochodzenia krajowego; materiały i urządzenia pochodzenia zagranicznego dopuszczalne są tylko o tyle, o ile w kraju nie są wyrabiane, względnie w tych wypadkach, gdy oferowana ich cena jest niższa od analogicznych cen krajowych o przypadające co plus 10%. Źródło takich materiałów ma być na żądanie władzy budowlanej podane do jej wiadomości.

7) Zasady przeprowadzania przetargów i oddawania robót (ogólne i szczegółowe warunki budowy) powinny być dla wszelkich instytucyj i przedsiębiorstw państwowych, tudzież samorządowych, jednolite, powinny być wydane drukiem i zawsze w zapasie na składzie, ażeby oferenci mogli je nabywać. W warunkach tych nie powinny być zamieszczane zastrzeżenia, kolidujące z pojęciem słuszności i sprawiedliwości. UWAGI: W warunkach dla budowl wojskowych zamieszczono np. zastrzeżenie: „że wszelkie nieporozumienia, mogące z tytułu budowy wyniknąć, będą rozstrzygane jednostronnie i wyłącznie ze względu na dobro Państwa“ lub też, „że wszelkie pomyłki w kosztorysie, jakieby miały miejsce, a były korzystne dla przedsiębiorcy, nie będą uwzględniane; natomiast pomyłki korzystne dla Władzy, rozpisującej przetarg obowiązują“. Państwo i oferent powinny być traktowane, jako równouprawnione strony kontraktujące, a słuszność powinna być przyznawana zawsze tej stronie, za którą przemawiają rzeczowe względy.

8) Wadium nie powinno zasadniczo przekraczać 2%, zaś kaucja 5% ceny oferowanej.

9) Otwarcie ofert powinno odbywać się publicznie w terminie i miejscu podanem w rozpisaniu przetargu.

10) Oferta wiążąca powinna przedsiębiorców niedłużej jak 2 — 6 tygodni, od dnia otwarcia ofert, zależnie od wielkości robót i od sezonu roboczego. Po tym okresie winny być waaja oferentów nieprzyjętych bez zwłoki zwrócone.

11) Należność za roboty winna być wypłacona w miarę postępu roboty, dla usprawnienia prowadzenia robót najpóźniej do dwóch tygodni po przedłożeniu rachunku; końcową zaś należność powinni się wypłacić najdalej do 3 miesięcy od ukończenia robót. Gdyby wypłaty w tym terminie nie można było skutecznie, władza oddająca robotę

powinna doliczać ustawowe odsetki zwłoki do dnia wypłaty, o ile wina przedłużenia wypłaty nie leży po stronie przedsiębiorcy.

12) Po zgłoszeniu przez przedsiębiorcę ukończenia roboty winna rozdająca robotę władza zarządzić kolaudację najpóźniej do miesiąca i w razie stwierdzenia wykonania roboty bez zarzutów i usterek, wypłacić przedsiębiorcy ściągniętą kaucję do 2 tygodni. W razie polecenia przedsiębiorcy usunięcia stwierdzonych usterek należy superkolaudację zarządzić do miesiąca po zgłoszeniu przez przedsiębiorcę ich usunięcia i do dwóch tygodni wypłacić resztę ściągniętej kaucji. Jeżeli przedsiębiorca jest obowiązany przedłożyć wraz ze zgłoszeniem ukończonych robót plany ich, według wykonania, to władza, rozdająca robotę, winna także w okresie miesięcznym te plany skontrolować i zarządzić kolaudację.

13) W razie przekroczenia umówionego terminu wykończenia budowy, władza, która oddała budowę, winna zbadać przyczyny opóźnienia i tylko w tym wypadku stosować kary konwencjonalne, (o ile były zastrzeżone w umowie), w którym przedsiębiorca nie jest w możności dowieść, że opóźnienie roboty zostało wywołane okolicznościami od niego niezależnymi.

4) W celu usprawnienia dochodzeń i przyspieszenia różstrzygnięcia sporu, powinny być wprowadzone, w miejsce sądów cywilnych — za zgodą stron — sądy polubowne, w myśl dotyczącej ustawy.

621.56(062),,1933"

SPRAWOZDANIE

z działalności Komitetu Chłodnictwa za rok 1933.

W roku sprawozdawczym rozwój działalności Komitetu Chłodnictwa został znacznie zahamowany wskutek ciężkich warunków finansowych, wynikających z niezmiernie skromnego budżetu i z nieregularnego opłacania składek przez członków.

Dopiero w ostatnim kwartale działalność Komitetu ożywiła się dzięki postawieniu konkretnego pytania przez kapitał, który zainteresował się zagadnieniem, gdzie w Polsce i jakiej wielkości potrzeba byłoby wybudować chłodnie konsumcyjne na określoną sumę budowlaną.

Pracę tę na podstawie ustalonego budżetu powierzono p. inż. St. Rodowiczowi, środki zaś na jej wykonanie uzyskano, dzięki przychylnemu stanowisku Ministerstwa Przemysłu i Handlu, z Funduszu Eksportowego Izby Przemysłowo Handlowej.

Ogólny zarys wyniku tych prac podajemy jako dodatek na końcu sprawozdania.

Skład Zarządu w 1933 r. był następujący:

Prezes — inż. Czesław Klarner, Vice-Prezes — inż. Tadeusz Basiński, Sekretarz Zarządu — Radca Marjan Piasecki, Członkowie Zarządu — senator Jan Rogowicz, inż. St. Rostkowski, Radca L. Billip, dyrektor J. Klein, dyrektor Rudnicki, Zastępcy członków Zarządu — inż. Stanisław Byszewski, inż. J. Mirowski, dyrektor H. Drozdowski oraz dyrektor Komitetu Chłodnictwa inż. Stanisław Rodowicz.

Członkami Komisji Rewizyjnej byli: dyr. Girdwoyn, dr. Jan Rücker, inż. Zelaski oraz zastępca p. Keppe.

W roku sprawozdawczym Zarząd odbył siedem posiedzeń.

RADA GOSPODARCZA PRZY CHŁODNI W GDYNI.

Rada Gospodarcza przy Chłodni w Gdyni powstała w roku 1931 z inicjatywy Komitetu Chłodnictwa i pracuje na podstawie regulaminu zatwierdzonego w dn. 21/IV. 1932 r. przez Radę Nadzorczą Spółki.

W roku sprawozdawczym Prezydium Rady Gospodarczej odbyło 5 posiedzeń w gmachu Państwowego Banku Rolnego. Plenarne zebranie Rady Gospodarczej odbyło się w lokalu Chłodni w Gdyni w dniu 22/VII. 1933 r.

Rada Gospodarcza rozpatrywała również kwestję stworzenia sieci publicznych składów - chłodni, oraz obniżenie taryf przewozów kolejowych do chłodni i taryf powrotnych przewozów towarów złożonych na przechowanie w Chłodni. To ostatnie zagadnienie ma znaczenie, jak dla rynku wewnętrznego, tak i dla eksportu zagranicznego.

Chłodnia Gdyńska obniżyła stawki za przechowanie, co pozwoliło przyciągnąć ładunki z Czechosłowacji, Rumunii i Węgier.

Wobec wzmożonego ruchu w Chłodni Gdyńskiej powstała kwestja realizacji nadbudowy 2 pięter. Konieczność powiększenia Chłodni została przyjęta jednogłośnie na plenarnem zebraniu Rady.

Chłodnia w Gdyni robi starania w Min. Komunikacji o przyznanie jej praw składu reekspedycyjnego, co jest poparte przez wszystkie organizacje gospodarcze.

Jednocześnie została wysunięta kwestja rozszerzenia udzielanych jaknajdogodniejszych pożyczek gwarantowanych pod zastaw frachtów, a w szczególności na jaja ekspedjowane do Chłodni Gdyńskiej, z chwilą załadowania ich do wagonu, na co wyraził swą zgodę Bank Rolny.

PROPAGANDA ROLNICTWA.

W celu zainteresowania szerszego ogółu sprawami chłodnictwa w Polsce, Dyrektor Komitetu inż. St. Rodowicz udzielał kilkakrotnie wywiadów gazetom, informując o działalności Komitetu Chłodnictwa.

Prace rozpoczęte w ostatnim kwartale roku sprawozdawczego zmusiły do zebrania dużej ilości materiałów, które pozwolą wykonać szereg wydawnictw propagandowych, niezbędnym dla naszych ośrodków gospodarczych, a dotyczących propagandy umiejętnego przygotowania produktów do przechowania, jak również warunków konserwacji w chłodniach.

KOMISJA TECHNICZNA.

Komisja techniczna w porównaniu z rokiem 1932 wykazała znacznie mniejszą intensywność w swych pracach. Stan ten był wynikiem przede wszystkim zastoju gospodarczego, wskutek czego napływało do Komitetu Chłodnictwa znacznie mniej zapytań.

Działalność Komisji ożywiła się dopiero w ostatnim kwartale, gdy pod obrady Komisji trafiły do rozpatrzenia i zaopiniowania projekty chłodni małych opartych na lodzie naturalnym.

W celu wyjaśnienia poszczególnych zagadnień związanych z racjonalnem przechowywaniem produktów spożywczych, Komitet odbył szereg konferencyj ze specjalistami przechowywania ryb, owoców, warzyw, jaj, masła, i t. p.

KONTAKT Z ZAGRANICĄ.

W roku sprawozdawczym kontakt z zagranicą osłabł wskutek zmiany Dyrektora Międzynarodowego Instytutu Chłódnictwa w Paryżu. Dyrektor Barrier ustąpił, a jego stanowisko objął p. Piettré, z którym Komitet dopiero zaczął nawiązywać stosunki.

BIURO KOMITETU.

Statystyka instalacji chłodniczych prowadzona przez Komitet Chłódnictwa przy pomocy Izby Przemysłowo - Handlowej wykazuje stan następujący ujęty w tablicy. (patrz na odwrocie).

Biblioteka. W roku sprawozdawczym ze względu na ograniczone środki finansowe Komitet Chłódnictwa nabył niewiele książek, a mianowicie:

1. Rasmussen. „Die Lebensmittel und ihre Aufbewahrung“.
2. Statystyka Polski. Serja B. zes. 11. „Okręgi hodowlane, produkcja i spożycie mięsa w Polsce“.
3. Użytkowanie Gruntów w Polsce. (dod. do Stat. Polsk. zes. 10, serja B.)
4. Statystyka Polski serja B zes. 6. „Uboj zwierząt gospodarskich“.

WYKAZ INSTALACJI CHŁODNICZYCH W POLSCE

ZA ROK

WOJEWÓDZTWA	Ogółem instalacji		I		II		III		IV	
			w przemyśle mięsnym		w przemyśle mleczarskim i jajczarskim		w przemyśle piwowarskim		w przemyśle chemicznym	
	Ilość	Kalor.	Ilość	Kalor.	Ilość	Kalor.	Ilość	Kalor.	Ilość	Kalor.
1a) Warszawam.	66	2.507.730	11	430.600	9	288.000	6	1.154.050	2	82.000
1b) woj. warsz.	24	618.000	3	145.000	7	110.000	3	65.000	4	268.000
1. Warszawskie	90	3 125.730	14	575.600	13	398.000	9	1.219.050	6	350.000
2. Białostockie	2	65.750	1	65.750	—	—	—	—	—	—
3. Kieleckie	18	706.580	4	392.000	1	4.000	6	278.590	3	17.040
4. Krakowskie	62	6.735.560	16	845.000	2	43.000	8	2.779.500	11	2.526.180
5. Lubelskie	4	314.400	1	300.000	1	4.000	—	—	—	—
6. Lwowskie	31	4.303.350	9	685.000	1	25.000	2	880.000	8	2.402.000
7. Łódzkie	32	1.709.170	10	378.670	2	20.000	1	15.000	13	1.245.500
8. Nowogrodz.	1	15.000	1	15.000	—	—	—	—	—	—
9. Poleskie	1	2.100	—	—	—	—	—	—	—	—
10. Pomorskie	62	3.800.550	23	1.247.100	25	327.600	5	351.000	2	7.500
11. Poznańskie	77	4.461.250	27	2.249.500	24	400.800	12	1.474.500	3	24.350
12. Śląskie	57	5.185.290	20	1.144.720	2	15.700	9	2.565.950	2	810.000
13. Stanisław.	14	103.100	4	194.000	2	16.000	2	175.000	2	70.000
14. Tarnopolskie	4	225.000	2	95.000	—	—	2	130.000	—	—
15. Wileńskie	3	337.300	—	—	—	—	2	320.000	—	—
16. Wołyńskie	b r a k i n									
	457	31.490.330	132	8.187.340	76	1.254.100	58	10.188.590	50	7.452.570

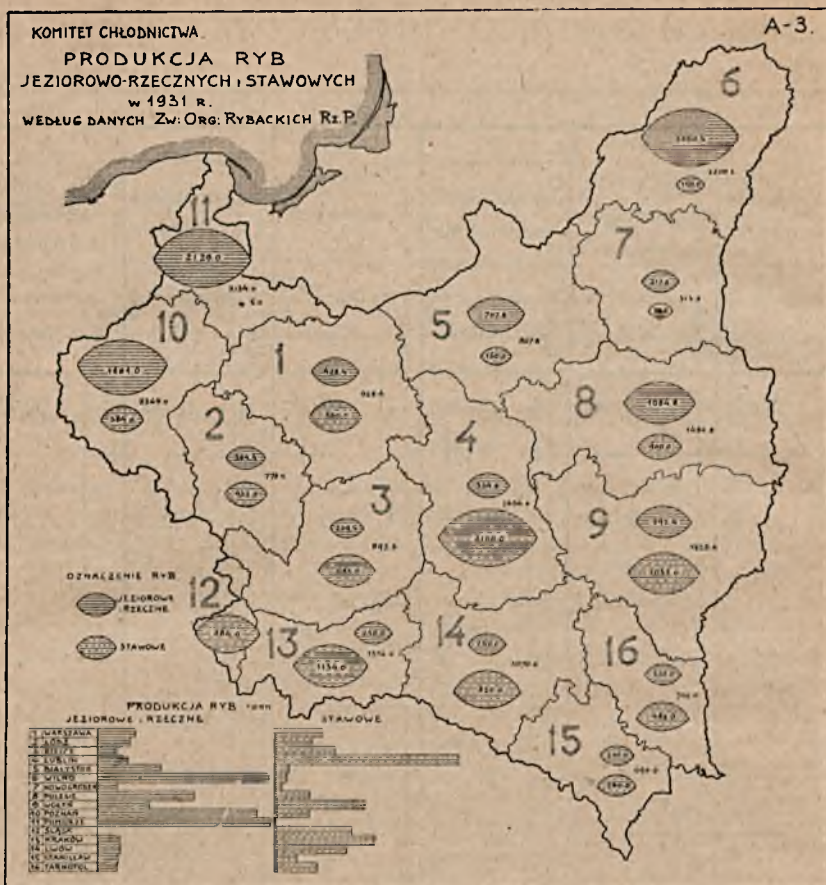
W/g DANYCH KOMITETU CHŁODNICTWA

1933

V		VI		VII		VIII		IX		X	
w przemyśle cukrowni- czym		w przemyśle rybnym		w składach artykułów spożywczych		w fabrykach lodu		w gorzelniach i drożdżow- niach		dla celów naukowych w kwociar. itp.	
Ilość	Kalor.	Ilość	Kalor.	Ilość	Kalor.	Ilość	Kalor.	Ilość	Kalor.	Ilość	Kalor.
7	85.850	1	20.000	18	388.460	1	20.000	1	16.000	10	22.770
6	—	—	—	1	30.000	—	—	—	—	—	—
13	85.850	1	20.000	19	418.000	1	20.000	1	16.000	10	22.770
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
2	180	—	—	1	14.000	1	770	—	—	—	—
8	418.000	—	—	16	122.530	1	1.350	—	—	—	—
—	—	—	—	1	6.000	1	4.400	—	—	—	—
2	37.000	—	—	6	219.350	1	40.000	2	15.000	—	—
3	—	—	—	1	20.000	—	—	2	30.000	—	—
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
—	—	—	—	—	—	1	2.100	—	—	—	—
2	1.350	1	500.000	3	1.366.000	—	—	1	—	—	—
5	114.850	—	—	6	197.000	—	—	—	—	—	—
3	10.520	—	—	21	638.400	—	—	—	—	—	—
1	600	—	—	2	37.500	—	—	1	10.000	—	—
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
—	—	—	—	—	—	—	—	1	17.500	—	—

i n s t a l a c j i

39	668.350	2	520.000	76	3.039.490	6	68.620	8	88.500	10	22.770
----	---------	---	---------	----	-----------	---	--------	---	--------	----	--------

5. Mały rocznik statystyczny r. 1933.

Komitet Chłodnictwa otrzymuje 3 czasopisma zagraniczne:

- 1) Bulletin International de renseignements frigorifiques.
- 2) Zeitschrift für Eis und Kälte - Industrie.
- 3) Zeitschrift für die gesamte Kälte - Industrie.

SIEĆ CHŁODNICZA.

Od szeregu lat Komitet Chłodnictwa przy Min. Przem. i Handlu podkreślał potrzebę rozwiązania zagadnienia chłodnictwa w Polsce przez uprzednie racjonalne opracowanie Sieci chłodniczej, uważając, że sprawa ta jest bardzo ważnym zagadnieniem ekonomicznym dla kraju.

W połowie 1933 r. Ministerstwo Przemysłu i Handlu zwróciło się do Komitetu z zapytaniem w jakich miejscowościach Polski i jakiej

Pojemności należałoby pobudować składy - chłodnie w zakresie kredytów w skali 15 milj. zł.

Zapytanie to pchnęło z miejsca sprawę chłodniczą. Zarząd Komitetu postanowił przystąpić do prac wstępnych nad opracowaniem Sieci Chłodniczej w Polsce polecając prowadzenie tych prac p. inż. St. Rodowiczowi.

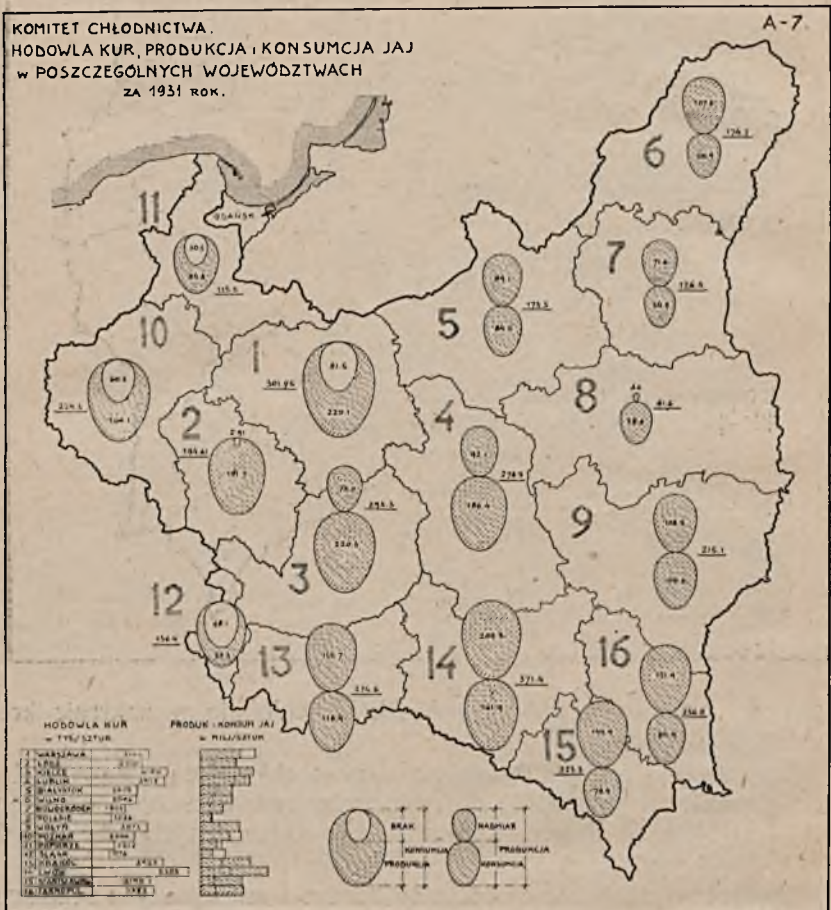
Komitet wystarał się o specjalny kredyt 4-miesięczny z funduszu Eksportowego Izby Przemysłowo Handlowej dla zapoczątkowania studjów nad całością problemu chłodnictwa w Polsce, w celu dania odpowiedzi na postawione zapytanie.

Ta wstępna praca pozwoliła określić w ogólnym zarysie na podstawie rzeczowych materiałów, w jakich miejscowościach, jakiej wielkości i dla jakiego przeznaczenia należałoby pobudować chłodnie z przewidywanego kredytu.

Komitet uważał te studja wstępne za pierwszy etap pracy, gdyż szczegółowe obliczenie pojemności i dokładne rozmieszczenie chłodni, potrzebnych na terenie całego Państwa może być dopiero rezultatem drugiego etapu pracy, obejmującego znacznie dłuższy okres czasu niż cztery miesiące.

Te dalsze szczegółowe studia wymagają większych funduszków i większej ilości pracowników. Do tych prac przystąpiono dzięki kredytom udzielonym przez Fundusz Pracy.

Studia wstępne nad opracowaniem planu Sieci Chłodniczej dla Polski prowadzone w ciągu 4 miesięcy (od 1. X. 1933 do 31. I. 1934) dały w ogólnym zarysie całokształt produkcji i konsumpcji w Polsce produktów szybko psujących się potrzebujących chłodzi, a mianowicie: mięsa, drobiu, ryb, masła, tłuszczu, sera, jaj, owoców, warzyw i grzybów.

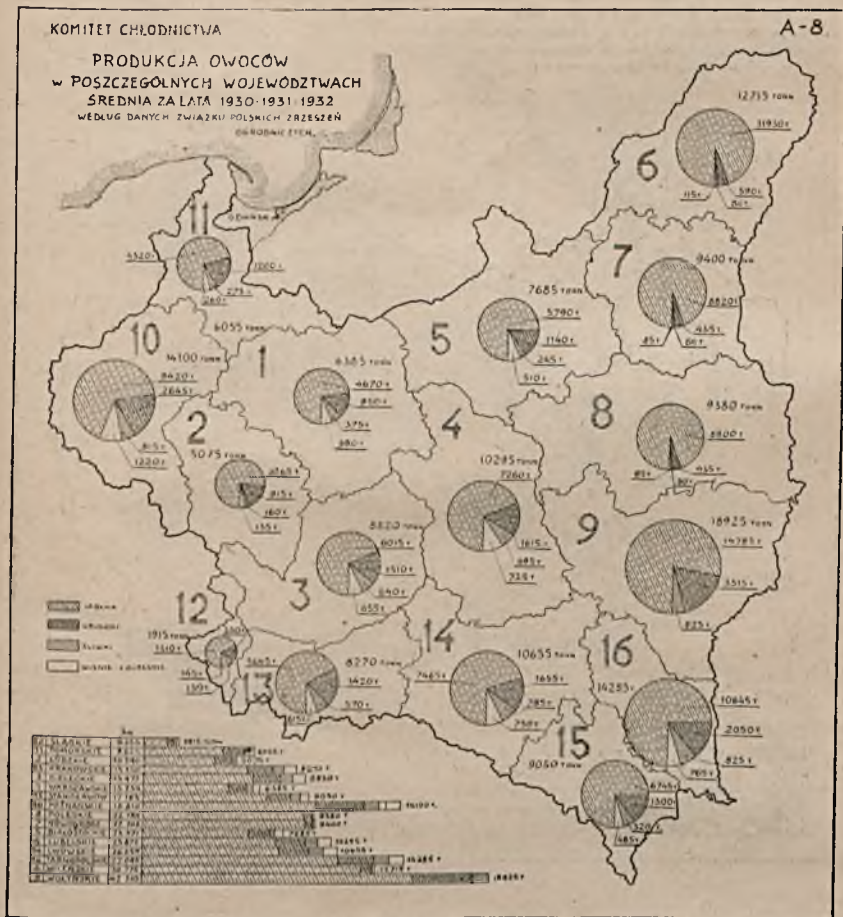
Prace studiów wstępnych znalazły wyraz w szeregu obliczeń i graficznych ujęć. Opierająca się na statystyce praca ta dała w ogólnych zarysach wielkość produkcji i konsumpcji szybko psujących się produktów w całej Polsce, oczekuje jednak na fundusze, które pozwolą ją wydać drukiem i oddać do użytku szerszemu ogółowi. Pragnąc jednak zaznajomić ogół z najogólniejszymi wynikami swej pracy Komitet podaje w niniejszym Sprawozdaniu graficzne zestawienie przytaczając cyfrowe dane, gdyż na wydanie całości pracy nie posiada odpowiednich funduszków.

Nie mając możliwości przedstawienia w krótkim sprawozdaniu wszystkich szczegółów wykonanych prac, podajemy w skrócie te zagadnienia, które zostały opracowane.

I. Statystyka.

W podanych tablicach graficznych są kolejno przedstawione:
stawione:

1. A— 1. Mięso. Produkcja, ubój, konsumpcja mięsa w poszczególnych województwach, średnia za lata 1929, 1930, 1931. Tu przedstawione są graficznie gatunki mięsa, nadwyżki i braki produkcji i konsumpcji oraz wwozu i wywozu mięsa dla każdego województwa w Polsce.

2. A— 3. Ryby. Produkcja ryb jeziorowo-rzecznych i stawowych w 1931 r. Graficznie przedstawiona produkcja ryb w tonnach.
3. A— 4. Mleko. Masło. Produkcja mleka. Produkcja i konsumpcja masła w poszczególnych województwach, średnia za lata 1929, 1930, 1931. Wykazane graficznie braki i nadwyżki konsumpcji i produkcji masła.
4. A— 7. Jaja. Hodowla kur. Produkcja i konsumpcja jaj w poszczególnych województwach w 1931 r. Podane graficznie ilości

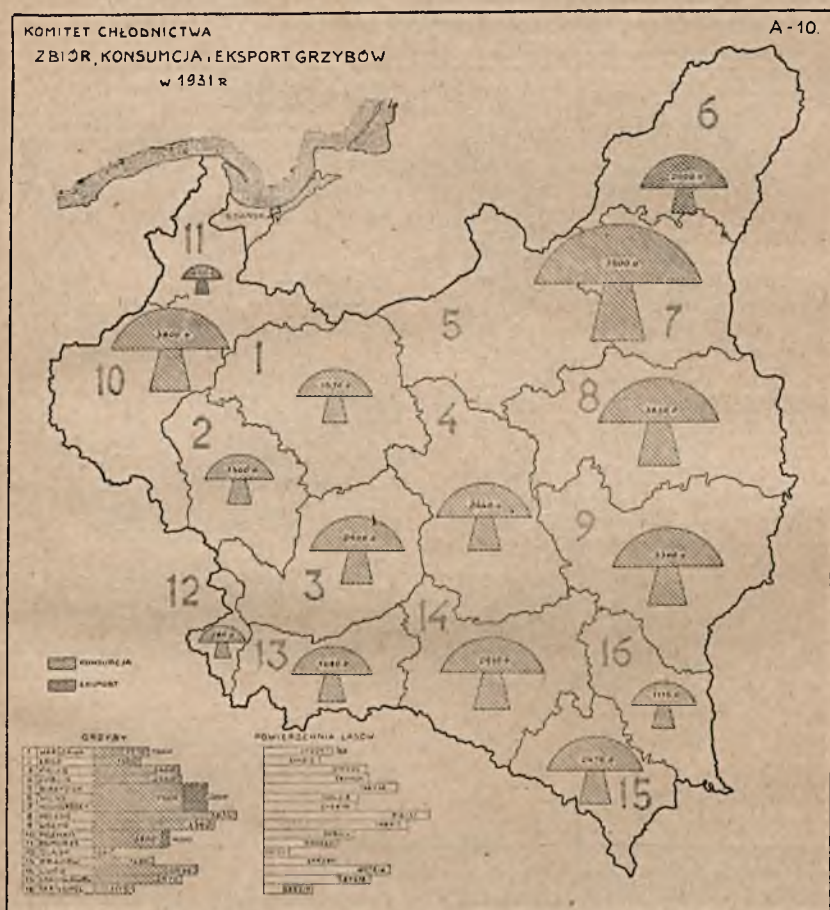
kur w tysiącach sztuk w województwach, produkcja i konsumpcja jaj w milj. sztuk oraz jej braki i nadwyżki.

5. A— 8. Owoce. Produkcja owoców w poszczególnych województwach, średnia za lata 1930, 1931, 1932. Podane graficznie ilości w tonnach czterech zasadniczych gatunków owoców (jabłka, gruszki, śliwki, wiśnie i czereśnie) w każdym województwie.

6. A— 9. Warzywa. Produkcja warzyw w 1932 r. Podane graficznie ilości w tonnach pięciu zasadniczych gatunków warzyw potrzebujących przechowania w chłodni (kapusta, kalafior, pomidory, cebula, inne warzywa).
7. A—10. Grzyby. Zbiór, konsumpcja i eksport grzybów w 1931 r. Podana w ha. powierzchnia lasów w poszczególnych województwach, graficznie przedstawiono zbiór i eksport grzybów.
8. A—11. Wywóz i przywóz produktów spożywczych przez porty i stacje graniczne w 1931 r. Tablica ujmuje graficznie z jednej strony ogólne ilości wywożonych i wwożonych pro-

duktów spożywczych w tonnach, a z drugiej strony wykazuje graficznie przez jakie stacje graniczne i w jakich ilościach przewożone były poszczególne gatunki produktów.

Wyżej podane tablice dają obraz ogólny produktów szybko psujących się, produkowanych a dla niektórych i konsumowanych w całej Polsce.

II. Wartość produktów.

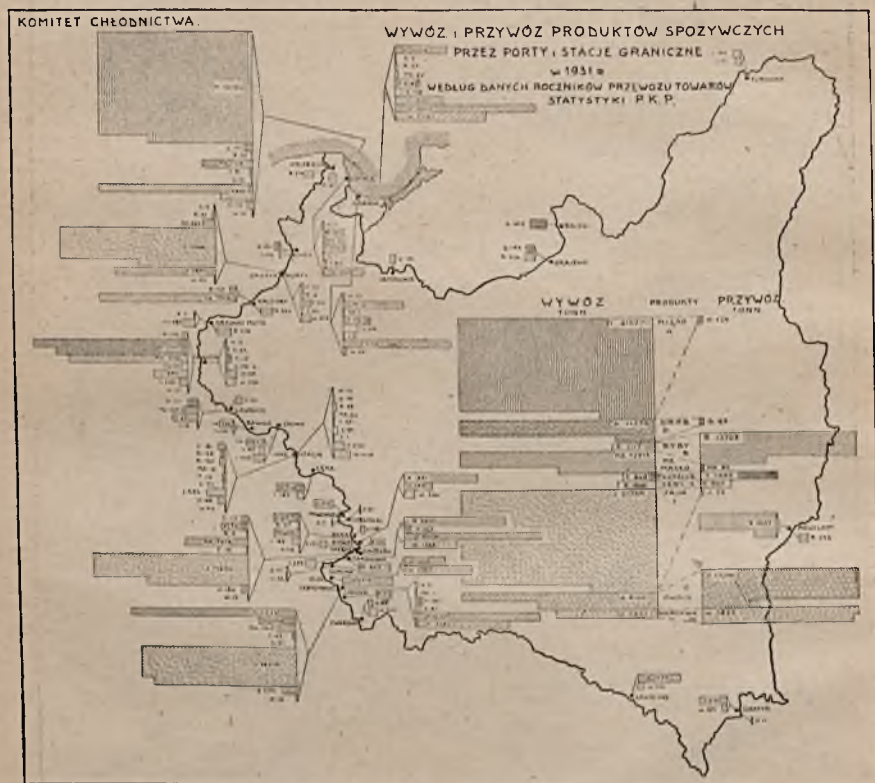
W celu określania wartości produktów spożywczych w czasie zbioru została rozpisana ankieta, która zapoczątkowała tę sprawę.

III. Statystyka przewozów kolejowych.

Komitet zebrał statystykę przewozów kolejowych produktów szybko psujących się w specjalną kartotekę przewozów zwykłych i pospiesznych we wszystkich dyrekcjach Polski. Kartoteka ta obejmuje wszystkie stacje kolejowe danych dyrekcji, które przewoziły te produkty spożywcze.

IV. Skrzynie Izolacyjne.

Komitet opracował specjalny typ skrzyń izolacyjnych przenośnych dla bezprzeladunkowego transportu, dostosowanych do przewozów kolejowych. Jest to niezbędne wobec braku w naszym taborze kolejowym odpowiedniej ilości wagonów chłodni i częstych mniejszych transportów, nie wymagających całego wagonu.

V. Ustalenie wzorowych typów lodowni.

Komitet opracował kilka typów małych chłodni - lodowni, opartych na chłodzeniu lodem naturalnym, wraz z kosztorysami. Doceniając wagę racjonalnego chłodzenia produktu bezpośrednio na miejscu produkcji, Komitet chce tym sposobem umożliwić producentom stosowanie się do tego zasadniczego postulatów chłodnictwa. Projekty tych chłodni są do nabycia w biurze Komitetu.

Podając obecnie ten krótki szkic prac nad ustaleniem Sieci Chłodniczej Komitet oczekuje na fundusze, które pozwoliłyby wydać drukiem całość opracowanych studjów, gdyż Komitet takich środków nie posiada.

Wszyscy którzy bliżej interesują się zagadnieniem chłodnictwa w zakresie statystyki oraz budowania chłodni - lodowni mogą znaleźć w Komitecie szczegółowe dane cyfrowe z dziedziny przeprowadzonych statystyk i projektów.

Polska Bibliografja Techniczna.

opracowywana przez

Sekcję Bibliograficzną

przy Stowarzyszeniu Techników Polskich w Warszawie
wydawana przez Związek Polskich Zrzeszeń Technicznych.

- 1933 545.1:546.41
P Roczniki Chemji Nr. 1
B ERDHEIM EDWARD. Metoda wy-
T trącania i oznaczania wapna w obec-
 ności Ag, Hg, Pb, Cu, Bi, Cd, As, Sh,
 Su, Co, Ni, Fe, Al, Mn, i Zn. 1000 st.
 + 1 tabl.
- 1933 533.75
P Roczniki Chemji Nr. 2
B JABŁCZYŃSKI K. Równanie van der
T Waalsa II. 1500 st. + 10 tabl.
- 1933 544.6
P Roczniki Chemji Nr. 2
B KAMIŃSKI B., INGLAT J. KA-
T MIENSKI E. Studja z dziedziny ana-
 lizy spektralnej. 3390 st. + 18 tabl.
- 1933 541.12.035
P Roczniki Chemji Nr. 2
B LANGAUER DONAT. O polu na-
T sycenia chlorkiem potasu i chlorkiem
 sodu w układzie pięcioskładnikowym
 soli morskich. 3120 st. + 4 rys.
- 1933 537.213
P Roczniki Chemji Nr. 2
B BASIŃSKI ANTONI. O zmianie
T potencjału elektrokinetycznego ko-
 loidów halogenowych srebra przy
 rozcieńczeniu. 1840 st. + 5 tabl.
- 1933 66.048.6
P Roczniki Chemji Nr. 2
B ŚWIĘTOSŁAWSKI W. W spr-
T awie klasyfikacji mieszanin zeotropo-
 wych i azeotropowych. 1250 st. +
 4 rys.
- 1933 547
P Roczniki Chemji Nr. 2.
B DZIEWOŃSKI K., KAHL WŁ.,
T KOCZOROWSKA W. I WULFFSOHN
 A. O syntezach 4-4' dwuacenaftylo-
 metanu i 4-4' dwuacenaftyloketonu
 oraz o reakcjach ich utlenienia. 3260
 st.
1933. 541.122.3
P Roczniki Chemji Nr. 3.
B JABŁCZYŃSKI K. i WOJCIE-
T CHOWSKA J. Prawo równowagi dla
 elektrolitów. 1160 st. + 15 tabl.
1933. 536.423.1
P Roczniki Chemji Nr. 3.
B ŚWIĘTOSŁAWSKI W. O ebuljo-
T skopie uniwersalnym i jego zastoso-
 waniach. 1350 + 1 rys.
1933. 536.423.1
P Roczniki Chemji Nr. 3.
B ZMACZYŃSKI ALEKSANDER. Ba-
T dania ebuljometryczne i tonometrycz-
 ned nad cieczami chemicznie czyste-
 mi. I. 2950 st. + 1 rys. + 3 tabl.
1933. 66.048.3
P Roczniki Chemji Nr. 3.
B RABCZEWICZ-ZUBKOWSKI I.
T Oznaczenie składu pewnych miesza-
 nin azeotropowych zapomocą uniwer-
 salnego aparatu do destylacji frakcjo-
 nowanej. 2010 st. + 1 rys. + 3 tabl.
1933. 541.12.035
P Roczniki Chemji Nr. 3.
B LANGAUER DONAT. O polu na-
T sycenia chlorkiem potasu i chlorkiem
 sodu w układzie pięcioskładnikowym
 soli morskich. II. 1910 st. + 4 rys. +
 6 tabl.
1933. 541.63:547.942
P Roczniki Chemji Nr. 3.
B SUSZKO JERZY i TOMANEK AL-
T FRED. O ugrupowaniu przestrzennem
 podstawników na karbinolowym ato-
 mie węgla w alkaloidach kory chino-
 wej. 1180 st.
1933. 664.22/27
P Roczniki Chemji Nr. 3.
B HACKIEL JULJUSZ i URBANSKI
T TADEUSZ. Badania nad produktami
 nitracji skrobi II. Otrzymywanie azo-
 tanów skrobi ze skrobi rozmaitego
 pochodzenia. 860 st. + 5 tabl.
1933. 778.37:662
P Roczniki Chemji Nr. 2.
B URBANSKI TADEUSZ. O pew-
T nych zjawiskach, towarzyszących de-
 tonacji materiałów wybuchowych.
 2350 st. + 14 rys.

P 1933 574.94
T Roczniki Chemji Nr. 2.
T DOMANSKI TADEUSZ i SUSZKO
 JERZY. O α -izochinidynie. 3230 sł.
 + 1 tabl.

P 1931. 54(063)
T Roczniki Chemji str. IV/XII.
T CENTNERSZWER M. ŚWIĘTO-
 SŁAWSKI W. Sprawozdanie z prze-
 biegu X Konferencji Międzynarodo-
 wej Unji Chemicznej. 2810 sł.

P 1931. 66.048.6:536.423.1
T Roczniki Chemji str. 1/11.
T KAMIENSKI B. O zależności składu
 mieszanin azeotropowych od tempe-
 ratury wrzenia. 3360 sł. + 1 rys. +
 1 tabl.

P 1931. 532.73:532.773
T Roczniki Chemji str. 14/17
T ROSNER G. A. O empirycznej po-
 prawce prawa Raoult'a w zastosowa-
 niu do roztworów stężonych. 670 sł.
 + 1 rys. + 4 tabl.

P 1931. 543:(546.49+546.59)
T Roczniki Chemji str. 19/26.
T ŚWIĘTOSŁAWSKI W. I ZAGRO-
 DZKI S. O zanieczyszczeniach rtęci
 złotem. 2000 sł. + 4 rys. + 1 tabl.

P 1931. 532.612.4:547.44
T Roczniki Chemji str. 29/34
T SMOLEŃSKI K. I KOZŁOWSKI
 WŁ. O napięciu powierzchniowym
 roztworów wodnych sacharozy. 670
 sł. + 2 rys. + 3 tabl.

P 1931 536.6:546.432
T Roczniki Chemji str. 35/39
T DORABIALSKA ALICJA. Mikro-
 kalorymetryczne pomiary efektu ciep-
 lnego zmiennego w czasie. 1340 sł.
 + 1 rys. + 1 tabl.

P 1931 547.567
T Roczniki Chemji str. 46/48
T ŚWIĘTOSŁAWSKI W., PILTZ A.
 i KRACZKIEWICZ F. O otrzymaniu
 sulfonowych pochodnych naftochi-
 nonochloroimin i naftochinonachloro-
 dwuimin. 2350 sł. + 3 tabl.

P 1931 536.423.1:543/545
T Roczniki Chemji str. 49/64
T BĄKOWSKI STANISŁAW. Zasady
 ebuljoskopowej metody oznaczania
 zawartości wody w substancjach.
 4700 sł. + rys.

P 1931 536.63
T Roczniki Chemji str. 65/77
T ŚWIĘTOSŁAWSKI W., RYBICKA
 S. i SOŁODKOWSKA W. O mikroka-
 lorymetryczne adiabatycznym, przysto-
 sowanym do pomiarów ciepła właści-
 wego substancyj stałych i ciekłych.
 3360 sł. + 4 rys. + 3 tabl.

P 1931 536.665:536.658
T Roczniki Chemji str. 78/89
T ŚWIĘTOSŁAWSKI W. i BARTO-
 SZEWICZOWA E. O zastosowaniu
 mikrokalorymetru adiabatycznego do
 pomiarów ciepła adsorpcji i ciepła pa-
 rowania. 3020 sł. + 2 rys. + tabl.

P 1931 536.655:547.26
T Roczniki Chemji str. 90/93
T BARTOSZEWICZOWNA E. Oznac-
 zenie ciepła parowania serji alkoholi
 tłuszczowych zapomocą mikroka-
 lorymetru adiabatycznego. 720 sł. +
 2 tabl.

P 1931 545.37
T Roczniki Chemji str. 95/101
T CZAPOROWSKI L. i WIERCINSKI
 J. Jon kobaltocyjanowy i chromocyja-
 nowy jako odczynniki strącające osady
 w potencjometrycznej analizie mia-
 rowej. 2080 sł. + 6 rys.

P 1931 547.633.6
T Roczniki Chemji str. 101/111 i
 113/122
T DOMINIKIEWICZ MIECZYŚLAW. Ba-
 dania w dziedzinie pochodnych fluo-
 ranu II. Oksyfluorany typu miesza-
 nego oraz ich bromopochodne. 3000 sł.
 + 14 rys.

P 1931 543.8(02)
T Roczniki Chemji str. 125/138
T SZPERL LUDWIK. Początki i roz-
 wój analizy elementarnej 3200 sł. +
 9 rys. + 2 tabl.

P 1931 541.128.5
T Roczniki Chemji str. 140/152
T JABŁCZYŃSKI K. i MACZKOW-
 SKA J. Wpływ trucizn na reakcje w
 układach niejednorodnych. 3200 sł.
 + 14 tabl.

P 1931 545.21:546.41—31
T Roczniki Chemji str. 155/157
T ZAWADZKI J. i ŁUKASZEWICZ
 W. Nowa metoda oznaczania wolne-
 go wapna (tlenku wapniowego) 1000
 sł.

P 1931 541.128.:546.172.6—31
B Roczniki Chemji str. 158/167
T ZAWADZKI J. i BĄDZYŃSKI T. Kinetyka rozkładu tlenu azotu wobec platyny. 2210 str. + 10 tabl.

P 1931 668.743(04)
B Roczniki Chemji str. 170/191
T DZIEWOŃSKI K. i MOSZEŃ J. Studja syntetyczno-konstrykcyjne w grupie naftalenu I. Nowe węglowodory i ketony, pochodne 1-fenylo-naftylometanu (1-benzylonaftalenu) i 1-fenylo-naftyloketonu (1-benzonylo-naftalenu). 7390 str.

P 1931 547.826.1
B Roczniki Chemji str. 193/201
T GRYSZKIEWICZ E. — TROCHIMOWSKI. O pewnych amidach kwasów karbonowych szeregu heterocyklicznego. 2520 str. + 1 tabl.

P 1931 547.25.59
B Roczniki Chemji str. 203/220
T LEDÓCHOWSKI ZYGMUNT. Studja w dziedzinie organicznych związków złota. 5710 str.

P 1931 547.467.1
B Roczniki Chemji str. 221/223
T ŚWIĘTOŚLAWSKI W. O rozbieżności zaobserwowanych zjawisk w chemii związków dwuazotowych. 1510 str.

P 1931 547.238+546.776
B Roczniki Chemji str. 229/251
T JAKÓB W. F. i JEZOWSKA B. O związkach sześciowartościowego molibdenu z hydroksylaminą. 7560 str. + 3 tabl.

P 1931 541.18.048
B Roczniki Chemji str. 254/258
T JABŁCZYŃSKI K. i ZALC S. Starzenie się roztworów koloidalnych. 740 str. + 9 tabl.

P 1931 540.18.055+546.723—37
B Roczniki Chemji str. 259/267
T JABŁCZYŃSKI K., ZALC S. i EJHESZYC I. O stabilizatorach koloidalnego wodoru żelazowego. 910 str. + 30 tabl.

P 1931 543.71+536.423
B Roczniki Chemji str. 269/287
T BĄKOWSKI STANISŁAW. Zastosowanie acetonu w ebulioskopowej metodzie oznaczania zawartości wody. 4340 str. + 10 rys. + 6 tabl.

P 1931 543.845:678.06+678.72
B Roczniki Chemji str. 289/300
T SAGAŁŁO M., BOBIŃSKA J. i PIKULSKI A. Oznaczanie siarki w wyrobach gumowych i w faktysie 2520 str. + 15 tabl.

P 1931 543.848
B Roczniki Chemji str. 301/323
T BOBRANŃSKI BOGUSŁAW. Centygramowe oznaczanie chlorowców w substancjach organicznych. 7200 str. + 4 rys. + 1 tabl.

P 1931 536.51:536.423
B Roczniki Chemji str. 327/353
T ZMACZYŃSKI ALEKSANDER. Zastosowanie termometrów oporowych do badań ebulioskopowych i tonometrycznych. I Porównanie termometrów oporowych z wzorcowymi termometrami rtęciowymi. 6880 str. + 12 rys. + 8 tabl.

P 1931 536.423
B Roczniki Chemji str. 354/361
T BONHOURE A. i ZMACZYŃSKI AL. Temperatura wrzenia wody, jako funkcja ciśnienia. 920 str. + 2 rys. + 6 tabl.

P 1931 537.722
B Roczniki Chemji str. 362/374
T LACHS H. BICZYK J. O potencjale elektrokinetycznym. 3200 str. + 5 rys. + 4 tabl.

P 1931 537.743.3
B Roczniki Chemji str. 376/378
T BICZYK J. Skrócony mostek kołowy z oporami dodatkowymi. 440 str. + 4 rys.

P 1931 541.135.6
B Roczniki Chemji str. 379/392
T KEMULA W. Studja polarograficzne I. Przyczyny powstawania napięcia dodatkowego podczas elektrolizy soli rtęciowych na rtęciowych elektrodach 3690 str. + 7 rys. + 1 tabl.

P 1931 547.678.3
B Roczniki Chemji str. 407/414
T DZIEWOŃSKI K. SCHANAYDER J. Syntezy ketonów: metylo-2-fluoryloketonu (2-acetofluorenu) i dwumetylo-2-7-fluorylodwuketonu (2-7-acetofluorenu) 2520 str.

- P** 1931 541.135.6
B Roczniki Chemji str. 393/406
T KEMULA W. Studja polarograficzne II. Badanie nieciągłości i maksimumów otrzymanych na krzywych polaryzacji w roztworach cjanu rtęciowego. 3360 sl. + 14 rys.
- P** 1931 547.678.2
B Roczniki Chemji str. 415/424.
T DZIEWOŃSKI K. i MOSZEW. J. O syntezach i przemianach dwóch ketonów, pochodnych propionylowych acenaftenu: etylo- α -acenaftyloketonu (α -propionylo-acenaftenu) i dwuetylo- (α - α -dwupropionyloacenaftenu. 3360 sl.
- P** 1931 668.1:539.26
B Roczniki Chemji str. 428/439
T SPYCHALSKI R. Badania rentgenograficzne nad strukturą wewnętrzną micelli mydeł. 3520 sl. + 16 rys.
- P** 1931 536.423.1
B Roczniki Chemji str. 440/447
T ŚWIĘTOSŁAWSKI W. i KOPCZYŃSKI R. Badania nad zmianą stężenia azeotropowego mieszanin alkoholu etylowego i benzenu w zależności od ciśnienia. 1570 sl. + 6 rys. + 1 tabl.
- P** 1931 536.51:536.423
B Roczniki Chemji str. 449/467
T ZMACZYŃSKI ALEKSANDER. Zastosowanie termometrów oporowych do badań ebuljoskopowych i tonometrycznych. II Badania nad zjawiskiem azeotropii mieszanin alkoholu etylowego i benzenu. 4700 sl. + 8 rys. + 5 tabl.
- P** 1931 546.794:536.666
B Roczniki Chemji str. 469/476
T DORABIALSKA ALICJA. Mikrokalorymetryczne pomiary okresu półrozpadu polonu. 1680 sl. + 1 rys. + 3 tabl.
- P** 1931 631.83:541.123.7
B Roczniki Chemji str. 477/489
T LANGAUER DONAT. O przyjęciu z cztero do pięcio składnikowego układu soli morskich w badaniach nad przeróbką langbeinitu. 3200 sl. + 4 rys. + 14 tabl.
- P** 1931 536.423.1:543/545
B Roczniki Chemji str. 490/503
T BĄKOWSKI STANISŁAW. Zastosowanie alkoholu metylowego w ebuljoskopowej metodzie oznaczania zawartości wody. 3520 sl. + 2 rys. + 2 tabl.
- P** 1931 541.121:661.53
B Roczniki Chemji str. 505/514
T ZAWADZKI J. i MODRZEJEWSKI B. Kinetyka rozkładu amoniaku wobec żelaza. 3120 sl. + 3 rys.
- P** 1931 666.942:341.122.2
B Roczniki Chemji str. 516/528
T KONARZEWSKI JERZY. Związek układu Ca O-Fe₂O₃ i ich rola w cemencie portlandzkim. 8020 sl. + 6 rys. + 21 tabl.
- P** 1931 547.979.7
B Roczniki Chemji str. 529/530
T MARCHLEWSKI L. W sprawie iloporfiryny. 800 sl.
- P** 1931 547.963.4
B Roczniki Chemji str. 532/541
T LINDENFELD K. O postaciach krystalicznych heminy i warunkach ich otrzymywania. 3440 sl. + 1 rys. + 6 tabl.
- P** 1931 542.48
B Roczniki Chemji str. 543/544
T ŚWIĘTOSŁAWSKI W. O zmodyfikowanej kolbie destylacyjnej Englera. 290 sl. + 1 rys.
- P** 1931 542.48
B Roczniki Chemji str. 545/551
T ŚWIĘTOSŁAWSKI W. O ebuljoskopie różnicowym zaopatrzonem w kolumnę rektyfikacyjną i o jego zastosowaniu 1840 sl. + 3 rys.
- P** 1931 537.32:536.423.1
B Roczniki Chemji str. 552/568
T BYLEWSKI TADEUSZ. Zastosowanie termometru elektrycznego o układzie oporów skrzyżowanych do badań ebuljoskopowych i tonometrycznych 4530 sl. + 6 rys. + 3 tabl.
- P** 1931 546.774
B Roczniki Chemji str. 569/575
T JAKOB WIKTOR W. i TURKIEWICZ EUGENJUSZ. Z badań nad czwartym stopniem utleniania molibdenu 2350 sl. + 1 tabl.
- P** 1931 537.746
B Roczniki Chemji str. 577/598
T KAMIENSKI B. i KARCZEWSKI K. Wpływ jonów potasu, amonu i wodoru na przebieg reakcji Galetiego. 3850 sl. + 4 rys. + 25 tabl.

P 1931 541.5:546.18
B Roczniki Chemji tsr. 600/605
T MIŁOBĘDZKI T. W sprawie war-
 tściowości biegunowej fosforu. 2090
 st.

P 1931 547.657
B Roczniki Chemji str. 336/653
T FABROWICZ F. i LESNIANSKI W.
 O pewnych pochodnych kwasu nafto-
 leno - β sulfonowego. 6050 st.

P 1931 547.661.2
B Roczniki Chemji str. 655/662
T KORCZYŃSKI A. i TUCHOLSKI
 T. O pewnych pochodnych dwanafty-
 lu 2510 st. + 1 tabl.

P 1931 547.831.9
B Roczniki Chemji str. 664/668
T DOMINIKIEWICZ MIECZYŚLAW.
 Pochodne rtęciowe i chlorowcowe
 kwasu - α fenylenocynchonowego. 1500
 st. + 3 ry.

P 1931 547.587.11+547.426
B Roczniki Chemji str. 671/672
T HUMNICKI W. O mieszanym gli-
 cerydach kwasu salicylowego (IV).
 920 st.

P 1931 547.587+547.239
B Roczniki Chemji str. 674/677
T HUMNICKI W. Działanie izocjanianu
 fenylu na oksykwasu aromatycz-
 ne. 1080 st.

P 1931 547.953+665.2/3
B Roczniki Chemji str. 678/681
T HUMNICKI W. O składzie chemicz-
 nym niektórych tłuszczów. 1000 st.
 + 1 tabl.

P 1931 541.133
B Roczniki Chemji str. 683/689
T KLEMENSIEWICZ Z. i BALÓW-
 NA Z. Przewodnictwo stężonych roz-
 tworów w chlorku antymonowym.
 450 st. + 9 rys.

P 1931 545.37+668.3
B Roczniki Chemji str. 690/702
T GLIXELLI S. i STOLZMANN Z.
 Potencjał elektrokinetyczny galaret
 żelatynowych. 3520 st. + 3 rys. + 2
 tabl.

P 1931 542.48+543/545
B Roczniki Chemji str. 704/712
T ŚWIĘTOSŁAWSKI W., USAKIE-
 WICZ J. i ZMACZYŃSKI A. Zastoso-
 wanie ebuljoskopów różnicowych do
 badania stopnia czystości indywidual-
 nych substancyj ciekłych. 2210 st.
 + 3 rys. + 3 tabl.

P 1931 536.423.1+543/545
B Roczniki Chemji str. 714/718
T ŚWIĘTOSŁAWSKI WOJCIECH.
 O zastosowaniu zjawiska azeotropii
 do oznaczania małych zawartości za-
 niezczyszczeń. 1440 st. + 2 rys.

P 1931. 543.817+536.423.1
B Roczniki Chemji str. 719/725
T ŚWIĘTOSŁAWSKI W. i SZMI-
 GIELSKA J. O oznaczaniu zawartości
 wilgoci oraz czynnika azeotropujące-
 go w etanolu. 1440 st. + 1 rys. + 5
 tabl.

P 1931. 536.63+539.16
B Roczniki Chemji str. 727/733.
T DORABIALSKA A., NIWIŃSKI T.
 I TURSKA E. Ciepło właściwe kilku
 minerałów promieniotwórczych. 1200
 st.

P 1931. 541.127
B Roczniki Chemji str. 734/795
T WYCZAŁKOWSKA WANDA.
 Wpływ soli obojętnych na szybkość
 zmydlenia estru etylowego. 1600 +
 33 tabl.

P 1931. 547.291+547.461.2
B Roczniki Chemji str. 746/751
T DOMINIK W. I JANCZAKOWNA
 ST. Przyczynki do poznania przemiana-
 ny mrówczanu na szczawian potaso-
 wy. 1840 st. + 3 rys.

P 1931. 547.582.1:546.221
B Roczniki Chemji str. 753/761
T SZPERL LUDWIK. O działaniu
 siarkowodoru na chlorobezwodniki
 kwasów IV. Siarkowódór i chlorki
 toluylu. 3600 st. + 2 rys.

P 1931. 547.598.5
B Roczniki Chemji str. 763/773
T SŁOWIŃSKI K., PILICZEWSKI
 J. I ZACHAREWICZ W. O obojęt-
 nych produktach utlenienia pinenu.
 3520 st.

P 1931. 665.3+541.8
B Roczniki Chemji str. 774/781.
T OLSZEWSKI BOLESŁAW BRO-
 NISŁAW. Badania nad rozróżniam-
 niem olejów roślinnych zapomocą
 rozpuszczalności ich w mieszaninach
 acetonu i alkoholu metylowego. 2350
 st. + 1 tabl.

- P** 1931 92 (Szyszkowski śp.) :54
B Roczniki Chemji str. 783/785
T ŚWIĘTOSŁAWSKI WOJCIECH.
 Ś. p. Bohdan Szyszkowski. 690 śl.
- P** 1931. 92(Szyszkowski):54
B Roczniki Chemji str. 786/794.
T SKAŃSKI ADAM. Charakterystyka
 twórczości naukowej Bohdana Szysz-
 kowskiego. 2670 śl.
- P** 1931. 532.781+547.461.2
B Roczniki Chemji str. 795/804.
T DOMINIK W. I BARTKIEWI-
 CZÓWNA J. O krystalizacji szcza-
 wianu amonu z roztworów wodnych,
 zawierających jony potasowe. 1950
 śl. + 4 tabl.
- P** 1931. 541.18.048
B Roczniki Chemji str. 805/816.
T JABŁCZYŃSKI K. I EMIN A. Od-
 mładzanie się roztworów koloidalnych
 2240 śl. + 19 tabl.
- P** 1931. 541.18.044
B Roczniki Chemji str. 818/819
T JABŁCZYŃSKI K. I LASKOWSKI
 W. Przesunięcie równowagi w koloi-
 dalnym wodzianie żelazowym przez
 ogrzewanie. 670 śl. + 1 tabl.
- P** 1931. 541.18.02
B Roczniki Chemji str. 820/832.
T KRAUSE ALFONS I KAPITAŃ-
 CZYK KAZIMIERZ. O koloidalnym
 powietrzu. 2350 śl. + 6 rys. + 12
 tabl.
- P** 1931. 547.596.2
B Roczniki Chemji str. 34/838.
T MIŁOBĘDZKI T. I RENC A.
 O kwasie jednometylofosforowym.
 1320 śl.
- P** 1931. 547.596.2
B Roczniki Chemji str. 840/853.
T MIŁOBĘDZKI T. I JANCZAK WA-
 LERJA. O kwasach metylofosforo-
 wych. 4450 + 1 tabl.
- P** 1931. 536.775
B Roczniki Chemji str. 855/864.
T BLUMENTHAL MIECZYŚLAW.
 Dysocjacja termiczna pewnych tlen-
 ków i nadtlenków I. Dysocjacja dwu-
 tlenku manganu. 1280 śl. + 3 rys. +
 10 tabl.
- P** 1931. 596.775
B Roczniki Chemji str. 865/869
T BLUMENTHAL MIECZYŚLAW.
 Dysocjacja termiczna pewnych tlen-
 ków i nadtlenków II. Dysocjacje nad-
 tlenku sodu. 690 śl. + 2 rys. + 4 tabl.
- P** 1931. 547.657
B Roczniki Chemji str. 870/883
T DZIEWOŃSKI K., OLSZEWSKI
 ZB. I KAHL WŁ. Studja w grupie
 związków, pochodnych kwasu nafta-
 lowego. Syntezy kwasu 3—4 dwu-
 hydroksynaftalowego. 4520 śl.
- P** 1931. 547.582.1:546.221
B Roczniki Chemji str. 884/888
T SZPERL LUDWIK. O działaniu
 siarkowodoru na chlorobezwodniki
 kwasów V. Siarkowodor i chlorki naft-
 toylu. 1600 śl.
- P** 1931 547.588.13
B Roczniki Chemji str. 890/896
T BRAUN J. i PŁAZEK E. Syntezy
 alkeinów w pochodnych metoksykwa-
 sów. 2020 śl.
- P** 1931 547.633.6
B Roczniki Chemji str. 897/907
T DOMINIKIEWICZ MIECZYŚLAW.
 Badania w dziedzinie pochodnych fluo-
 ranu. IV. Pochodne azowe dwuoksy-
 fluoranów. 3380 śl. + 3 rys.
- P** 1931 547.772.2
B Roczniki Chemji str. 909/914
T TURSKI J. S., STEPKOWSKI W.
 i ZYGMUNDOWNA F. 1,5 — dwu-
 fenylo-metylo-pyrazolina i 1-salicylo-
 3-metylo-5-fenylo-pyrazolina. 1840 śl.
- P** 1930 541.133:547.260.2
B Roczniki Chemji str. 1/67
T HŁASKO M., KADENACÓWNA M.
 i SALITÓWNA A. O przewodnictwie
 elektrolitycznym wodorotlenków i al-
 koholanów metali alkalicznych (Li,
 Na, K) w alkoholu metylowym, etylo-
 wym, n-propylowym, izobutylowym
 i izoamylowym. 6050 śl. + 62 tabl.
- P** 1930 532.731:546.811
B Roczniki Chemji str. 71/82
T BEKIER E. i BASIŃSKI A. Badania
 nad szybkością rozpuszczania się me-
 tali w wodnych roztworach soli II.
 Szybkość rozpuszczania cyny w wod-
 nym roztworze chlorku cynowego.
 950 śl. + 12 tabl.
- P** 1930 543.842/3
B Roczniki Chemji str. 84/94
T LINDEUFELD KAZIMIERZ. O mi-
 kroanalitycznym oznaczeniu węgla i
 wodoru. 1130 śl. + 2 rys.

P 1930 536.423:542.48
B Roczniki Chemji str. 97/112
T ŚWIĘTOSŁAWSKI WOJCIECH.
 Podstawowe zjawiska w dziedzinie wieloskładnikowych mieszanin azeotropowych. 5330 sł. + 9 rys.

P 1930 547.26—11
B Roczniki Chemji str. 115/155
T JANCZAK MARJA. O analogii między działaniem estrów kwasów nieorganicznych i działaniem samych kwasów. 13440 sł. + 1 tabl.

P 1930 546.14:546.183
B Roczniki Chemji str. 159/195
T MIŁOBĘDZKI T. i KRAKOWIECKI S. Działanie bromu na trójchlorek fosforu. 12600 sł. + 5 rys. + 1 tabl.

P 1930 546.185.131:661.723.5
B Roczniki Chemji str. 197/198
T KRAKOWIECKI S. O związkach pięciochlorku fosforu i pięciobromku fosforu z czterochlorkiem węgla. 500 sł.

P 1930 547.812
B Roczniki Chemji str. 199/209
T LAMPE W. i SANDROWSKI Z. Studja do syntezy metystycyny. 3700 sł.

P 1930 92(Korczyński A. ś. p.):54
B (438)
T Roczniki Chemji str. 211/218
 BRYDÓWNA WANDA. Wspomnienie pośmiertne o ś. p. Antonim Korczyńskim. 3050 sł.

P 1930 (Pytasz T. ś. p.):54
B (438)
T Roczniki Chemji str. 221/229
 JEZERSKI TADEUSZ W. Tomasz Pytasz — człowiek pracy. 2930 sł.

I 1930 541.133
G Roczniki Chemji str. 230/239
d SALITÓWNA ANNA. O nowym wzorze do oznaczania przewodnictwa granicznego elektrolitów jedno-jedno-wartościowych. 920 sł. + 12 tabl.

P 1930 (546.191.1+546.861.1)
B :541.135
T Roczniki Chemji str. 240/247
 HŁASKO M. i MASŁOWSKI M. O. powstawaniu arsenowodoru i antymonowodoru na drodze elektrolitycznej. 1850 sł. + 3 tabl.

P 1930 541.133
B Roczniki Chemji str. 148/252
T GARB B. i HŁASKO M. O współczynniku przewodnictwa silnych elektrolitów w wodnym roztworze. 650 sł. + 1 tabl.

P 1930 546.22:547
B Roczniki Chemji str. 253/258
T SZPERL LUDWIK. O działaniu siarki na związki organiczne X. 1880 sł.

P 1930 547.861.3
B Roczniki Chemji str. 259/271
T OTOLSKI S. Przyczynek do poznania własności chemicznych piperazyny. Działanie jodu i jodowodoru na piperazynę. 4000 sł.

P 1930 535.61—3:547.2
B Roczniki Chemji str. 273/286
T KEMULA WIKTOR. Działanie promieni ultrafioletowych na węglowodory szeregu metalonowego. 2330 sł. + 6 rys. + 7 tabl.

P 1930 536.423.1:542.48
B Roczniki Chemji str. 288/302
T ŚWIĘTOSŁAWSKI W. i ZŁOTOWSKI I. Zastosowanie ebuljoscopu różniczkowego do badania zjawiska azeotropii mieszanin alkoholu etylowego z wodą. 3360 sł. + 3 rys. + 6 tabl.

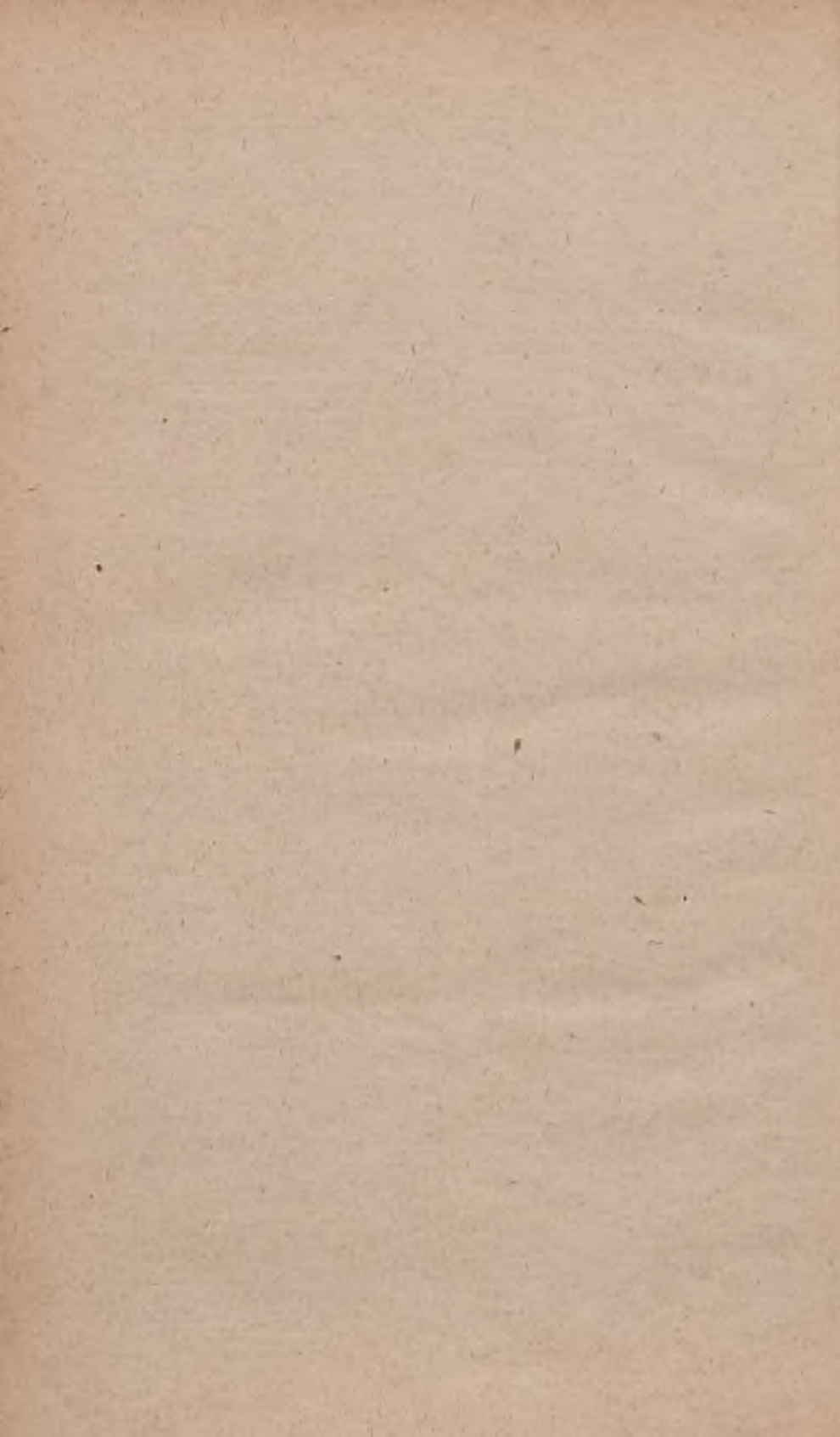
P 1930 539.168:546.794
B Roczniki Chemijs tr. 304/312
T DORABIALSKA ALICJA. Ciepło promieniowania polonu. 2700 sł. + 3 tabl.

P 1930 532.731
B Roczniki Chemji str. 314/326
T BEKIER E. i ZABŁOCKI B. Badania nad szybkością rozpuszczania się metali w wodnych roztworach soli III. Szybkość rozpuszczania się magnezu w wodnym roztworze chlorku amonowego. 2180 sł. + 3 rys. + 14 tabl.

P 1930 547.458.88.
B Roczniki Chemji str. 328/341
T SMOLEŃSKI K., WŁOSTOWSKA W. i MŁYNARSKI A. Badania nad związkami pektynowymi VIII. 2130 sł. + 7 rys. + 9 tabl.

P 1930 547.458.88
B Roczniki Chemji str. 342/348
T WŁOSTOWSKA WANDA. Dalszy przyczynek do poznania kwasu poligalakturowego. 1340 sł. + 1 rys. + 2 tabl.

- P** 1930 547:41.3
B Roczniki Chemii str. XXI/XXVII
T GRIGNARD VICTOR. Kilka uwag
 w związku z projektem reformy no-
 menklatury chemii organicznej.
 2180 sl.
- P** 1930 541.127:(546.723.267.32+
B 547.457
T Roczniki Chemii str. 349/363
 NITOSŁAWSKA W. Szybkość re-
 dukcji żelazicyjanku potasu zapomo-
 cą giukozy w roztworze alkalicznym.
 2850 sl + 3 rys. + 16 tab.
- P** 1930 661.183.2
B Roczniki Chemii str. 365/383
T ŚWIDEREK MARJAN. Badania
 nad temperaturą zaplonienia węgla
 aktywowanych 3380 sl. + 9 rys. +
 15 tab.
- P** 1930 668.46(438)
B Roczniki Chemii str. 385/394
T KRAUZE STANISŁAW. Badania
 nad terpentyną polską. 3360 + 4 tab.
- P** 1930 546.22:547.572.
B Roczniki Chemii str. 397/399
T JEZIEŃSKI TADEUSZ W. O dzia-
 laniu siarki na ketony. 830 sl.
- P** 1930 92 (Dzierzgowski Sz. śp.)
B 54(438)
T Roczniki Chemii str. 401/408
 ZALESKI JAN Wspomnienie o ś. p.
 Szymonie Dzierzgowskim i jego dzia-
 łalności naukowej 3020 sl.
- P** 1930 545.37:669.144.3/5/6/7.
B Roczniki Chemii str. 411/435
T TRZEBIATOWSKI WŁODZ. Po-
 tencjometryczne oznaczenie i roz-
 dzielanie chromu, wanadu i molib-
 denu, z zastosowaniem do analizy
 stali. 4800 sl. + 8 rys. + 11 tab.
- P** 1930 546.47:546.562.26
B Roczniki Chemii str. 437/469
T GAŁECKI A. i TOMASZEWSKI J.
 Studja nad składem chemicznym
 osadów strącających się na cynku z
 roztworów siarczanu miedziowego.
 6420 sl. + 23 rys. + 9 tab.
- P** 1930 542.48
B Roczniki Chemii str. 473/479
T ŚWIĘTOSŁAWSKI WOJCIECH.
 O nowych przyrządach do desty-
 lacji. 1650 sl.+8 rys.
- P** 1930 541.133:546.863
B Roczniki Chemii str. 481/491
T KLEMENSIEWICZ Z. i BALÓW-
 NA Z. O przewodnictwie bardzo roz-
 cieńczonych roztworów w chlorku
 antymonowym. 1460 sl.+9 rys.+
 9 tabl.
- P** 1930 535.243:546.57
B Roczniki Chemii str. 492/500
T GAŁECKI A. i SPYCHALSKI R.
 Studja nad zarodnikowym hydrozole-
 m srebra i jego pochodniami II. Ba-
 dania spektrofotometryczne nad dzia-
 łaniem światła na zarodnikowe hy-
 drozole srebra. 1120 sl.+4 tabl.
- P** 1930 r. 541.122.2:546.412.26
B Roczniki Chemii str. 501/508
T ZAWADZKI J. i KOWALCZE-
 WSKI J. Rozkład mieszaniny Ca S
 i Ca SO, w temperaturach wysokich.
 1680 sl.+3 rys. + 4 tabl.
- P** 1930 r. 546.221—1:547.582.1
B Roczniki Chemii str. 510/521
T SZPERL LUDWIK. O działaniu
 siarkowodoru na chlorobezwodniki
 kwasów I. Siarkowodor i chlorek
 benzolu. 4120 sl.
- P** 1930 547.551.2
B Roczniki Chemii str. 523/539
T JOSZT RUDOLF i LEŚNIAŃSKI
 WACŁAW. Pochodne dwu- i trój-a-
 ryloamin. 5870 sl.
- P** 1930 547.572.3
B Roczniki Chemii str. 541/553
T RALEWICZ — ZUBKOWSKI J..
 O ωω dwuhalegenopochodnych ali-
 fatycznoaromatycznych ketonów ty-
 pu Ar. CO. CHHal₂, a zwłaszcza
 ωω chloro - bromopochodnych ty-
 pu Ar. CO. CHCEBR. 4000 + 2 tabl.
- P** 1930 547.572
B Roczniki Chemii str. 555/569.
T RABCZEWICZ — ZUBKOWSKI I.
 i KAFLIŃSKA H. O Ketomocyjan-
 kach i ketonorodankach typu Ar. CO.
 CM₂CN i Ar. CO.CH₂SCN. 3850 sl.
 + 6 tab.
- P** 1930 542.48
B Roczniki Chemii str. 570/578
T ŚWIĘTOSŁAWSKI W. O ebuljo-
 skopie różnicowym z deflegmatorem
 i jego zastosowaniach. 2350 sl. +
 4 rys.

- P** 1930 541.42:546.268.5
B Roczniki Chemji str. 579/599
T JABŁCZYŃSKI K. i JABŁCZYŃSKA M. Rozpad rodanów w świetle pozafiorokowem. 4400 sl. + 2 rys. + 21 tab.
- P** 1930 546.47:546.562.26
B Roczniki Chemji str. 601/627
T GALECKI A. i TOMASZEWSKI J. Studja nad składem chemicznym osadów strącających się na cynku z roztworów siarczanu miedzanego. II 3520 sl + 3 rys. + 23 tab.
- P** 1930 547.962.5
B Roczniki Chemji: str. 630/650
T SPYCHALSKI R. Oznaczenie ciężaru cząsteczkowego globuliny orzecha kokosowego. 4200 sl. + 15 rys. + 4 tab.
- P** 1930 547.582.1:546.221.
B Roczniki Chemji: str. 652/656
T SZPERL LUDWIK O działaniu siarkowodoru na chlorobezwodniki kwasów II. 1350 sl.
- P** 1930 547.582.1:546.221.
B Roczniki Chemji str. 657/666
T SZPERL LUDWIK I MORAWSKI HENRYK. O działaniu siarkowodoru na chlorobezwodniki kwasów III. Siarkowodór i chlorek naftalilu 3040 sl.
- P** 1930 547.633.6
B Roczniki Chemji: str. 667/684
T DOMINIKIEWICZ MIECZYŚLAW. Badania w dziedzinie pochodnych fluoranu. I. O izomerycznych dwuoksyfluoranach. 5170 sl. + 24 tab.
- P** 1930 547.27—113
B Roczniki Chemji: str. 687/689
T RABCZEWICZ — ZUBKOWSKI IGNACY i CHWALIŃSKI STEFAN. O eterze pięciochlorometylowym (CCl₅OCHCl₂). 1000 sl.
- P** 1930 542.48
B Roczniki Chemji str. 691/713
T BŁASZKOWSKA ZOFJA. O maksymalnej szybkości odparowania cieczy z nagranych powierzchni metalowych. 4380 sl. + 5 rys. + 7 tab.
- P** 1930 541.123.21
B Roczniki Chemji: str. 799/735
T BRETSZNAJDER STANISŁAW. Przyczynek do zbadania reakcji działania pary wodnej na chlorek sodowy w wysokich temperaturach. 1520 sl. + 1 rys. + 4 tab.
- P** 1930 546.763 — 37
B Roczniki Chemji 736/742
T LISIECKI JULJUSZ. Wodzian chromowy. 2160 sl.
- P** 1930 546.185.131
B Roczniki Chemji. str. 743/749
T KOLITOWSKA J. H. O budowie P. C. L. Br. 2180 sl.
- P** 1930 547.826.1
B Roczniki Chemji: str. 751.759
T PŁĄŻEK E. Badania nad związkami arsenopirydynowymi. 3070 sl.
- P** 1930 66.095.8:547.261
B Roczniki Chemji st. 730/776
T PŁĄŻEK E. Doświadczenia nad chlorowaniem i nitrowaniem w ośrodku alkoholu metylowego. 4800 sl. + 2 tab.
- P** 1930 547.558.2
B Roczniki Chemji: str. 777/783.
T KLIPPEL J. Z badań nad związkami arsenoorganicznymi I. O pewnych pochodnych α fenylonaftyloarsyny. 2100 sl.
- P** 1933 621.9.01:66.03/04:
B 66.091/097
T Techn. Nr. 9
 CYRUS-SOBOLEWSKI JAN inż. Budowa współczesnych instalacji na wysokie ciśnienie. 3129 sl. + 16 rys.
- P** 1933 681.121/122
B Techn. Nr. 7, 8, 9 i 10
T HELLER F. inż. Aparaty do mierzenia przepływów cieczy i gazów. 5600 sl. + 31 rys.
- P** 1933 669.9:621.386:621.791
B Techn. Nr. 9
T NIEŚWIATOWSKI ST. inż. Badanie połączeń spawanych promieniami Roentgena. 1760 sl. + 14 rys.
- P** 1933 66.091:662.251.21
B Techn. Nr. 9
T URBĄŃSKI TADEUSZ inż. Drogi rozwoju współczesnej chemji materiałów wybuchowych. 900 sl. + 1 tabl.
- P** 1933 338:662.333:[381+382](438),1933.7"
B Techn. Nr. 9
T Przemysł węglowy w lipcu 1933 r. 640 sl. + 1 tabl.
- P** 1933 338:662.749:[381+382](438),1933.7"
B Techn. Nr. 9
T Przemysł koksowy w lipcu 1933 r. 240 sl.

- P** 1933 338:662.83:[381+38](438)
B „1933.7“
T Techn. Nr. 9
Produkcja brykietów w lipcu 1933
150 sl.
- P** 1933 658.32:662.333:338.97
B Techn. Nr. 9
T Obniżka plac w górnictwie węglowem
280 sl.
- P** 1933 621.899.003
B Techn. Nr. 10
T GASIOROWSKI STANISŁAW inż.
Regeneracja olejów 1130 sl.
- P** 1933 338:629.118.55/56(438):796.72
B (438)
T Techn. Nr. 10
MAKOWSKI J. JANUSZ. O polski
przemysł motocyklowy 800 sl. +
rys.
- P** 1933 66.061.1.+66.097
B Techn. Nr. 10
T WIERCINSKI JAN dr. O rozpu-
szczalnikach 1600 sl + 1 rys + 1 tabl.
- P** 1933 338:662.333(42) „1933.4/6“
B Techn. Nr. 10
T Pogorszenie się sytuacji finansow-
wej w angielskim górnictwie 150 sl.
- P** 1933 338:662.83:[381+382](438)
B „1933.8“
T Techn. Nr. 10
Wytwórczość i zbyt brykietów w
sierpniu 1933 160 sl.
- P** 1933 338:662.749:[381+382](438)
B „1933.8“
T Techn. Nr. 10
Wytwórczość i zbyt koksu w sier-
pniu 1933 270 sl.
- P** 1933 338:662.333:[381+382](438)
B „1933.8“
T Techn. Nr. 10
Przemysł węglowy w sierpniu 1933
720 sl+2 tabl.
- P** 1933 621.01+621.71:[51+531]
B Czas. Techn. Nr. 9
T EKER L. Dopuszczalne naprężenie
w budowie maszyn. 1470 sl + 2 rys
+ 2 tabl.
- P** 1933 624.154+624.157.2/3
B Czas. Techn. Nr. 9
T KUBASZEWSKI ZYGMUNT inż.
Żelazne ścianki szczelne czy keso-
ny. 630 sl.
- P** 1933 92 (ś.p. prof. Tadeusz Fiedler)
B Czas. Techn. Nr. 14
T WITKIEWICZ ROMAN. S. p. prof.
Tadeusz Fiedler. 1540 sl + 1 rys.
- P** 1933 621.317.8:644.3
B Czas. Techn. Nr. 14
T ALTENBERG M. inż. Nowoczesne
taryfy energii elektrycznej dla go-
spodarstw domowych. 1750 sl + 6
rys + 2 tabl.
- P** 1933 666.941/942:620.1
B Czas. Techn. Nr. 14
T POGANY WOJCIECH inż. Wysoko-
wartościowy cement czy portlan-
dzki cement? 1260 sl + 4 tabl.
- P** 1933 631.6:626.862.00.1(438.3 maj.
B Modlnica).
T RÓZANSKI ADAM dr. inż. Badania
skutków drenowania gruntów 1390 sl
+ 8 rys + 3 tabl.
- P** 1933 539.31+531.2
B Czas. Techn. Nr. 15 i 16
T BUDZYNSKI WŁODZIMIERZ dr.
inż. O dwóch twierdzeniach mini-
malnych teorii sprężystości i zasto-
sowaniu ich do rozwiązywań przybli-
żonych. 5260 sl + 1 tabl.
- P** 1933. 388.9+629.135+656.7
B Czas. Techn. Nr. 17.
T KLUZ Dr. Inż. Zasadnicze cechy i
stan obecny komunikacji lotniczej oraz
przewidywany jej rozwój w przyszło-
ści. 2400 sl. + 11 rys.
- P** 1933. 626.862:551.491:631.4
B Czas. Techn. Nr. 17 i 18.
T RONIEWICZ WŁODZIMIERZ inż.
Wpływ drenowania na rozkład wilgo-
ci w gruncie. 4570 sl. + 23 rys. +
6 tabl.
- P** 1933 624.055/059:624.2.022.
B 624.3(438) Dniestr
T Czas. Techn. Nr. 18
WEJTAK ANTONI INŻ. Przesuwa-
nie poprzeczne przeseł mostu kole-
jowego w Niżniowie w r. 1932/33.
2800 sl. + 7 rys.
- P** 1933. 624.00.4
B Czas. Techn. Nr. 18
T BOSAK A. INŻ. W sprawie arty-
kułu p. inż. Stanisława Hempla „O
racjonalnych formach łuku”. 920 sl.

- P** 1931. 654.153+654.155.4]:31.
T (438)
Światło i Siła Nr. 1 i 2.
 Rozwój koncesjonowanych sieci telefonicznych Pol. Akc. Telefonicznej. 610 st. + 1 rys. + 1 tabl.
- P** 1931. 31:338:621.355.2(438)
T Światło i Siła Nr. 1 i 2.
Przemysł akumulatorowy w Polsce. 780 st.
- P** 1931. 31:338:621.353(438)
T Światło i Siła Nr. 1 i 2.
Wytwórczość ogniów, baterji galwanicznych i latarek elektr. w Polsce. 320 st.
- P** 1931. 621.331(438.41).001.2
T Światło i Siła Nr. 1 i 2.
O akcję elektryfikacji Wołynia. 900 st.
- 1931 628.972:[371.72.00.2+
P [613.5]
T Światło i Siła Nr. 1 i 2.
PIASECKI FELIKS ST. INŻ. Oświe-
tlenie szkół. 6220 st. + 39 rys. + 3 tabl.
- P** 1931. 628.972:[371.72.00.2+
T 613.5]
Światło i Siła Nr. 1 i 2.
KNAUFF INŻ. Szkoły wieczorowe. 620 st.
- P** 1931. 621.396.1(438)+621.396.
T 622.6
Światło i Siła Nr. 1 i 2.
RUDNIEWSKI ROMAN DYR. Problem radjofonizacji w Polsce. 840 st.
- P** 1931. 621.396.61(438.11)
T Światło i Siła Nr. 1 i 2.
RASZYN. U stóp olbrzyma radjowego. 550 st. + 1 rys.
- P** 1931. 621.7:621.331]00.3/00.4
T Światło i Siła Nr. 3
SPITZER TADEUSZ DR. Elektryfikacja drobnych warsztatów przemysłowych i rzemieślniczych. 8500 st. + 13 rys. + 3 tabl.
- P** 1931. 621.331.(438)
T Światło i Siła Nr. 4—5.
NORWID-NEUGEBAUER gen. mistr. Rob. Publ. Elektryfikacje Polski. 2040 st.
- P** 1931. 621.331:625.1(438)
T Światło i Siła Nr. 4—5.
KÜHN A. INŻ. Minister Komunikacji. Elektryfikacja kolei w Polsce. 550 st.
- P** 1931. 338.621.3(494)
T Światło i Siła Nr. 4—5.
SEGESER-BRUNEGG DR. Minister pełnomocny. Szwajcarski Przemysł Elektrotechniczny. 450 st.
- P** 1931 621.331(494+438)
T Światło i Siła Nr. 4—5.
MODZELEWSKI DR. Minister pełnomocny. Elektryfikacja Polski i Szwajcarii. 950 st.
- P** 1931. 621.331.00.3(438)
T Światło i Siła Nr. 4—5.
OKONIEWSKI Z. INŻ. Nasz program gospodarczy. 1830 st.
- P** 1931. 621.1(494)00.8
T Światło i Siła Nr. 4—5.
NIESZ H. Dyrektor „Motor-Columbus”. Elektryfikacja Szwajcarii a inicjatywa prywatna. 2160 st.
- P** 1931 621.1(438).00.8
T Światło i Siła Nr. 4—5.
SOKOLNICKI G. INŻ. Elektryczne pole pracy w Polsce. 1410 st.
- P** 1931. 659.1:621.1(498)
T Światło i Siła Nr. 4—5.
BURR ALFONS INŻ. Organizacje i rezultaty propagandy zastosowania energii elektrycznej w Szwajcarii. 1680 st.
- P** 1931. 621.209.3(494)
T Światło i Siła Nr. 4—5.
HARRY A. INŻ. DYPL. Wyzyskanie sił wodnych w Szwajcarii. 2070 st. 7 tabl.
- P** 1931. 620.151:631
T Światło i Siła Nr. 4—5.
RINGWALT F. Elektryczność a rolnictwo. 1260 st. + 5 rys.
- P** 1931 620.151:64.01]
T Światło i Siła Nr. 4—5.
PFISTER W. Dyrektor. Zastosowanie elektryczności w kuchni i gospodarstwie domowym. 1350 st. + 6 rys.
- P** 1931 (438.23)
T Światło i Siła Nr. 4—5.
Zrzeszenie Elektrowni kopalnianych. 1020 st. + 1 rys.

P 1931. 622.333(438.23)
B Światło i Siła Nr. 4 — 5.
T MARKIEWICZ BR. INŻ. Dyrektor
 Le bassin houlier polonais (węglowe
 zagłębie Polskie). 1560 sł.

P 1931. 31:621.311.16.00.3
B (438.2)-1930
T Światło i Siła Nr. 4 — 5.
 Statystyka ceny, produkcji i zużycia
 energii elektrycznej. 350 sł. + 5 tabl.

P 1931. 31:621.311(438.12)00.3
B „1911—1930”
T Światło i Siła Nr. 4 — 5.
 Rozwój i działalność Elektrowni Łódz-
 kiej. 630 sł. + 4 rys. + 2 tabl.

P 1931. 658.114.:621.3(494.2)
B Światło i Siła Nr. 4 — 5.
T „La Motor-Columbus” Tow. Akc.
 w Baden (Szwajcaria). 900 sł. + 2
 tabl.

P 1931. 62.311(438.22)
B Światło i Siła Nr. 4 — 5.
T Elektryfikacja Wielkopolski. 390 sł.

P 1931. 62.311(438.22)
B Światło i Siła Nr. 4 — 5.
T Elektrownia miejska w Poznaniu.
 390 sł. + 2 rys.

P 1931. 658.115.1(438.12)
B Światło i Siła Nr. 4 — 5.
T LEJZEROWICZ A. INŻ. Łódzki
 Przemysł Elektrotechniczny. 420sł.

P 1931 621.311(438.3)
B Światło i Siła Nr. 4 — 5.
T Miejski Zakład Elektryczny w
 Przemysłu. 320 sł.

P 1931. 621.331(438.11):625.1
B Światło i Siła Nr. 4 — 5.
T Przed elektryfikacją warszawskie-
 go węzła kolejowego. 720 sł.

P 1931. 621.311(438.23)
B Światło i Siła Nr. 4 — 5.
T Przedsiębiorstwo „Electra” S. A.
 (Elektrownia w Łaziskach). 1550 sł.

P 1931 31:621.33:625.62(438.22)
B Światło i Siła Nr. 4 — 5.
T Miejska kolej elektryczna w Pozna-
 niu. 480 sł. + 1 tabl.

P 1931 351.712.025(438)
B :725+625.711.3+621.8.032
T Światło i Siła Nr. 4 — 5.
 Najpilniejsze roboty publiczne w Pol-
 sce. 3630 sł. + 12 rys. + 1 tabl.

P 1931. 351.712.025.1(438.3)
B 624.01+725+621.8.032+
T 625.711.3+621.311
 Światło i Siła Nr. 4 — 5.
 Problem budowy większych mostów
 i roboty publiczne w woj. krakow-
 skiem. 1920 sł. + 1 tabl.

P 1931. 351.712.025(438.23)
B +725+621.8.032+
T 627.4+628.1+625.1
 Światło i Siła Nr. 4 — 5.
 Najpilniejsze roboty na terenie woj.
 śląskiego. 2940 sł. + 5 rys.

P 1931 69.032.2:336.115(438)
B 691.72
T Światło i Siła Nr. 4 — 5.
 O dopływ kapitałów zagranicznych
 do budownictwa żelazno-szkieleto-
 wego w Polsce. 1140 sł. + 8 rys.

P 1931 628.97.003/4
B Światło i Siła Nr. 4—5 i 6
T POTEMPSKI E. INŻ. Zadania i
 cemele „Organizacji Gospodarki świetl-
 nej. 2800 sł.

P 1931. 628.971.6/7
B Światło i Siła Nr. 6.
T Oświetlenie ulic w Ameryce.
 1080 sł. + 4 rys.

P 1931. 628.9.022
B Światło i Siła Nr. 6.
T PIASECKI F. INŻ. Sztuczne światło
 dzienne. 900 sł. + 3 rys. 1 tabl.

P 1931. 621.326.00.4
B Światło i Siła Nr. 6.
T Używanie starych żarówek, to fał-
 szywa oszczędność. 400 sł.

P 1931. 621.315.2.00.4
B Światło i Siła Nr. 6.
T B. I. INŻ. Sznur kontaktowy wro-
 grem aparatów elektrycznych i lamp.
 770 sł. + 1 rys.

P 1931. 31:[621.311+621.8.032+
B 338:621.1](438)
T Światło i Siła Nr. 7—8.
 ROZENTAL WITOLD INŻ. Gospodar-
 ka elektryczna w Polsce. 5400 sł. +
 8 rys. + 5 tabl.

P 1931. 621.326.2.00.4
B Światło i Siła Nr. 7—8 i 9.
T BULZACKI JULJAN DYR. Nowe
 dziedziny zastosowania żarówek
 elektrycznych. 4020 sł.

- P** 1931. 621.331.(438)
B Światło i Siła Nr. 7—8.
T LEWANDOWSKI MARJAN INŻ. Elektryfikacja kraju, jej potrzeby i zadania. 1440 sl.
- P** 1931. 659.1:621.32/39(494)
B Światło i Siła Nr. 7—8
T BURR M. A. INŻ. Propaganda zastosowania elektryczności wśród abonentów w Szwajcarii. 4560 sl. + 1 tabl.
- P** 1931. 621.85.00.4
B Światło i Siła Nr. 7 — 8.
T JOHN I. Sp. Akc. Zmiana sposobów przenoszenia mocy pod wpływem elektryfikacji. 780 sl. + rys.
- P** 1931. 628.976.00.4
B Światło i Siła Nr. 9.
T KYCIA MARCELI. Oświetlenie biur. 4740 sl. + 34 rys. + 1 tabl.
- P** 1931. 31:621.311(438)
B Światło i Siła Nr. 10.
T ZIELIŃSKI EDWARD INŻ. Zakłady elektryczne a kryzys gospodarczy 1200 sl. + 4 tabl.
- P** 1931. 628.97
B Światło i Siła Nr. 10.
T PORĘBSKA HELENA. Od lucywa do neonu. 2100 sl. + 6 rys.
- P** 1931. 621.326.68.00.4
B Światło i Siła Nr. 10.
T O. G. S-a Żarówka nowa i żarówka regenerowana. 1500 sl.
- P** 1931. 658.846.00.3
B Światło i Siła Nr. 10.
T RICHARD K. inż. elektr. Nasza sprzedaż — akwizycja. 1740 sl.
- P** 1931. 621.313.002.
B Światło i Siła Nr. 10.
T RZĘCKI M. inż. dypl. Postęp w budowaniu silników elektrycznych. 900 sl.
- P** 1931. 628.94
B Światło i Siła Nr. 11 — 12.
T POTEMPSKI EDWARD inż. Tomasz Aldo Edison, twórca oświetlenia żarowego. 3090 sl. + 7 rys.
- P** 1931. 621.326
B Światło i Siła Nr. 11 — 12.
T MIKLASZEWSKI ANTONI INŻ. Zarys historii powstania i rozwoju żarówki elektrycznej. 3030 sl. + 4 ryc.
- P** 1931. 338:621.326(438)
B Światło i Siła Nr. 11 — 12.
T BULZACKI JUL. DYR. Edison a polski przemysł żarówkowy. 1110 sl.
- P** 1931. 621.396.5.00.8(438)
B Światło i Siła Nr. 11 — 12.
T RUDKIEWICZ ROMAN DYR. Udział poczty w rozpowszechnieniu radjofonji w Polsce. 600 sl.
- P** 1931. 31:621.311.152(438), „1931”
B Światło i Siła Nr. 11 — 12.
T Min. Robót Publicz. Zestawienie miesięcznego obrotu energii w elektrowniach. 3 tabl.
- P** 1931. 621.331.00.11(438)
B Światło i Siła Nr. 11 — 12.
T Min. Robót Publicznych. Program elektryfikacji Polski. 2100 sl. + 1 rys. + 7 tabl.
- P** 1931. 625.42.00.11(438.11)
B Światło i Siła Nr. 11 — 12.
T LENARTOWICZ JÓZEF INŻ. PROF. Projekt drogi żelaznej podziemnej w Warszawie. 2340 sl. + 1 rys.
- P** 1931. 621.311.001.1(438.2)
B Światło i Siła Nr. 11 — 12.
T Ostatnie wiadomości z Gródka. 600 sl. + 1 rys.
- P** 1931. 31:621.311.(438.31)
B Światło i Siła Nr. 11 — 12.
T Elektrownia miejska w Krakowie. 180 sl. + 2 rys.
- P** 1931. 621.311.11(062)
B Światło i Siła Nr. 11 — 12.
T Zrzeszenie Elektrowni Kopalnianych Zagłębia Dąbrowsko-Krakowskiego. 1020 sl. 1 rys.
- P** 1931. 621.311(438.3)
B Światło i Siła Nr. 11 — 12.
T Elektrownia Państw. Fabryki Związków Azotowych w Mościcach. 660 sl. + 4 rys.
- P** 1931. 621.311.00.5(438.3)
B Światło i Siła Nr. 11 — 12.
T Jaworzniczeki komunalne kopalnie węgla na tle Elektr. Polski. 1560 sl.
- P** 1931. 621.316.542.2:628.971.6
B Światło i Siła Nr. 11 — 12.
T TRAJSTER B. INŻ. Włączniki czasowe zegarowe) do samoczynnego włączenia światła ulicznego. 600 sl. + 4 rys.

P 1931 658.114.4:621.3(438.11)00.5
B Światło i Siła Nr. 11 — 12.
T Fabryka Elektrotechniczna Pol.
 Zakładów Skody Warszawa—Okę-
 cie. 330 sł. + 4 rys.

P 31:[621.311+621.311.153+351]
B 1930 (Biul. 10—12), 1931 (Biul.
T od Nr. 1 — do 9 września)
 Ministerstwo Robót Publicznych,
 Wydz. Elektryczny. Statystyka Elek-
 tryczna. (Obrót energii elektrycznej,
 elektrownie, okólniki Min. R. Publ.)
 Kartek 34. (Uwaga: oprawione raz-
 zem z tygodnikiem „Światło i Siła
 rok 1931).

P 1931 600.16:621.646.2/4
B :664.12
T Gaz. Cukr. Nr. 21. ✓
 NIEWIADOMSKI STANISŁAW
 inż. asystent Pol. Warsz. Wentyle
 nowej konstrukcji. 1120 sł.

P 1931. 664.1.038.4 (syst.
B Limprechta)
T Gaz. Cukr. Nr. 21.
 MARKIEWICZ JÓZEF inż. Ciągła
 siarkownica przeciwrządowa syst.
 Limprechta. 290 sł ÷ 1 rys.

P 1931 636.085/087:664.1:
B 661.722.1
T Gaz. Cukr. Nr. 22.
 ZALESKI JERZY inż. Skażenie cukru.
 1200 sł.

P 1931 606.4(∞):664.11/12(492.62
B Amsterdam) „1931.4”
T Gaz. Cukr. Nr. 22.
 FREILICH JÓZEF dr. inż. Między-
 narodowa wystawa cukrownicza w
 Amsterdamie. 1210 sł.

P 1931. 664.12 (cukr. Środa)
B Gaz. Cukr. Nr. 22.
T PANNENKO WACŁAW inż. Notat-
 ka techniczna. 270 sł. ÷ 1 tabl.

1931. [152.4+612.87]:547.458.
 2/3:547.583.2

P Gaz. Cukr. Nr. 23.
B Włostowska Wanda. O stopniu sło-
T dyczy substancyj organicznych i me-
 todach jego oznaczania. 930 sł.+2 rys.

1931 31.:339.4:664.1(4+73)
 „1930/31,,

P Gaz. Cukr. Nr. 23.
B J. F. Spożycie cukru w pierwszym
T półroczu 1930/31 r.w głównych kra-
 jach Europy oraz w St. Zjednoczo-
 nych Ameryki 300 sł. + 4 tabl.

P 1931 512.12:664.12
B Gaz. Cukr. Nr. 23.
T XIĘŻOPOLSKI K. O rachunku fa-
 brykacyjnym 1120 sł.

P 1931 92(Kazimierz Dąbrowski ś. p.
B Gaz. Cukr. Nr. 24.
T Ś. p. Kazimierz Dąbrowski. 460 sł.
 + 1 rys.

P 1931 654.91:664.12:658.5:65.011
B Gaz. Cukr. Nr. 24.
T Dąbrowski Kazimierz. Harmonja
 i wydajność pracy w cukrowni. 2030
 sł. + 1 rys. + 2 tabl.

P 1931 658.5:664.12(cukr. Włostów)
B Gaz. Cukr. Nr. 24.
T NOWAKOWSKI I. inż. Wyniki sto-
 sowania naukowej kontroli w cukrow-
 ni Włostów. 400 sł. + 1 wykres +
 2 tabl.

P 1931 368.411:664.12
B Gaz. Cukr. Nr. 25
T JAN IWASIEWICZ. W sprawie u-
 bezpieczenia od wypadków. 3400 sł.
 + 1 tabl.

P 1931 600.48:664.15:621.182
B Gaz. Cukr. Nr. 25
T NIEMIROWSKI. Kilka słów w sprawie
 użycia melasu jako opalu. 400 sł.

1931 66.067.12/15:[664.12+
 664.1.057]

P Gaz. Cukr. Nr. 26 i 27
B SMOLEŃSKI K. prof. i WERKENTH-
T NÓWNA M. inż. O zastosowaniu ce-
 litów do filtracji w cukrowniach i ra-
 finerjach. 1000 sł. + 7 rys.

P 1931 612—712/—713.1:664.126.45
B (cukr. Łubna)
T Gaz. Cukr. Nr. 26
 KURZEWSKI JAN. Sztuczne chłodze-
 nie wodą cukrzycy II produktu w cu-
 krowni „Łubna”. 1240 sł. + 3 rys.

P 1931 725.4:621.181.7:664.12
B (cukr. Kościan)

P Gaz. Cukr. Nr. 28
B BOYÉ WŁADYSŁAW inż. Przebudo-
T wa kotłowni w cukrowni Kościańskiej.
 1450 sł. + 1 tabl. + 11 rys.

P 1931 [631.4+631.8+631.52]:
B 633.63(438)

P Gaz. Cukr. Nr. 28
B RUDNICKI BOHDAN. W sprawie pod-
T niesienia procentowej zawartości cu-
 kru w burakach. 840 sł.

P 1931 664.162.036.22+664.162.73
B +664.164.2

T Gaz. Cukr. Nr. 28
REICHER W. inż. O inwertowanych
syropach cukrowych. 1800 sł. + 5
tabl.

P 1931 31:[542.48+621.175.87]:
B 664.12(438)„1930/31”

T Gaz. Cukr. Nr. 30
DĄBROWSKI IGNACY. Stacje wy-
parne w cukrowniach czynnych w
Polsce podczas kampanji 1930/31 r.
1100 sł. + 5 tabl. + 1 wykres.

P 1931 664.12(05)(43):664.1.038.
B 2/3/4(Syst. Teatini'ego)

T Gaz. Cukr. Nr. 30
WYSOCKI KAZIMIERZ. Głosy prasy
niemieckiej o sposobie prof. Teatini-
ego. 1450 sł. + 2 tabl.

P 1931 661.183.2:664.12
B Gaz. Cukr. Nr. 31 i 32

T ZALESKI I. INŻ. Węgłe aktywowa-
ne i ich zastosowanie w przemy-
śle cukrowniczym. 2270 sł. 2 rys.
8 tabl.

P 1931. 92 (Rossman Ludwik ś. p.)
B Gaz. Cukr. Nr. 33.

T Ś. p. LUDWIK ROSSMAN. 1120 sł. ÷
1 rys.

P 1931. 662.987.4:664.1.057.53.00.3
B Gaz. Cukr. Nr. 33.

T DĄBROWSKI IGNACY. Pomiar
rozchodu pary w warniku rafiner-
skim. 360 sł. ÷ 1 tabl. 1 wykres.

P 1931. 337(438):631.531:633.63
B Gaz. Cukr. Nr. 33.

T Zbędność importu nasion buraków
cukrowych i zbożowych. 200 sł.

P 1931 621.187.3:662.98:664.1.048
B Gaz. Cukr. Nr. 33.

T KONOPSKI N. O czyszczeniu rurek w
wyparce i ogrzewaczach. 410 sł.

P 1931 664. 11/12:338.97(∞):
B 341.24

T Gaz. Cukr. Nr. 34.
SACHS KAROL. Kryzys w przemy-
śle cukrowniczym światowym i pró-
by jego sanacji. 1800 sł. ÷ 2 tabl.

P 1931. 341.24:664.11/12
B Gaz. Cukr. Nr. 34.

T Międzynarodowa Umowa Cukrowni-
cza, zawarta w Brukseli dn. 9 maja
1931 r. 3000 sł.

P 1931. 658.8:664.15(438):338.6
B (438)

T Gaz. Cukr. Nr. 35.
IWASIEWICZ JAN. Nowa organiza-
cja sprzedaży melasu polskiego.
810 sł. ÷ 2 tabl.

P 1931. 547.455/458
B Gaz. Cukr. Nr. 35 i 36.

T WŁOSTOWSKA WANDA. Postę-
py chemji cukrów (szczególnie che-
mji sacharozy) w zakresie ich bu-
dowy i syntezy od r. 1914—1930.
1140 sł.

P 1931 664.126.1
B Gaz. Cukr. Nr. 36.

T XIĘŻOPOLSKI K. O oznaczeniu
czystości soku buraczanego. 990 sł.

P 1931. 338:664.11(922)„1930/31”
B Gaz. Cukr. Nr. 36.

T Cukrownictwo jawańskie w okre-
sie 1930/31 roku operacyjnego. 720
sł. ÷ 5 tabl.

P 1931. 621.649.6:664.121
B Gaz. Cukr. Nr. 37.

T DĄBROWSKI IGNACY. Koła pod-
nośne do buraków. (Materiały staty-
styczno-techniczne Wydziału Mecha-
niczno-Cieplnego Instytutu Przemysłu
Cukrowniczego w Polsce). 1350 sł.
+ 2 rys. + 2 tabl.

P 1931. 661.244:664.1.038.4
B Gaz. Cukr. Nr. 37.

T KUNCEWICZ ZBIGNIEW. Wyniki
prób usprawnienia dyfuzji w ku-
rowni Horodeńce. 960 sł. ÷ 1 tabl.

P 1931 661.244:664.1.039.4
B Gaz. Cukr. Nr. 38.

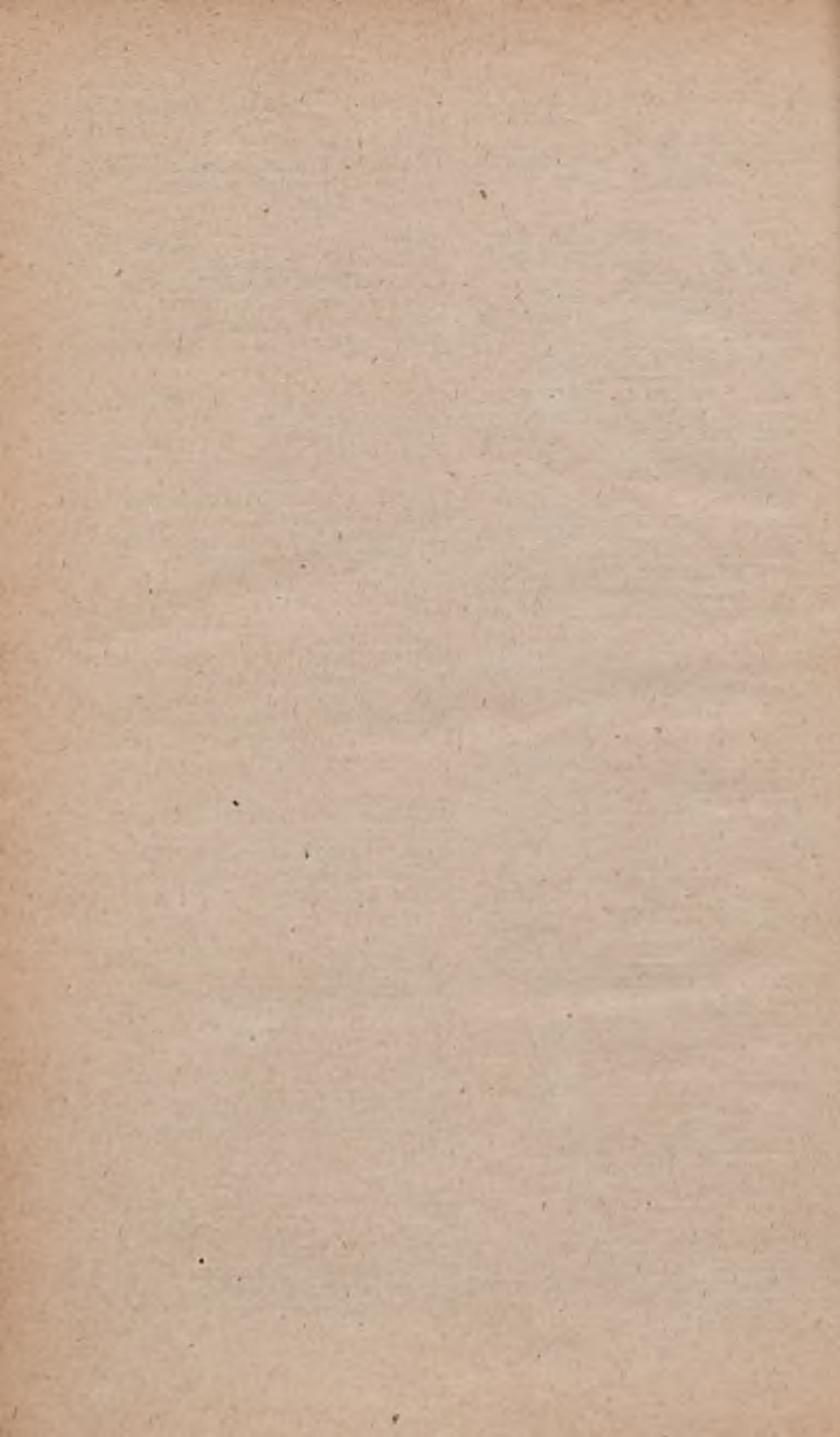
T GRZYBOWSKI ST. Stosowanie
płynnego kwasu siarkowego do siar-
kowania soków. 2000 sł. ÷ 10 rys.

P 1931. 664.15.00.1/2/3
B Gaz. Cukr. Nr. 38.

T ROŚIŃSKI W. Rendement — jako
kryterjum oceny melasu. 530 sł. ÷
3 tabl.

P 1931. 621.928.3—57/3—8:
B 664.1.055

T Gaz. Cukr. Nr. 38.
MORZE JÓZEF INŻ. Sprzęgła słu-
żące do połączenia wirówki z silni-
kiem napędowym. 1170 sł. ÷ 1 rys.

- P** 1931 31:338:664.11/12(∞):382(∞)
B Gaz. Cukr. Nr. 39.
T GEERLIGS PRINSEN H. C. Dr.
 Cukier, jako jeden z podstawowych
 artykułów na rynku światowym. 2340
 sł. + 2 tabl.
- P** 1931 621.867.32:664.123
B Gaz. Cukr. Nr. 39.
T DĄBROWSKI I. Pękanie ogniwo-
 lano-kutych, od przenośnika do kra-
 janki. 340 sł. + 3 rys.
- P** 1934 338:664.11/12(∞):339.4
B (∞):338.97(∞), 1933,
T Gaz. Cukr. Nr. 1—2
 Na widowni. 150 sł.
- P** 1934 631.811.6:633.63.003
B Gaz. Cukr. Nr. 1—2
T NOWOTNÓWNA ANNA dr. O
 wpływie nawożenia magnezowego na
 plon i cukrowość buraków cukro-
 wych. 430 sł. + 2 rys.
- P** 1934 336.3(438), 1933"
B Gaz. Cukr. Nr. 1—2
T IWASIEWICZ JAN. Na margine-
 sie Pożyczki Narodowej. 340 sł. +
 1 tabl.
- P** 1934 600.15/16:664.11/12(73)
B Gaz. Cukr. Nr. 1—2
T J. Ł. Na marginesie sprawozdania
 Mellonowskiego Instytutu Badań
 Przemysłowych. 630 sł.
- P** 1934 664.12(438):321.95(42)
B Gaz. Cukr. Nr. 1—2
T Z. Ł. Uznanie. 400 sł.
- P** 1934 664.11(729.1):664.11/12
B (∞):339.4(∞)
T Gaz. Cukr. Nr. 3—4
 Na widowni. 580 sł.
- P** 1934 632.1:633.63.001
B Gaz. Cukr. Nr. 3—4
T ROSNOWSKI STANISŁAW. Przy-
 czynki do badania drzewiastości w
 związku z innymi cechami buraka cu-
 krowego. 1200 sł. + 4 tabl.
- P** 1934 664.1:636.085
B Gaz. Cukr. Nr. 3—4
T LICINSKI H. O cukrze pastew-
 nym 720 sł.
- P** 1934 338:664.11/12(∞):339.4
B (∞):338.97(∞)
T Gaz. Cukr. Nr. 5—6
 Na widowni. 800 sł.
- P** 1934 [664.1.038/039+664.1.05]:
B 664.126.45/47
T Gaz. Cukr. 5—6 i 7—8
 SMOLEŃSKI K. prof. Oczyszczenie
 klarówek. 3600 sł. + 1 rys. + 6 tabl.
- P** 1934 62.007(062)(063)(438)
B „1933.12”:331.823
T Gaz. Cukr. Nr. 5—6
 Zjazd Inżynierów Bezpieczeństwa
 Pracy. 540 sł.
- P** 1934 338:664.11/12(73):382
B (∞):382.6:664.12(438), 1933"
T Gaz. Cukr. Nr. 7—8
 Na widowni. 810 sł.
- P** 1934 661.652:631.8:633.63
B Gaz. Cukr. Nr. 7—8
T WÓWOTNÓWNA ANNA dr. Wpływ
 boru na wzrost buraków cukrowych.
 800 sł. + rys. + tabl.
- P** 1933 728.1(438.11)
B Archt. i Bud. Nr. 2
T TORUN LEOPOLD. Kryzysowe
 domy funduszu Kwaterniku Wojsko-
 wego. 500 sł. + 12 rys. + 2 tabl.
- P** 1933 725.15(438.12)
B Archt. i Bud. Nr. 2
T KAHAN JÓZEF. Gmach Sądu Okrę-
 gowego w Łodzi. 550 sł. + 12 rys.
- P** 1933 728.1(438.11)
B Archt. i Bud. Nr. 2
T MILLER ROMUALD. Referat o
 stronie konstytucyjnej domów jedno-
 rodzinnych na wystawie „Tani dom
 własny” w Warszawie. 5000 sł.
- P** 1933 72(47)
B Archt. i Bud. Nr. 2
T NORWERTH EDGAR. Architektu-
 ra w Z. S. R. R. 3160 sł. + 15 rys.
- P** 1933 666.97.001
B Archt. i Bud. Nr. 2
T BUKOWSKI BRONISŁAW. O po-
 wszechną kontrolę betonu. 2550 sł.
- P** 1933 92 (Kłos Julian ś.p.)
B Archt. i Bud. Nr. 2
T — Ś. p. Prof. arch. Juljusz Kłos.
 450 sł. + 1 rys.
- P** 1933 728.1(438.11)
B Archt. i Bud. Nr. 3
T LALEWICZ MARJAN. Budowa
 domu F. K. W. przy Krak. Przedm.
 Nr. 11 w Warszawie. 1160 sł. + 50
 rys.

P 1933 7+72
B Archt. i Bud. Nr. 3
T MILLER ROMUALD. Do źródeł
 plastyki i architektury. 3500 sl. +
 15 rys.

P 1933 658.512:(69+72)
B Archt. i Bud. Nr. 3
T LILPOP FRANCISZEK arch. Pro-
 jekt a kierownictwo. 850 sl.

P 1933 727+728.4(438.11)
B Archt. i Bud. Nr. 5
T W. S. Gmach Związku Nauczyciel-
 stwa Polskiego w Warszawie. 900
 sl. + 38 rys.

P 1933 71+72](079.1)
B Archt. i Bud. Nr. 5
T TOMASZEWSKI LEONARD. „U“
 otwarte konkursy architektoniczne i
 urbanistyczne. 4150 sl. + tabl.

P 1933 725(079.1)(438.12)
B Archt. i Bud. Nr. 5
T — Konkurs na opracowanie planu
 zabudowania dzielnicy przy dworcu
 kolejowym Łódź Fabryczna w Ło-
 dzi. 850 sl. + 8 rys.

P 1933 725(079.1) (438.23)
B Archt. i Bud. Nr. 5
T — Konkurs na opracowanie szkicu
 ogólnego planu zabudowania uzdro-
 wiska w Istebnej w pow. Cieszyń-
 skim. 950 sl. + 5 rys.

P 1933 726.5(438.23)
B Archt. i Bud. Nr. 5
T DIETZ D'ARMA Archt. Kościół
 garmizonowy w Katowicach. 150 sl.
 + 4 rys.

P 1933 (Szyller Stefan ś.p.)
B Archt. i Bud. Nr. 6
T WÓYCICKI ZYGMUNT inż. arch.
 Ś. p. Stefan Szyller. 550 sl. + 1 rys.

P 1933 62.007.2:72(438)
B Archt. i Bud. Nr. 6
T MILLER ROMUALD. Narodziny
 Nowego Snolu. 2100 sl.

P 1933 624.159.4:726.6(438.44)
B Archt. i Bud. Nr. 6
T WASOWICZ HENRYK. Prace nad
 umocnieniem fundamentów Bazyliki
 Wileńskiej. 2550 sl. + 34 rys.

P 1933 725
B Archt. i Bud. Nr. 6
T KOSTANECKI MICHAŁ. Twór-
 czość arch. Frank Lloyd Wright'a.
 2750 sl. + 18 rys.

P 1933 72(4)
B Archt. i Bud. Nr. 6
T OUD. P. J. J. Wpływ Frank Lloyd
 Wright'a na architekturę europejską.
 1500 sl.

P 1933 7(064)(456.32)
B Archt. i Bud. Nr. 6
T MARZYŃSKI STANISŁAW. Wy-
 stawa Rewolucji Faszystowskiej w
 Rzymie. 500 sl. + 8 rys.

P 1933 725+728
B Archt. i Bud. Nr. 6
T SASKI KAZIMIERZ. Gmach F. K.
 W. i regulacja ulicy Królewskiej w
 Warszawie. 700 sl. + 1 rys.

P 1933 551.525:624.131:624.15
B Archt. i Bud. Nr. 6
T POPIEL MIECZYŚLAW inż. arch.
 Zamarzanie gruntu. 400 sl.

P 1933 72(076) (438.11)
B Archt. i Bud. Nr. 7
T — Opinia Rady Wydziału Archi-
 tektury Rol. Warszawskiej. 1300 sl.

P 1933 725.16:354.42/44
B Archt. i Bud. Nr. 7
T — Z działalności budowlanej Mi-
 nist. Poczty i Telegrafu. 550 sl. + 15
 rys.

P 1933 354.42:725.863.7(438.11)
B Archt. i Bud. Nr. 7
T RADLOW WALDEMAR. Garaż
 dla samochodów pocztowych. 1100 sl.
 + 10 rys.

P 1933 725.22/23(438.11)
B Archt. i Bud. Nr. 7
T WEINFELD MARCIN. Budowa
 Gmachu T-wa Ubezpiecz. „Prudential“
 w Warszawie. 600 sl. + 15 rys.

P 1933 725.5(42)
B Archt. i Bud. Nr. 7
T — Projekt konkursowy na gmach
 szpitala ogólnego i ambul. w Scar-
 borough (Anglia). 280 sl. + 5 rys.

P 1930 526.3/4
B Przegl. Miern. Nr. 1
T ZAGRZEJEWSKI M. Inż. Ścisła
 poligonometria według metody prof.
 Daniłowa. 2150 sl. + 1 rys.

P 1930 526.3
B Przegl. Miern. Nr. 2
T KOLANOWSKI WŁODZIMIERZ
 Inż. Nowy sposób obliczenia po-
 wierzchni ze współrzędnych. 2000 sl.
 + 3 rys. + tabl.

- P** 1930 331.2:526.97
B Przegł. Miern. Nr. 2
T KUBICKI STANISŁAW. O słuszne wynagrodzenie mierniczego za wykonanie prac agrarno - pomiarowych dla urzędów ziemskich. 1350 zł.
- P** 1930 333.38(438)
B Przegł. Miern. Nr. 2
T — W sprawie niektórych braków w dotychczasowych sposobach wykonywania prac miernicznych przy przebudowie ustroju rolnego. 1250 zł.
- P** 1930 347.964.4
B Przegł. Miern. Nr. 3
T S. miern. przys. O lepsze warunki pracy mierniczego przysięgłego. 2150 zł.
- P** 1930 333.38(438)
B Przegł. Miern. Nr. 3
T NAPIERKOWSKI KAZIMIERZ. W sprawie niektórych braków w dotychczasowych sposobach wykonywania prac miernicznych przy przebudowie ustroju rolnego. 1050 zł.
- P** 1930 347.964.4
B Przegł. Miern. Nr. 3
T KWIECIŃSKI BOLESŁAW. Nienormalny stosunek praktykantów miernicznych do miernicznych przysięgłych i upoważnionych. 1500 zł.
- P** 1930 666.977:625.745.62
B Przegł. Miern. Nr. 3
T JELEC Inż. Wyrób granicznych słupów betonowych systemem gospodarczym. 1250 zł. + 3 rys.
- P** 1930 336.211.11(497.1)
B Przegł. Miern. Nr. 3
T — Nowe ustawodawstwo katastralne w Jugosławii. 2300 zł.
- P** 1930 526.91:778.35
B Przegł. Miern. Nr. 4, 5, 6
T PIASECKI B. Inż. Współczesne metody i aparaty fotogrametryczne. 10800 zł. + 50 rys. + tabl.
- P** 1930 526.38
B Przegł. Miern. Nr. 4
T WŁOCZEWSKI FERDYNAND Inż. Wykres tachymetryczny $D \cos^2 \alpha$ i $D \cos \alpha \sin \alpha$ 1350 zł. + 9 rys.
- P** 1930 526.91
B Przegł. Miern. Nr. 4
T KOLANOWSKI W. Inż. Dalekomierz optyczny Kerna. 1000 zł. + 7 rys.
- P** 1930 626.86:333.38
B Przegł. Miern. Nr. 5
T — Prace melioracyjne w związku z pracami scaleniowymi. 1050 zł.
- P** 1930 347.964.4:354.45
B Przegł. Miern. Nr. 5
T — Współpraca mierniczego przysięgłego z organami ministerstwa reform rolnych na polu przebudowy ustroju rolnego. 1050 zł.
- P** 1930 333.38
B Przegł. Miern. Nr. 6
T — O pomiarze starego stanu posiadania przy scaleniu gruntów. 1550 zł.
- P** 1930 529.7
B Przegł. Miern. Nr. 7—8
T HAŁŁAJ S. Inż. Wyznaczanie czasu w wentykale gwiazdy biegunowej. 4650 zł. + 1 rys.
- P** 1930 351.79
B Przegł. Miern. Nr. 7—8
T GAŁKIEWICZ W. Odgraniczenie dróg wodnych i wykazywanie ich na planach. 1300 zł.
- P** 1930 526.81(∞)(063)(494 34)
B Przegł. Miern. Nr. 9
T WARCHAŁOWSKI E. Prof. 3-ci kongres fotogrametryczny, 2300 zł.
- P** 1930 526.91(438)
B Przegł. Miern. Nr. 9
T PIATKIEWICZ Br. Fotogrametrja. 1700 zł.
- P** 1930 526 97(063)(∞)(494.54)
B Przegł. Miern. Nr. 9
T — IV Międzynarodowy Kongres miernicznych w Zurychu. 3800 zł.
- P** 1930 351.822.1:63(438)
B Przegł. Miern. Nr. 9
T KASINSKI K. Inż. Naprawa ustroju rolnego w Polsce w okresie 1928—1929 r. 3400 zł. + 4 tabl.
- P** 1930 351.822.1:63(438)
B Przegł. Miern. Nr. 9
T KLUZNIAK STAN. Inż. Technika przebudowy ustroju rolnego w Polsce. 1800 zł. + 1 tabl.
- P** 1930 354.45:526.3(438)
B Przegł. Miern. Nr. 9
T JOST W. Inż. Prace geodezyjne Ministerstwa Robót Publicznych. 800 zł.

P 1930 526.8
B Przgl. Miern. Nr. 9
T KNANOWSKI T. Inż. mjr. Woj-
 skowy instytut geograficzny. 1550 zł.

P 1930 336.211.1(438)
B Przgl. Miern. Nr. 9
T DABROWSKI B. Inż. Kataster
 gruntowy w Polsce. 2500 zł.

P 1930 354.41:526.97
B Przgl. Miern. Nr. 9
T VIRION A. Inż. Prace pomiaro-
 we, wykonane przez ministerstwo
 Komunikacji. 950 zł.

P 1930 62.00.7:526.97(075.5)(438)
B Przgl. Miern. Nr. 9
T PIOTROWSKI J. Inż. Prof. Kształ-
 cenie mierniczych w Polsce. 1250 zł.
 + 1 rys.

P 1930 34:526.97
B Przgl. Miern. Nr. 9
T CHOJNACKI W. Inż. Dążenie za-
 wodu mierniczego w dziedzinie orga-
 nizacji prawnej. 1450 zł.

P 1930 92(Bitny-Szlachto Seweryn
B Przgl. Miern. Nr. 10 s. p.)
T — S. p. inż. Seweryn Bitny - Szla-
 chto. 600 zł. + 1 rys.

P 1930 526.91:778.35
B Przgl. Miern. Nr. 10
T WARCHAŁOWSKI E. Prof. O za-
 stosowaniach fotogrametrii. 1650 zł.

P 1930 778.35(438)
B Przgl. Miern. Nr. 10
T PIASECKI B. Inż. Działalność
 wydziału aerofotogrametrycznego
 przy P. L. L. „Lot“. 850 zł.

P 1930 526(062.31)
B Przgl. Miern. Nr. 11
T WARCHAŁOWSKI E. Prof. V-ta
 sesja Bałtyckiego komitetu geodezyj-
 nego. 2550 zł.

P 1930 526.3(438)
B Przgl. Miern. Nr. 11
T KLUŻNIAK ST. Inż. Prace geode-
 zyjne, wykonane do roku 1929 przez
 biuro triangulacyjne M. R. P. 2300 zł.

P 1930 333.38(438)
B Przgl. Miern. Nr. 11
T SZYMAŃSKI LUCJAN. Uwagi o
 wzorach rejestrów, opracowanych
 przez M. R. R. do prac scaleniowych.
 2050 zł.

P 1930 62.007(438)
B Przgl. Miern. Nr. 12
T KRZYSZKOWSKI W. Projekt u-
 stawy o wykonaniu zawodu inżynie-
 ra i o izbach inżynierskich wobec
 interesów zawodu mierniczego. 1950
 zł.

P 1930 6(07):526(473.11)
B Przgl. Miern. Nr. 12
T ZAGRZEJEWSKI M. Wydział
 Warszawskiego instytutu geodezyj-
 nego. 850 zł.

P 1931 526.3/4
B Przgl. Miern. Nr. 1, 3, 4, i 5
T WARCHAŁOWSKI E. Prof. Wyr-
 ównanie triangulacji jako obserwa-
 cyj pośrednich. 7000 zł. + 9 rys. +
 18 tabl.

P 1931 526.97(494)
B Przgl. Miern. Nr. 1, 3
T BILSKI MARJAN. Poziom i celo-
 wość miernictwa w Szwajcarii. 3300
 zł.

P 1931 [526.91+778.35](43)
B Przgl. Miern. Nr. 1
T — Fotogrametria w Niemczech,
 1926—1930 r. 6150 zł.

P 1931 92(Wojtkiewicz Leonard s.p.)
B Przgl. Miern. Nr. 1
T KARLIŃSKI E. S. p. Leonard
 Wojtkiewicz. 180 zł. + 1 rys.

P 1931 338.97:526.97
B Przgl. Miern. Nr. 2
T SIENKIEWICZ J. Inż. Kryzys w
 miernictwie. 750 zł.

P 1931 [526.91+778.35](063)(438.11)
B Przgl. Miern. Nr. 2
T — Zjazd fotogrametryczny. 850
 zł.

P 1931 526.91
B Przgl. Miern. Nr. 2
T B. M. Nowy instrument 1-minuto-
 wy bez nonjusza. 350 zł. + 1 rys.

P 1931 526.91(494)
B Przgl. Miern. Nr. 2
T — Fotografia w Szwajcarii. 2750
 zł.

P 1931 625.745.62:526.97
B Przgl. Miern. Nr. 3
T NOWICKI STEFAN Inż. W spr-
 awie utrwalenia granic posiadłości.
 1000 zł.

— O wykonanych na Węgrzech pracach fotogrametrycznych 1926—1930r. 3050 zł.

P 1931 681.141
B Przegł. Miern. Nr. 3
T W. S. Nowa automatyczna maszyna do liczenia. 280 zł. + 2 rys.

P 1931 338.97:526.97
B Przegł. Miern. Nr. 4
T TROFIMOWICZ K. Kryzys w miernictwie. 650 zł.

P 1931 *526.97:711
B Przegł. Miern. Nr. 4
T — Rola mierniczego w urbanistyce. 1550 zł.

P 1931 526.97:711.16
B Przegł. Miern. Nr. 5
T — O pomiarach miast. 1800 zł.

P 1931 333.38
B Przegł. Miern. Nr. 5
T BYCHAWSKI T. Analityczny sposób obliczenia starego stanu posiadania. 850 zł. + 4 rys.

P 1931 526.97(474.3)
B Przegł. Miern. Nr. 5
T — Stan miernictwa na Łotwie. 2200 zł.

P 1931 338.97:331.6:526.97
B Przegł. Miern. Nr. 6
T — W sprawie kryzysu w dziedzinie prac, związanych z przebudową ustroju rolnego i wywołanego tem bezrobocia w miernictwie. 1000 zł.

P 1931 347.964.4(075.5) (438)
B Przegł. Miern. Nr. 6
T SAWICKI K. Inż. Boczna refrakcja. 2800 zł.

P 1931 526.9
B Przegł. Miern. Nr. 6
T JACHIMOWSKI STANISŁAW Inż. Uogólnienie wzorów i korzystanie z tablic przy tyczeniu łuków poszczególne metodami. 3900 zł. + 9 rys.

P 1931 526.97(075.5)
B Przegł. Miern. Nr. 7—8
T STANKIEWICZ JÓZEF Inż. Kilka uwag na marginesie kwestji zawodowego szkolnictwa mierniczego. 400 zł.

— O wykonanych na Węgrzech pracach fotogrametrycznych 1926—1930r. 3050 zł.

P 1931 338.97:333.38
B Przegł. Miern. Nr. 7—8
T SIENKIEWICZ JÓZEF Inż. Uwagi o złagodzeniu kryzysu w dziedzinie pożyczek scaleniovych. 800 zł.

P 1931 336.211.1
B Przegł. Miern. Nr. 7—8
T ZERWANITZER KLEMENS Inż. O trudnościach przy uzyskaniu wpisu do ksiąg gruntowych. 700 zł.

P 1931 336.211.1
B Przegł. Miern. Nr. 7—8
T MARZEWSKI WŁADYSŁAW Inż. Pomiaru katastralne. 3550 zł.

P 1931 526.97(474.2)
B Przegł. Miern. Nr. 7—8
T — Miernictwo w Estonji. 1000 zł.

P 1931 526.91:71
B Przegł. Miern. Nr. 7—8
T PIASECKI BRUNON M. Inż. Zdjęcia aerofotogrametryczne przy studjach urbanistycznych. 1150 zł. + 9 rys.

P 1931 526.91:333.5
B Przegł. Miern. Nr. 7—8
T GRYGORCZUK S. Aerofoto a reformy rolne. 1350 zł.

P 1931 526.91(45)
B Przegł. Miern. Nr. 7—8
T — Fotogrametria we Włoszech 1923—1930 r. 1200 zł.

P 1931 526.91(492)
B Przegł. Miern. Nr. 7—8
T — Fotogrametria w Holandji. 1900 zł.

P 1931 333.38
B Przegł. Miern. Nr. 9
T — Prywatne umowy jako konieczny warunek rozwoju prac scaleniovych. 550 zł.

P 1931 526.9+526.97
B Przegł. Miern. Nr. 9
T BYCHAWSKI T. O jednolitą instrukcję pomiarową. 1400 zł.

P 1931 625.8(438)
B Przegł. Miern. Nr. 9
T SIENKIEWICZ JÓZEF Inż. O sposobach wykonania prac melioracyjnych w Polsce. 1000 zł.

P 1931 062.347.964.4(∞)
B Przegł. Miern. Nr. 9
T — Międzynarodowe federacje
 mierniczych. 1600 sl.

P 1931 526.97(438) (075)
B Przegł. Miern. Nr. 10—11
T KLUŻNIAK STANISŁAW inż. Za-
 gadnienia szkolnictwa mierniczego w
 Polsce. 2950 sl.

P 1931 526.91
B Przegł. Miern. Nr. 10—11
T PIASECKI BR. inż. „Lodis“ —
 urząd do optycznego pomiaru
 rzędnych i odciętych. 950 sl. + 4
 rys. + 1 tabl.

P 1931 333.38
B Przegł. Miern. Nr. 10—11
T KŁOCZKOWSKI MICHAŁ inż.
 Wady klasyfikacji gruntów w pra-
 cach scaleniovych i możność ich usu-
 nienia. 700 sl.

P 1931 526.97(475)
B Przegł. Miern. Nr. 10—11
T — Stan miernictwa na Litwie. 700
 sl.

P 1931 526.91:526.8
B Przegł. Miern. Nr. 10—11
T WILCZKIEWICZ EDMUND inż.
 Dokładność map, opracowanych przy
 pomocy aerokartografu, na podstawie
 prostopadłych zdjęć lotniczych. 1850
 sl. + 2 rys. + 14 tabl.

P 1931 526.91(44)
B Przegł. Miern. Nr. 10—11
T — Fotogrametria we Francji. 1600
 sl.

P 1931 526.4
B Przegł. Miern. Nr. 12
T GRZYB LEOPOLD. Rozwiązanie
 układu równań korelat w wypadku
 wyrównania sieci promienistych oraz
 łańcuchów trójkątów. 2250 sl. + 2
 rys.

P 1931 526.97(07)(43)
B Przegł. Miern. Nr. 12
T CHOJNACKI W. inż. Wyższe
 szkolnictwo miernicze w Niemczech i
 u nas. 1450 sl.

P 1933 355.232.1
B Przegł. Art. Nr. 1
T LUBAŃSKI STANISŁAW inż. mjr.
 w st. sp. Szkolenie oficerów służby
 uzbrojenia. 2000 sl.

P 1932 621.396.615.1:621.
B 317.666.
T Przegł. Radjotechn. Nr. 1—2
 GROSZKOWSKI J. dr. prof. Po-
 miar sprawności generatorów lampo-
 wych przy pomocy fotoelementu. 580
 sl. + 4 rys.

P 1932 (621.396.662.3+621.396.
B 621.5).001
T Przegł. Radjotechn. Nr. 1—2, 3—4,
 11—12, 13—14, 15—16 oraz z r. 1931
 Nr. 23—24

PLEBAŃSKI JÓZEF inż. Filtry
 wielkiej częstotliwości (filtry dwuob-
 wodowe). 6070 sl. + 43 rys.

P 1932 621.317.081:621.396.
B Przegł. Radjotechn. Nr. 3—4
T DIEREWIANKO STEFAN inż. De-
 cybel. 1730 sl. + 2 rys.

P 1932 621.396.84.00.1
B Przegł. Radjotechn. Nr. 5—6
T LAUENBERG ALEKSANDER inż.
 O definicję selektywności. 3060 sl.
 + 3 rys.

P 1932 621.396.622.17
B Przegł. Radjotechn. Nr. 5—6
T Przekazniki jonowe. 480 sl. + 6
 rys.

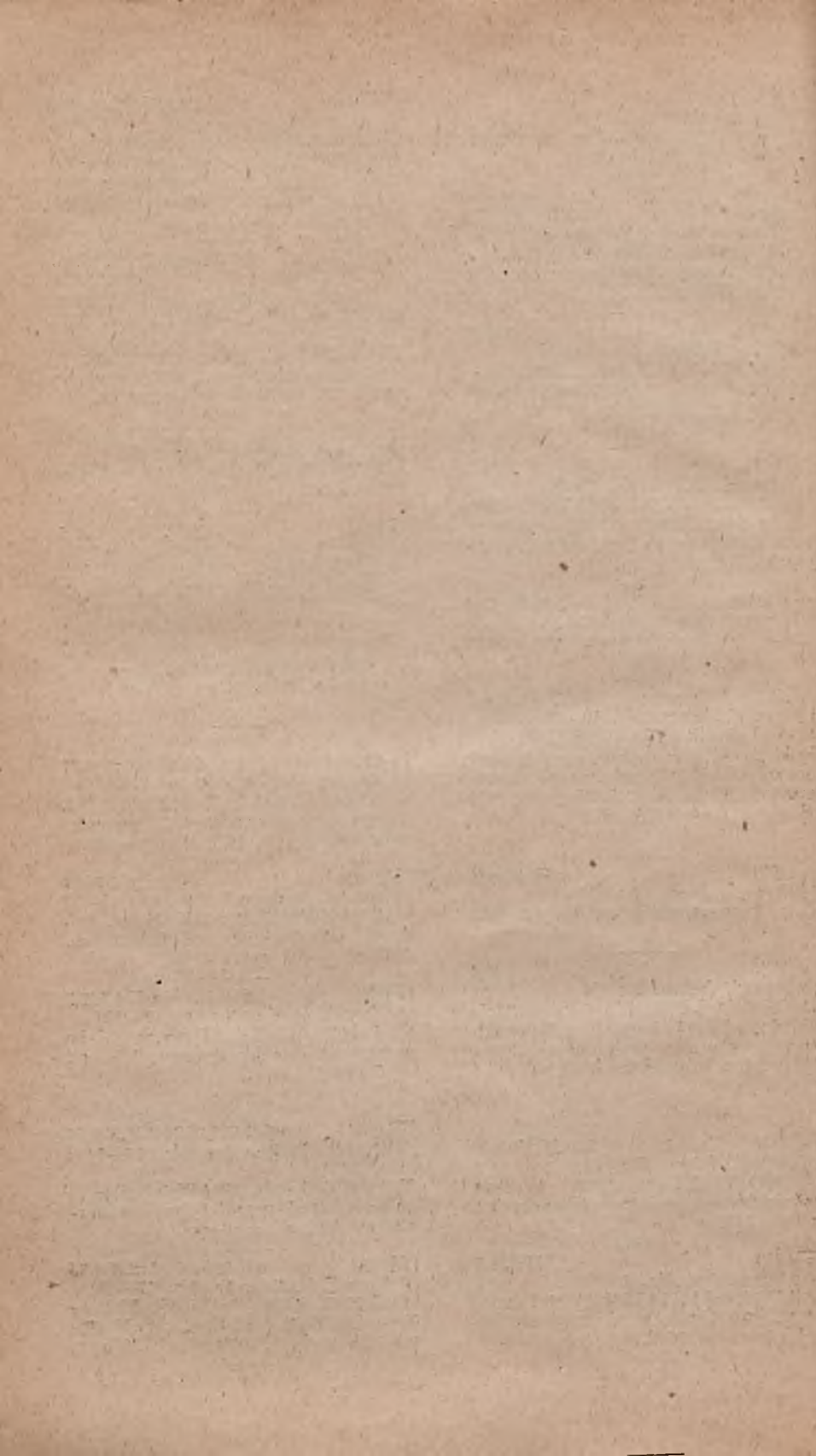
P 1932 621.396.663:001:534.27
B Przegł. Radjotechn. Nr. 7—8
T STRUSZYŃSKI WACŁAW inż.
 Teoria „rzędów nocnych“ goniome-
 trów radiowych. 1900 sl. + 4 rys.

P 1932 621.396.62.001
B Przegł. Radjotechn. 9—10 i 11—12
T DIEREWIANKO STEFAN inż. Ba-
 danie odborników radiofonicznych.
 5640 sl. + 11 rys.

P 1932 621.317.76+534.511.2
B Przegł. Radjotechn. Nr. 9—10
T KAHAN JERZY. Dynatron, jako
 częstościomierz akustyczny. 1730 sl.
 + 5 rys.

P 1932 621.396.662+621.396.84
B Przegł. Radjotechn. Nr. 13—14 i
T 15—16
 STARNECKI BOLESŁAW inż. Re-
 gulacja selektywności radjoodbior-
 ników. 2010 sl. + 8 rys.

P 1932 621.396.68+612.858.76-
B Przegł. Radjotechn. Nr. 17—18
T KAHAN JERZY inż. i DIEREWIA-
 NKO STEFAN inż. Skuteczność de-
 tekcyj lampowej. 2820 sl. + 19 rys.

Przegl. Radiotechn. Nr. 19—20
DIEREWIANKO STEFAN inż. In-
dukcyjność dławników z rdzenia że-
laznego. 1530 sl. + 9 rys.

P 1932 621.314.26
B Przegl. Radiotechn. Nr. 19—20
T KAHAN JERZY. Obniżanie czę-
stotliwości w układach dynatrono-
wych 440 sl. + 1 rys. + 1 tabl.

P 1932 621.396.61+534.321.4
B :621.317.
T Przegl. Radiotechn. Nr. 21—22
KRULISZ MJR. INŻ. i WOLSKI ST.
INŻ. Badanie nad ustaleniem dopu-
szczalnej granicy natężeń harmoni-
cznych na stacjach nadawczych.
1900 sl+4 rys + 1 tabl.

P 1932 621.396.81+621.317.081
B Przegl. Radiotechn. Nr. 21 i 22
T SOKOLCEW D. prof. Pomiar na-
tężenia dźwięku „Fon”. 1200 sl +
2 rys: 2 tabl.

P 1932 621.396.81:534.321.4
B +621.314.26
T Przegl. Radiotechn. Nr. 23—24 i
z r. 1933 Nr. 1—2,
GROSZKOWSKI JANUSZ prof. dr.
Zmiany częstotliwości a zawartość
harmonicznych w układach oscyła-
cyjnych. Generatory o stałej czę-
stotliwości. 2020 sl. + 15 rys + 9
tabl.

P 1932 621.317.776.001:534.511.2.
B Przegl. Radiotechn. Nr. 23—24 i
T z r. 1933 Nr. 1—2 i 3—4.
KAHAN JERZY inż. O dudnieniowej,
absorbcyjnej metodzie skalowania fa-
lometrii. 1020 sl ÷ 2 rys: 1 tabl.

P 1931 621.32.032.24+621.396.645.1
B +538.551.2
T Przegl. Radiotechn. Nr. 1—2.
KRULISZ KAZIMIERZ inż. elektr.
Lampa dwusiatkowa w układzie po-
zornie symetrycznym. 4100 sl + 14
rys.

P 1931 621.396.615.12:(534.321.7.
B .081+538.652:549.514.1)
T Przegl. Radiotechn. Nr. 1—2,
3—4, 5—6, 9—10, 11—12, 13—14, 15—
16, 17—18 i 21—22.
SOKOLCEW D. prof. inż. Mecha-
niczne stabilizatory częstotliwości
generatorów lampowych. 4.240 sl.+
40 rys. + 4 tabl.

P 1931 621.317.361:(621.326.224
B +535.61—3
T Przegl. Radiotechn. Nr. 3—4
GROSZKOWSKI JANUSZ dr. prof.
inż. Widmowy częstotściomierz kwar-
cowy 2050 sl

inż. Radjostacja nadawcza telegrafi-
czna w Gdyni. 1800 sl + 9 rys.

P 1931 621.396.613+621.2.076.12
B Przegl. Radiotechn. Nr. 5—6
T MANCZARSKI S. inż. Usuwanie
szkodliwego promieniowania fali ne-
gatywnej w radjostacjach lukowych.
1800 sl÷9 rys

P 1931 621.317.083.5+621.315.6.00.1
B Przegl. Radiotechn. Nr. 7—8
T JUDYCKI STAN. i KASPRZYKO-
WSKI ZYGMUNT. Badanie strat w
dielektrykach 1980 sl + 6 rys + 5

P 1931 621.396.621.54+621.314.226
B Przegl. Radiotechn. Nr. 7—8
T PLEBAŃSKI JÓZEF inż. Możli-
wość odbioru kierunkowego zapomo-
ca powielania częstotliwości. 1050
sl. + 10 rys.

P 1931 621.32.062.24.00.1
B Przegl. Radiotechn. Nr. 9—10
T LAUENBERG ALEKSANDER inż.
Zjawisko katody pozornej w lam-
pach dwusiatkowych. 1560 sl+3 rys:
1 tabl.

P 1931 621.396.621.54.00.1
B Przegl. Radiotechn. Nr. 11—12
T Możliwość oddzielenia heterodyn-
ujących stacyj (ultraselekcja) 1440
sl + 4 rys

P 1931 621.385.3.00.1+621.317.38
B Przegl. Radiotechn. Nr. 13—14
T Obliczanie mocy użytecznej i spół-
czynnika sprawności końcowych lamp
trójelektrodowych. 2050 sl + 5 rys

P 1931 621.32.032.24.00.1+621.317.38
B Przegl. Radiotechn. Nr. 15. 16
T LAUENBERG ALEKS. inż. Obli-
czanie mocy użytecznej i spółczyn-
nika użyteczności pentod. 2340 sl +
3 rys.

P 1931 (621.3+621.396)(06
B „1931“(489)
T Przegl. Radiotechn. Nr. 17—18 i
19—20
MANCZARSKI S. Międzynarodowa
Konferencja Radioelektryczna w Ko-
penhadze 2630 sl

P 1931 621.396.61(438 Radom).
B Przegl. Radiotechn. Nr. 19—20
T PLEBAŃSKI JÓZEF inż. Radio-
stacja nadawcza telegraficzna w Ra-
domiu 1620 sl + 12 rys.

P 1931 621.396.615.00.1
B Przegł. Radjotechn. Nr. 21—22,
T i 23—24.

GROSZKOWSKI JANUSZ dr. prof.
 Oporność generatora lampowego dla
 częstotliwości modulującej. 2730 sł +
 17 rys

P 1930 621.396.677(438 Grodzisk)002
B Przegł. Radjotechn. Nr. 1—2 i
T 3—4

MANCZARSKI S. W jaki sposób po-
 lepszo no odbiór japońskiej stacji
 „IND“ 4200 sł + 14 rys.

P 1930 621.3.072.6
B Przegł. Radjotechn. Nr. 1—2
T

GROSZKOWSKI JANUSZ prof.
 dr. inż. O obniżanie częstotliwości.

P 1930 621.314.6.00.1
B Przegł. Radjotechn. Nr. 3—4 i
T 5—6

GROSZKOWSKI JANUSZ prof. dr.
 Inż. Podstawy obliczania prostowni-
 ka Kenotsonowego wysokiego na-
 pięcia. 3240 sł + 20 rys.

P 1930 621.396.622.7.00.4
B Przegł. Radjotechn. Nr. 7—8, 9—10
T i 11—12

SZAPIRO - STANECKI BOLESŁAW
 inż. O odpowiednim wyborze lamp
 odbiorczych. 5760 sł + 8 rys.

P 1930 (621.396.662.3+621.396.
B 621.5)00.1
T Przegł. Radjotechn. Nr. 9—10

PLEBAŃSKI JOZEF inż. Możliwość
 zastosowania filtrów w odbiornikó w
 radiofonicznych. 1470 sł + 16 rys.

P 1930 621.396.224:534.2(00.4)(438.)
B Przegł. Radjotechn. Nr. 11—12,
T 13—14 i 15—16

SOKOLCEW D. prof. Wyniki badań
 nad rozchodzeniem się fal krótkich
 na obszarze Polski. 4980 sł + 17
 rys.

P 1930 534.84:621.396.8
B Przegł. Radjotechn. Nr. 13—14
T

SLUITERS van A. Rozstawienie
 głośników w dużych salach. (Przet.
 Starnecki). 2200 sł + 2 rys. + 2 tabl.

P 1930 621.396.614.00.1
B Przegł. Radjotechn. Nr. 15—16
T

GROSZKOWSKI J. prof. O najko-
 rzystniejszych warunkach pracy mo-
 dulatora dławnikowego. 1600 sł +
 3 rys.

P 1930 621.3.018.6

B Przegł. Radjotechn. Nr. 15—16
T KAHAN I. inż. O synchronizacji
 drgań relakcyjnych. 240 sł + 1 tabl.

P 1930 621.3.072.7.00.4

B Przegł. Radjotechn. Nr. 15—16
T KAHAN I. inż. Cechowanie gene-
 ratorów częstotliwości akustycznej
 oparte na jednej częstotliwości wzor-
 cowej. 540 sł + 2 rys. + 4 tabl.

P 1930 621.396.62+621.396.66.00.4

B Przegł. Radjotechn. Nr. 17—18, 19
T —20 i 21—22

MANCZARSKI S. inż. Nowe metody
 usuwania prądów pasożyticznych w
 odbiornikach. 103.20 sł + 40 rys.

P 1930 621.319.4+621.395.

B 623.43.00.4
T

Przegł. Radjotechn. Nr. 19—20
 ROTKIEWICZ W. inż. O indukcyjno-
 ści kondensatorów przy bardzo wiel-
 kiej częstotliwości. 570 sł + 4 rys.

P 1930 621.396.61+621.396.216.00.4

B Przegł. Radjotechn. Nr. 23—24
T

STARNECKI BOLESŁAW inż.
 Obliczanie modulacji anodowej. 3420
 sł + 4 rys. + 3 tabl.

P 1930 621.396.6+621.317.361.00.1

B Przegł. Radjotechn. Nr. 23—24
T

KAHAN I. O nowej metodzie po-
 miaró w częstotliwości stacji nadaw-
 czej. 420 sł + 1 rys.

P 1931 621.165:621.13

B Technika Parowozowa Nr. 1, 3, 5
T

ZAKRZEWSKI R. inż. Turbina
 parowa, jako silnik napędny parowo-
 zu. I. Ogólne wiadomości o turbinie
 parowej. II. Turbina parowozowa.
 III. Opis turbowozu. 4490 sł + 15 rys.

P 1931 662.966:621.13

B Technika Parowozowa Nr. 1 i 2
T

FELSZ ST. inż. Przyrząd Lauge-
 ra. I. Opis budowy i działania. II. Do-
 świadczenia z przyrządami i dotych-
 czasowe wyniki. 3450 sł + 2 rys.
 + 8 tabl.

P 1931 621.135.51:656.225

B Technika Parowozowa Nr. 2, 4, 8,
T 11, 12; i r. 1932 Nr. 1

Z. M. inż. Hamulce samoczynne w
 ruchu towarowym. I. Cel i zastoso-
 wanie w różnych krajach. II. Opis
 hamulca Westinghouse'a. III. Opis
 hamulca Kunze-Knorra (K—K). IV.
 Hamulec do pociągó w towarowych
 syst. Hardy-Westinghouse. V. Hamu-
 lec systemu Bożica. VI. Hamulec sy-
 stemu inż. Tipkowskiego. 12140 sł +
 31 rys. + 1 tabl.

P 1931 621.134.1
B Technika Parowozowa Nr. 2
T R. Nieudatne naprawy tłoków parowozowych. 200 sl.

P 1931 621.13:606.4(493.6),,1930"
B Technika Parowozowa Nr. 3
T KR. ST. Parowozy na wystawie belgijskiej. 890 sl. + 2 rys.

P 1931 621.822.8:621.135.2
B Technika Parowozowa Nr. 3
T Strs. T. Zastosowanie łożysk rolkowych do maźnic taboru kolejowego. 720 sl. + 4 rys.

P 1931 621.13(09)
B Technika Parowozowa Nr. 3
T R. Obraz stulecia parowozu. 160 sl. + 1 rys.

P 1931 656.259.9:625.162
B Technika Parowozowa Nr. 3
T Kn. K. Sygnał ostrzegawczy „Aga” dla przejazdów kolejowych. 300 sl.

P 1931 621.138.1
B Technika Parowozowa Nr. 3
T R. Oryginalna parowozownia. 110 sl.

P 1931 621.135.2
B Technika Parowozowa Nr. 3
T F. S. Ocena książki: Inż. Ignacy Strausfogel. Zestawy kołowe taboru kolejowego. Osie, koła, obręcze. Warszawa 1930. 260 sl.

P 1931 656.2.082
B Technika Parowozowa Nr. 4
T K-ski A. O jednej z przyczyn wykołowania się parowozów z osią toczną Adama. 730 sl. + 1 rys.

P 1931 621—318:621.13
B Technika Parowozowa Nr. 4
T GODLEWSKI JAN, Prezes Kółka. SAWKA STANISŁAW, Sekretarz Kółka. Samoczynne wyrównywacze ciśnienia (by pass) na parowozach polskich. 400 sl. + 1 rys.

P 1931 621.132.62+656.2(438)
B Technika Parowozowa Nr. 5
T GODLEWSKI JAN, Prezes kółka technicznego w Łodzi. Dziesięcioletnia praca parowozów amerykańskich „Baldwona” na P. K. P. 2220 sl. + 2 rys.

P 1931 656.2.084(438.31)
B Technika Parowozowa Nr. 5
T O. Zderzenie pociągów pośpiesznych w Krakowie. 400 sl. + 2 rys.

P 1931 621.187:621.13
B Technika Parowozowa Nr. 6
T KRZYŻANOWSKI WŁ. inż. Czego wymagamy od wody zasilającej kotły parowozowe? 1240 sl.

P 1931 621.136
B Technika Parowozowa Nr. 6
T r. Przesuwania węgla na tendrze. 140 sl. + 1 rys.

P 1931 621.134.1—314
B Technika Parowozowa Nr. 6
T GODLEWSKI JAN, Prezes Kółka, IMIROWICZ JÓZEF sekretarz Kółka. Tulejki suwakowe na parowozach Tr 20 Baldwina. 320 sl. + 1 rys.

P 1931 669.71:621.13
B Technika Parowozowa Nr. 6
T S. Zastosowanie aluminium na parowozach. 200 sl. + 1 rys.

P 1931 566.2.082(438)
B Technika Parowozowa Nr. 6
T R. Katastrofa pod Rogowem. 500 sl. + 2 rys.

P 1931 531.75:621.13
B Technika Parowozowa Nr. 6
T KONARZEWSKI MARCELI. Maszta parow. Warsz.-Wschod. Wyważenie parowozu. 370 sl.

P 1931 725.312(73 Buffalo)
B Technika Parowozowa Nr. 6
T K. Dworzec centralny w Buffalo. 220 sl. + 2 rys.

P 1931 621.135.51
B Technika Parowozowa Nr. 6
T RZEDKOWSKI IGNACY. Pomocnik z prawem kierowania parow. Kutno. Dodatkowy kran hamulcowy maszynisty. 230 sl.

P 1931 621.135.1
B Technika Parowozowa Nr. 6
T Kr. Zabezpieczenie wnętrza budki od dymu i pyłu. 160 sl.

P 1931 662.613:621.13
B Technika Parowozowa Nr. 7
T KR. ST. Jak odchylić dym z przed okien budki parowozu? 820 sl. + 4 rys.

P 1931 621.135.1
B Technika Parowozowa Nr. 7
T K. S. Jeszcze o budce parowozowej. 140 sl.

- P** 1931 (546.56+546.72):621.133.2
B Technika Parowozowa Nr. 7
T S. Paleniska miedziane czy żelazne? 160 sl.
- P** 1931 621.134.3(4+73)
B Technika Parowozowa Nr. 7
T R. Parowozy 60-atmosferowe w Europie i Ameryce. 330 sl.
- P** 1931 625.1(54)
B Technika Parowozowa Nr. 7
T St. Koleje żelazne w Azji. 320 + 5 rys.
- P** 1931 625.232(438)
B Technika Parowozowa Nr. 7
T KW. K. Ciekawy pokaz wagonu dynamometrycznego. 160 sl.
- P** 1931 621.165:621.136(43)
B Technika Parowozowa Nr. 7
T S. Parowóz tłokowy z tendrem turbinowym. 220 sl.
- P** 1931 669.144(73)
B Technika Parowozowa Nr. 7
T R. Specjalne gatunki stali dla parowozu. 240 sl.
- P** 1931 621.187.1
B Technika Parowozowa Nr. 7
T S. Kondensat jako woda zasilająca. 240 sl.
- P** 1931 621.187.3:621.13
B Technika Parowozowa Nr. 7
T r. Przedmuchiwanie kotła parowego. 200 sl.
- P** 1931 621.187.14:621.13
B Technika Parowozowa Nr. 7
T r. Wysokie podgrzewanie wody zasilającej. 260 sl.
- P** 1931 621.134.3(71)
B Technika Parowozowa Nr. 8
T St. Dwuprzężny parowóz towarowy kolei kanadyjskiej. 220 sl. + 2 rys.
- P** 1931 656.251(73)
B Technika Parowozowa Nr. 8
T S. Rozgłosne sygnały gwizdkowe. 250 sl. + 1 rys.
- P** 1931 533.662:625.285.(43)
B Technika Parowozowa Nr. 8
J S. Zeppelin na szynach. 670 sl. + 2 rys.
- P** 1931 621.13(42)
B Technika Parowozowa Nr. 8
T K. Konstruktorzy parowozowi w Anglii. 160 sl. + 1 rys.
- P** 1931 621.131.1
B Technika Parowozowa Nr. 9
T Kr. Kres mocy parowozu. 1060 sl.
- P** 1931 621.133.2
B Technika Parowozowa Nr. 9
T GODLEWSKI J., Smirowicz Józef i Nagel R. inż. Pękanie ścian płaszczu i paleniska kotłów na parowozach „Baldwina“. 2340 sl. + 8 rys. + 1 tabl.
- P** 1931 658.386:621.187.1
B Technika Parowozowa Nr. 10
T KRUSZEWSKI ST. inż. Słowo wstępne. 400 sl.
- P** 1931 658.386:621.137.1
B Technika Parowozowa Nr. 10
T F. W. inż. Program samoszkolenia dla drużyn parowozowych. 7960 sl.
- P** 1931 621.13(73)
B Technika Parowozowa Nr. 11
T S. Typy amerykańskie parowozu. 250 sl. + 2 rys.
- P** 1931 621.132.83(42)
B Technika Parowozowa Nr. 11
T r. Zawór bezpieczeństwa z przedstu lat. 120 sl. + 1 rys.
- P** 1931 621.132.62(73)
B Technika Parowozowa Nr. 11
T Kr. Największy parowóz lat ostatnich. 470 sl. + 2 rys.
- P** 1931 625.143(73)
B Technika Parowozowa Nr. 11
T S. Szyny 30-metrowej długości. 180 sl. + 1 rys.
- P** 1931 625.285(44)
B Technika Parowozowa Nr. 12
T Krz. Wł. inż. Jeszcze jeden konkurent parowozu. 630 sl. + 3 rys.
- P** 1931 621.132.65(438)
B Technika Parowozowa Nr. 12
T NOWICKI CZESŁAW sekretarz Kółka Technicznego Z. Z. M. w Poznaniu. Parowóz P. K. P. serja Pu-29 140 sl. + 1 rys.
- P** 1932 621.132.63(438)(497.2)
B Technika Parowozowa Nr. 1
T Kr. Parowóz dla Bułgarii zbudowany w Polsce. 1150 sl. + 1 rys.
- P** 1932 625.174
B Technika Parowozowa Nr. 1
T K. Zima. 150 sl. + 2 rys.

P 1932 621.132.651(438)
B Technika Parowozowa Nr. 2
T KRZYŻANOWSKI WŁ. inż. Parowóz pośpieszny P. K. P. ser. Pu-29. 1636 sl. + 2 rys.

P 1932 621.135.51:621.137.1
B Technika Parowozowa Nr. 2
T Z. M. inż. Przeladowanie ustroju hamulcowego. 800 sl.

P 1932 621.132.6(438)
B Technika Parowozowa Nr. 2
T NOWICKI CZESŁAW. Maszynista parow. Poznań. Nowe typy parowozów w Polsce i ich konstruktorzy. 300 sl.

P 1932 31:625.1(51)
B Technika Parowozowa Nr. 2
T S. Koleje chińskie. 380 sl. + 2 rys.

P 1932 536.721:621.1.01
B Technika Parowozowa Nr. 3 i 5
T ZAKRZEWSKI R. inż. Zamiennosc wzajemna pracy mechanicznej i ciepła. I. Zamiana pracy mechanicznej w ciepło. II. Zamiana ciepła w pracę mechaniczną. 2970 sl. + 1 rys.

P 1932 621.135.51
B Technika Parowozowa Nr. 3
T Z. M. inż. Pompa hamulcowa czterocylindrowa. 1020 sl. + 2 rys.

P 1932 621.132.651+621.137.1(438)
B Technika Parowozowa Nr. 3
T NOWICKI CZESŁAW maszynista Poznań. Uwagi do obsługi parowozu Pu-29. 300 sl.

P 1932 51:385:621.137.1
B Technika Parowozowa Nr. 3
T CIESLIŃSKI BR. Zast. Zaw. Parow. w Zbąszyniu. Przepisowe obciążenie parowozów. 300 sl.

P 1932 621.132.651(438)(64)
B Technika Parowozowa Nr. 4
T KRZYŻANOWSKI WŁ. inż. Eksport polskich parowozów do Maroko. 680 sl. + 1 rys.

P 1932 621.135.51
B Technika Parowozowa Nr. 4
T Z. M. inż. Zawór hamulcowy maszynisty systemu Božica. 1280 sl. + 3 rys.

P 1932 621.132.63(438):(497.2)
B Technika Parowozowa Nr. 4
T NOWICKI CZESŁAW maszynista Poznań. Tendrząk towarowy dla Bułgarii. 800 sl. + 1 rys.

P 1932 621.89:621.137.1
B Technika Parowozowa Nr. 4
T CIESLIŃSKI BR. Zast. zaw. parow. w Zbąszyniu. Sposoby oszczędzania smaru na parowozach. 830 sl.

P 1932 621.135.51:656.2
B Technika Parowozowa Nr. 5
T J. S. inż. Hamulce zespolone w pociągach towarowych. 850 sl.

P 1932 621.132.652(438)
B Technika Parowozowa Nr. 5
T Koło Z. Z. M. — Sompolno. Przewodniczący Kazimierzczak, sekretarz B. Czaplewski. Wąskotorowy parowóz 0-4-0 P. K. P. 410 sl.

P 1932 621.137.1
B Technika Parowozowa Nr. 5
T Kółko Techniczne — Łódź Kał. Sekretarz Imirowski, prezes Godlewski. Jak prowadzić pociąg parowozu 4-cylindrowym Pks na 3 cylindry? 370 sl.

P 1932 31:385(43)
B Technika Parowozowa Nr. 5
T K. Z gospodarki parowozowej na kolejach Towarzystwa Niemieckich Kolei Państwowych. 440 sl.

P 1932 625.285
B Technika Parowozowa Nr. 6
T NAGEL R. inż. Wagony silnikowe. 2160 sl.

P 1932 625.2.019.6
B Technika Parowozowa Nr. 6
T K. W. inż. Splukiwanie szyn z parowozu podczas biegu pociągu. 1400 sl. + 2 rys.

P 1932 385(518)
B Technika Parowozowa Nr. 6
T R. Koleje w Mandżurji. 220 sl.

P 1932 385(56)
B Technika Parowozowa Nr. 6
T Kr. Nowa kolej w Azji Mniejszej. 120 sl.

P 1932 625.2.019.6
B Technika Parowozowa Nr. 7
T K. W. inż. Zmniejszenie tarcia obsuwu kół o główkę szyny na łukach. 2200 sl. + 11 rys.

P 1932 531.4:(621.135.2+625.143)
B Technika Parowozowa Nr. 7
T CZARNOWSKI S. Ślizganie się parowozu. 680 sl.

P 1932 656.251
B Technika Parowozowa Nr. 7
T NOWICKI CZESŁAW, prezes kółka technicznego Z.Z.M. — Poznań. Uwagi o sygnalizacji przetokowej. 330 sl.

P 1932 621—242.41:621.13
B Technika Parowozowa Nr. 8
T CIESLINSKI BR. zast. zaw. parow. Zbąszyń. Przyczyny zużycia trzonów tłoków parowych. 660 sl.

P 1932 621.89:621.135.51
B Technika Parowozowa Nr. 8
T NEHRING ST. inż. Smarowanie pomp powietrznych hamulca Westinghouse'a. 580 sl.

P 1932 621.181.856
B Technika Parowozowa Nr. 8
T CHMIELEWSKI A. Przygrzewacze stosowane na naszych parowozach. 480 sl.

P 1932 621.183.3:621.13(438)
B Technika Parowozowa Nr. 8
T Kółko Techniczne — Łódź Kal. i Redaktor. O ciśnieniu kotłowym na parowozach OK 22 polskiej budowy w Chrzanowie. 580 sl.

P 1932 662.611:621.13
B Technika Parowozowa Nr. 9
T SOWINSKI LUCJAN inż. O spalaniu węgla. 790 sl.

P 1932 531.44:621—232.1:621.13
B Technika Parowozowa Nr. 9
T CIESLINSKI BR., zast. zaw. parow. w Zbąszyniu. Środki zapobiegawcze grzaniu łożysk karbowodów i wiązarów. 760 sl.

P 1932 537.11:621.335
B Technika Parowozowa Nr. 10, 11,
T 12 i 1933 Nr. 1, 4, 5
GRABOWSKI A. Inż. Elektryczność na usługach ruchu kolejowego. I. Pojęcie ogólne o elektryczności. II. Prąd stały. III. Prąd zmienny. IV. Transformacja prądu i podstacje. V. Elektrowozy. 7450 sl. + 38 rys.

P 1932 608:621.181.856(438)
B Technika Parowozowa Nr. 10
T MADEYSKI JULJAN inż. Najnowsze rozwiązanie przegrzewaczy parowozów P. K. P. 1550 sl. + 2 rys.

1932 621.132.83 (44)
P Technika Parowozowa Nr. 11
B Krz. i Kr. Samochód drogowo-kolejowy we Francji. 410 sl. + 2 rys.

P 1932 621.183.3:621.13(438)
B Technika Parowozowa Nr. 11
T MADEYSKI JULJAN inż. Odpowiedź dla kółka technicznego Z. Z. M. w Łodzi. 550 sl. + 1 rys.

P 1932 621.135.51
B Technika Parowozowa Nr. 12
T Z. M. inż. Rozrządzący zawór hamulcowy i przystawka odluźniająca syst. Marszałka. 1350 sl. + 2 rys.

P 1933 665.8:621.138.1
B (438.2 Bydgoszcz)
T Technik Kolejowy Nr. 1—4
STRAUSFOGEL IGNACY Inż. Wybuch wytwórnicy acetylenowej w parowozowni na st. Bydgoszcz. 1050 sl. + 3 rys.

P 1933 539.4
B Technik Kolejowy Nr. 1—4
T PUCIATO T. Stosowanie wytrzymałości materiałów. 1050 sl. + 7 rys.

P 1933 621.78
B Technik Kolejowy Nr. 1—4
T Hartowanie stali. 1620 sl. + 2 tabl.

P 1933 628.2(438.11)
B Technik Kolejowy Nr. 1—4
T Przepisy o budowie i utrzymaniu kanalizacji nieruchomości m. st. Warszawy. 2400 sl.

P 1933 625.143(438)
B Techn. Kol. Nr. 5
T BORZYMINSKI F. O szynach nowego typu. 550 sl. + 1 rys.

P 1933 621.75+621.87]:656.2
B Techn. Kol. Nr. 5
T STRAUSFOGEL I. Inż. Dźwigi oraz środki transportowe w warsztatach kolejowych. 2000 sl. + 21 rys. + 2 tabl.

P 1933 621.791.5:331.823
B Techn. Kol. Nr. 5
T R. Bezpieczeństwo pracy przy spawaniu acetylenem. 450 sl.

P 1933 600.7:656.2
B Techn. Kol. Nr. 6 i 7—9
T KAMINSKI JERZY. Rola i znaczenie techniki i techników w kolejnictwie. 8900 sl.

P 1933 656.22(438)
B Techn. Kol. Nr. 6 i 7—9
T M. i S. Podniesienie szybkości handlowej pociągów osobowych. 3800 sl.

- P** 1933 669.14:625.143.00.11
B Techn. Kol. Nr. 6 i 7—9
T T. U. Inż. Metody badania stali szynowej. 1000 st. + 1 rys.
- P** 1933 625.2:621.791.5
B Techn. Kol. Nr. 7—9
T STRAUSFOGEL I. Inż. O rozłamach niektórych składowych części taboru i ich naprawie sposobem spawania (napawania). 1500 st. + 6 rys.
- P** 1933 625.1(09)
B Techn. Kol. Nr. 7—9
T ABRAMOWSKI W. inż. pułk. Zarys historii kolei żelaznych. 1500 st.
- P** 1933 699.82:669.4
B Techn. Kol. Nr. 7—9
T L. J. Inż. Plomizol — nowy materiał izolacyjny. 400 st. + 1 rys.
- P** 1934. 625.144.2
B Inż. Kol. Nr. 1.
T JACYNA WACŁAW INŻ. O szerokości toru w łukach. 540 st. + 9 rys. + 2 tabl.
- P** 1934 158.1:625.1.004
B Inż. Kol. Nr. 1, 2.
T RYBIEŃ FRANCISZEK INŻ. Zastosowanie badań psychotechnicznych w kolejniectwie, ze szczególnym uwzględnieniem analizy zawodowej służb kolejowych. 4800 st. + 3 rys.
- P** 1934. 321.913/4:331.2:652.2
B Inż. Kol. Nr. 1.
T HENISZ EMIL Mgr. Nowe przepisy o stosunku służbowym i uposażeniu pracowników P. K. P. 5100 st.
- P** 1934. 656.2(518)
B Inż. Kol. Nr. 1.
T ABRAMOWSKI WACŁAW inż.-pułk. Koleje Mandżurji. 2250 st. + 1 rys.
- P** 1934. 656.13:158.1
B Inż. Kol. Nr. 1.
T WOJCIECHOWSKI JAN INŻ. Ruch samochodowy a psychotechnika. 1150 st.
- P** 1934. 491.85:514
B Inż. Kol. Nr. 1.
T KOŁOMYJSKI STANISŁAW INŻ. O polskie nazwy funkcji trygonometrycznych. 1000 st.
- P** 1934. 531.2
B Inż. Kol. Nr. 2.
T WIERZBICKI WITOLD. Prof. inż. dr. W sprawie parcia na mur ziemi w spokoju. 2800 st. + 11 rys.
- P** 1934. 656.22(438)
B Inż. Kol. Nr. 2 i 3.
T HREBNICKI ZYGMUNT INŻ. Wpływ pracy poszczególnych służb dykcji kolei państwowych na ogólne wyniki gospodarki kolejowej. 1750 st. + 1 rys. + 2 tabl.
- P** 1934. 621.132.651(438)
B Inż. Kol. Nr. 2
T SEJDLER TADEUSZ Inż. Badanie nowych parowozów pośpiesznych P. K. P. 1550 st. + 7 rys. + 1 tabl.
- P** 1934. 625.286(438)
B Inż. Kol. Nr. 2
T OGUREK OSKAR INŻ. Próby „Littoriny” na P. K. P. 1300 st. + 6 rys. + 2 tabl.
- P** 1934. 491.85:62
B Inż. Kol. Nr. 2 i 3
T KOŁOMYJSKI STANISŁAW INŻ. Poprawna mowa techniczna 1450 st.
- P** 1934. 31:656.2
B Inż. Kol. Nr. 3.
T LANDSBERG CZESŁAW INŻ. Przewozy na P. K. P. w roku 1932 w stosunku do przewozów w roku 1929-ym i w roku 1933 w stosunku do roku 1932. 1500 st. + 5 tabl.
- P** 1934. 656.253.8
B Inż. Kol. Nr. 3.
T KOWALCZEWSKI WIKTOR INŻ. Sygnalizacje samoczynne na przejazdach kolejowych. 2200 st. + 12 rys.
- P** 1934. 624.2.012.4+
B Inż. Kol. Nr. 3. +624.2.022.2
T M. INŻ. O żelbetowych mostach kolejowych. 750 st. + 1 rys.
- P** 1933 551.24:622.363.1(438)
B Inż. Kol. Nr. 8
T Przegl. Górn. Hutn. Nr. 8
T BUDRYK WITOLD inż. Zapadliska na terenie Inowrocławia. 3200 st. + 15 rys.
- P** 1933 658.53/56:622.72:621.867.22
B Przegl. Górn. Hutn. Nr. 8
T PARYSIEWICZ W. inż. Ręczne wzbogacenie na taśmach transportowych. 1000 st. + 4 rys.
- P** 1933 600.16:622.65/67
B Przegl. Górn. Hutn. Nr. 8
T ZMŁOCKI GRZEGORZ inż. O nowym zastawie kołowym dla podwozia wózków wydobywczych używanych w górnictwie. 900 st. + 3 rys.

- P** 1933 662.764:669.1:662.95/98
B Przegł. Górn. Hutn. Nr. 8
T LEONHARDT RENE inż. Gaz koksowniczy w przemyśle żelaznym. 950 sł.
- P** 1933 [66.041.53+669.16]
B Przegł. Górn. Hutn. Nr. 8 (09)(438)
T BUZEK JERZY inż. Pierwszy wielki piec w Polsce. 420 A. + 1 rys.
- P** 1933 621.745.524.001
B Przegł. Górn. Hutn. Nr. 9
T BUZEK JERZY inż. Teoretyczne uwagi o budowie i pędzeniu płomieniaków odlewniczych. 1400 sł. + 15 tabl.
- P** 1933 662.2—395.00.1
B Przegł. Górn. Hutn. Nr. 9
T BARCIKOWSKI J. inż. i Kiełczyński J. inż. Ładunek graniczny materiałów wybuchowych inicjujących. 1320 sł. + 8 rys. + 6 tabl.
- P** 1933 551.24/25:622.25/28:622.33
B Przegł. Górn. Hutn. Nr. 9
T ZNAŃSKI JÓZEF inż. Sfera Trompeter'a i jej oddziaływanie na wyrobisko w kopalni. 3200 sł. + 12 rys.
- P** 1933 338.2:622.33(42):[347.
B 188.2+338.5](44), „1930“
T Przegł. Górn. Hutn. Nr. 9
 MUNICH KAZIMIERZ inż. Ustawa o kopalniach węgla w Anglii z r. 1930. 1050 sł.
- P** 1933 622(062)(063)(44), „1933.9“
B Przegł. Górn. Hutn. Nr. 9
T HERMAN ST. inż. i Cybulski W. inż. Sprawozdanie ze zjazdów górniczych stacji doświadczalnych w Montlucon 18—23 września 1933-go r. 910 sł.
- P** 1933 620.16/17:666.9:621.771.001
B Hutnik Nr. 7—12.
T ŁOWIŃSKI KAROL INŻ. Proces wałcowania w świetle hipotez i badań. 1080 sł. + 19 rys.
- P** 1933. [546.28+546.18+546.711]:
B 669.144
T Hutnik Nr. 7—12.
 FESZCZENKO-CZOPIWSKI I. INŻ. I NOWOSIELSKI S. INŻ. Wpływ krzemu, fosforu i manganu na rosnięcie żeliwa. 1800 sł. + 31 rys. + 3 tabl.
- P** 1933. 658:669.162.2
B Hutnik Nr. 7—12.
T JAKOBI JÓZEF INŻ. Instrukcja wzorcowa prowadzenia wielkiego pieca 900 sł.
- P** 1933. 669.9.001:669.018.25:
B 669.144.1
T Hutnik Nr. 7—12.
 KORNFELD KONRAD INŻ. O pewnych anomaljach staliwa Hadfield'a. 1900 sł. + 96 rys.
- P** 1933. 658.5:669.183.21
B Hutnik Nr. 7—12.
T WIELGUS JAN INŻ. Wygaszanie i rozpalanie pieca Martinowskiego. 1170 sł.
- P** 1933. 621.741.3:621.944.33:
B 620.1:[669.13]
T Hutnik Nr. 7—12.
 TITZ GUSTAW INŻ. Walce żeliwne odlewane w piasku i ich odporność na ścieranie. 990 sł. + 14 rys. + 2 tabl.
- P** 1933. 669.5.004
B Hutnik Nr. 7—12.
T BUDZYŃSKI STANISŁAW INŻ. O wartości technicznej pyłu cynkowego. 540 sł. + 2 tabl.
- P** 1933. 31:669.1.: [381+382.6]
B (438), „1933.7/12“
T Hutnik Nr. 7—12.
 Sprawozdanie z działalności hut żelaznych w lipcu, sierpniu, wrześniu, październiku, listopadzie i grudniu 1933 r. 280 sł. + 9 tabl.
- P** 1933. 338:669.1(438:431.25)
B Hutnik Nr. 7—12.
T Znaczenie portu Gdańskiego dla polskiego hutnictwa żelaznego. 720 sł. + 1 rys. + 1 tabl.
- P** 1933. 338:669.1(438.2 Gdynia).
B Hutnik Nr. 7—12.
T ŁĘGOWSKI ST. INŻ. Port Gdyniński a polskie hutnictwo żelaza. 540 sł. + 1 rys.
- P** 1933. 8—13:891.85:62(438)
B Hutnik Nr. 7—12.
T KUCZEWSKI WŁADYSŁAW INŻ. Poemat z r. 1612 o rudach, hutach i kuźnikach na Śląsku i w Polsce. 1800 sł.

- P** 1933. 31:339.4:338.8:621.771:
B 669.1(438)„1933”
T Hutnik Nr. 7—12.
 IGNASZEWSKI JANUSZ. Analiza
 zbytu wytworów walcowniczych na
 rynku wewnętrznym za rok 1933.
 900 st. + 10 tabl.
- P** 1930 620.1
B Woł. Wiad. Techn. Nr. 1, 3 i 4.
T KOŁMAKOW M. Inż. Określenie
 cech charakterystycznych metali za
 pomocą doświadczeń próbnych. 6100
 st. + 8 rys. + 1 tabl.
- P** 1930 351.81:625.711.1
B Woł. Wiad. Techn. Nr. 1
T R. F. Inż. Obliczenie ruchu koło-
 wego na drogach Sejmikowych. 200
 st. + 1 tabl.
- P** 1930 351.79
B Woł. Wiad. Techn. Nr. 1
T Stan spraw wodnych na Wołyniu.
 650 st.
- P** 1930 331.2:65.011
B Woł. Wiad. Techn. Nr. 2
T JANKOWSKI K. Inż. Praca i Płaca.
 2800 st. + 9 rys.
- P** 1930 622.352.1(438.41)
B Woł. Wiad. Techn. Nr. 2
T PIETROW A. Inż. Klesowskie ka-
 mieniołomy granitowe na Wołyniu.
 2100 st.
- P** 1930 625.711.1
B Woł. Wiad. Techn. Nr. 3—4
T RACZYNSKI FRANCISZEK. Inż.
 Drogi gminne i znaczenie szarwarem.
 3000 st. + tabl.
- P** 1930 622.352.1(438.41)
B Woł. Wiad. Techn. Nr. 3
T OKEŃCKI M. S. Inż. Kilka uwag do
 artykułu inż. A. Pietrowa „Klesowskie
 kamieniołomy granitowe na Wołyniu”.
 600 st.
- P** 1930 621.311(438)
B Woł. Wiad. Techn. Nr. 4
T LEWANDOWSKI MARJAN. Inż.
 Stan elektryfikacji w Polsce. 650 st.
- P** 1930 62(071.1)
B Woł. Wiad. Techn. Nr. 5
T BIELICKI W. Inż. Nowoczesne prą-
 dy i kierunki w wyższym szkolni-
 ctwie technicznym. 2750 st.
- P** 1930 534:721
B Woł. Wiad. Techn. Nr. 5
T WOZNIESIENSKI A. Inż. Akusty-
 ka gmachów. 1000 st. + 3 rys. + 2
 tabl.
- P** 1930 621.311.1(438.41)
B Woł. Wiad. Techn. Nr. 5
T LEWANDOWSKI MARJAN. Inż.
 Stan elektryfikacji na Wołyniu. 700 st.
- P** 1930 338(438.4—2):711.167
B Woł. Wiad. Techn. Nr. 6
T BONKOWICZ - SITTAUER JE-
 RZY. Zagadnienie rozwoju miast kre-
 sowych. 2600 st.
- P** 1930 536.7(063 Berlin)
B Woł. Wiad. Techn. Nr. 6
T Wszecchświatowa Konferencja ener-
 getyczna w Berlinie 1930 13000 st.
- P** 1930. 553.97:621.3(438.41)
B Woł. Wiad. Techn. Nr. 6
T LEWANDOWSKI MARJAN INŻ.
 Zagadnienie elektryfikacji Wołynia.
 600 st.
- P** 1930. 69:691
B Woł. Wiad. Techn. Nr. 7.
T KOŁMAKON M. INŻ. Nowoczesne
 kierunki budownictwa. 4400 st.
- P** 1930. 600.7:658.312.43
B Woł. Wiad. Techn. Nr. 7.
T BONKOWICZ-SITTAUER JERZY.
 Przygotowanie ludzi do wyższych
 stanowisk kierowniczych. 700 st.
- P** 1930. 621.32.00.2
B Woł. Wiad. Techn. Nr. 8.
T LEWANDOWSKI MARJAN INŻ.
 W sprawie racjonalnej gospodarki
 świetlnej. 750 st.
- P** 1930 796(438.41)
B Woł. Wiad. Techn. Nr. 8.
T SITTAUER BONKOWICZ JERZY
 Bołączki wołyńskiego automobilisty.
 1200 st.
- P** 1930 355.739.2:623.459
B Woł. Wiad. Techn. Nr. 8.
T KOŚCIANOWSKI WACŁAW.
 Schrony przeciwgazowe. 1700 st. +
 1 tabl.
- P** 1930. 355.01:66
B Woł. Wiad. Techn. Nr. 9.
T KOŚCIANOWSKI WACŁAW.
 Współczesna wojna a przemysł che-
 miczny. 1200 st.

- P** 1930. 629.113(438)
B Woł. Wiad. Techn. Nr. 10.
T **BONKOWICZ SITTAUER JERZY**
 O polski samochód. 550 sł.
- P** 1930. 621.43:621.311
B Woł. Wiad. Techn. Nr. 10.
T U. Z. M. Silniki Diesla jako zespoły
 rezerwowe w elektrowniach. 500 sł.
- P** 1930 553.97+634.9]:
B 631.6(438 Wilno)
T Woł. Wiad. Techn. Nr. 11 i 2
 z 1931 r.
RUTKOWSKI W. INŻ. Referat w
 sprawie programu wykonania meljora-
 cji na torfowiskach Dyrekcji La-
 sów Państwowych w Wilnie. 2850
 sł. + 2 tabl.
- P** 1930 621.15(43):658.1(438)
B Woł. Wiad. Techn. Nr. 11.
T W sprawie popierania przemysłu
 maszynowego niemieckiego przez
 przedsiębiorstwa państwowe i samo-
 rządu. 700 sł.
- P** 1930 553.97+634.9]:631.6
B (438 Wilno)
T Woł. Wiad. Techn. Nr. 11 i z r.
 1931 Nr. 1, 2.
RUTKOWSKI W. INŻ. Referat w
 sprawie programu wykonania meljora-
 cji na torfowiskach Dyrekcji La-
 sów Państwowych w Wilnie. 2850
 sł. + 2 tabl.
- P** 1933 621.791.5:629.125
B Spaw. i Cięcie Met. Nr. 1—2
T **SZNERR ALFRED** dr. Spawany
 kajak aluminiowy. 600 sł. + 6 rys.
- P** 1933 621.791.5:621.6
B Spaw. i Cięcie Met. Nr. 1—2
T **BIELAWSKI MIECZYSLAW** inż.
 Naprawa korpusu pompy próżniowej.
 1000 sł. + 3 rys.
- P** 1933 621.791:621.643
B Spaw. i Cięcie Met. Nr. 1—2
T **SZNERR A. dr. i DOBROWOLSKI**
 Z. inż. Spawanie c. d. 1950 sł. + 16
 rys.
- P** 1933 621.791.5:621.15
B Spaw. i Cięcie Met. Nr. 1—2
T Naprawa węzownicy przegrzewa-
 cza lokomobili zapomocą spawania
 acetylenowego. 200 sł. + 4 rys.
- P** 1933 621.791:(672.1+666.9)
B Spaw. i Cięcie Met. Nr. 1—2
T Cięcie żeliwa i betonu. 650 sł. +
 4 rys.
- P** 1933 621.791.5:625.143
B Spaw. i Cięcie Met. Nr. 3—4
T **NOWAK TADEUSZ** inż. Napawa-
 nie krzyżownic. 2250 sł. + 13 rys.
 + 3 tabl.
- P** 1933 620.17:621.791
B Spaw. i Cięcie Met. Nr. 3—4
T Naprężenie termiczne w połącze-
 niach spawanych. 1800 sł. + 19 rys.
 + 2 tabl.
- P** 1933 621.791:621.643
B Spaw. i Cięcie Met. Nr. 3
T **SZNERR A. dr. i DOBROWOLSKI**
 Z. inż. Spawanie c. d. 900 sł. + 9
 rys.
- P** 1933 621.791.5:621.18
B Spaw. i Cięcie Met. Nr. 3
T Spawanie acetylenowe w budowie
 kotłów i zbiorników. 880 sł. + 8 rys.
 + 4 tabl.
- P** 1933 621.791.5:625.143
B Spaw. i Cięcie Met. Nr. 4
T **DOBROWOLSKI Z. inż.** Naprawa
 szyn na stykach zapomocą spawania
 acetylenowo-tlenowego. 3500 sł. +
 21 rys. + 2 tabl.
- P** 1933 621.791:624.9
B Spaw. i Cięcie Met. Nr. 5
T **BRYŁA STEFAN.** Spawanie przy
 budowie 16-piętowego gmachu Tow.
 Prudential w Warszawie. 1200 sł. +
 7 rys.
- P** 1933 621.791.5:669.24
B Spaw. i Cięcie Met. Nr. 5
T **JAHNS ARTUR** inż. Spawanie ni-
 klu. 1400 sł. + 4 rys.
- P** 1933 621.791:621.643
B Spaw. i Cięcie Met. Nr. 5
T **SZNERR A. dr. i DOBROWOLSKI**
 Z. inż. Spawanie c. d. 1200 sł. + 9
 rys.
- P** 1933 614.83
B Spaw. i Cięcie Met. Nr. 5
T **STRAUSFOGEL** inż. Niezczęśli-
 wy wypadek przy rozbieraniu wy-
 twornicy w Parowozowni Bydgoskiej
 400 sł. + 1 rys.
- P** 1933 657.47:621.642
B Spaw. i Cięcie Met. Nr. 5
T Porównanie kosztów zbiorników
 nitowanych i spawanych. 100 sł. +
 1 rys. + 2 tabl.
- P** 1933 92(Dunin-Markiewicz ś.p.)
B Spaw. i Cięcie Met. Nr. 5
T Ś. p. inż. Mieczysław Dunin-Mar-
 kiewicz. 400 sł. + 1 rys.

- P** 1933 621.791.5:624.9
B Spaw. i Cięcie Met. Nr. 6
T TULACZ PIOTR inż. Spawanie acetylenowo-tlenowe w konstrukcjach stalowych. 2100 zł. + 4 rys.
- P** 1933 (621.791+621.884):66.02
B Spaw. i Cięcie Met. Nr. 6
T Spawanie czy nitowanie w budowie aparatów chemicznych? 1000 zł. + 7 rys.
- P** 1933 621.791:621.643
B Spaw. i Cięcie Met. Nr. 6
T SZNERR A. dr. i DOBROWOLSKI Z. inż. Spawanie c. d. 1500 zł. + 15 rys.
- P** 1933 621.791
B Spaw. i Cięcie Met. Nr. 7
T KOZIARSKI JÓZEF kpt. pilot. O nakładaniu części maszyn. 2250 zł. + 2 rys.
- P** 1933 35:621.791
B Spaw. i Cięcie Met. Nr. 7
T BRYŁA STEFAN inż. Nowe polskie przepisy dotyczące spawania konstrukcyj stalowych. 1700 zł. + 1 tabl.
- P** 1933 621.791.5:66.075.5
B Spaw. i Cięcie Met. Nr. 7
T Zastosowanie metody nawskroś do budowy butli na gazy niskoprężne. 750 zł. + 6 rys.
- P** 1933 621.791
B Spaw. i Cięcie Met. Nr. 7
T SZNER A. dr. i DOBROWOLSKI Z. inż. Spawanie c. d. 1350 zł. + 8 rys.
- P** 1933 621.791
B Spaw. i Cięcie Met. Nr. 8
T Studium porównawcze spawania acetylenowego i elektrycznego. 2900 zł.
- P** 1933 621.791+623
B Spaw. i Cięcie Met. Nr. 8
T DOBROWOLSKI ZYGMUNT inż. Spawanie w wyrobie sprzętu wojennego i jego rola w czasie wojny. 2300 zł. + 9 rys.
- P** 1933 621.791
B Spaw. i Cięcie Met. Nr. 8
T SZNERR A. dr. i DOBROWOLSKI ZYGMUNT inż. Spawanie c. d. 1700 zł. + 8 rys.
- P** 1933 621.791.5:621.64
B Spaw. i Cięcie Met. Nr. 8
T MANDEL J. inż. Wykonywanie taniach rurociągów w warsztatach naprawczych. 700 zł. + 3 rys.
- P** 1933 624.01:621.791
B Spaw. i Cięcie Met. Nr. 9
T BRYŁA STEFAN. Spawanie konstrukcje rurowe. 2450 zł. + 19 rys.
- P** 1933 621.791:621.643
B Spaw. i Cięcie Met. Nr. 9
T SZNERR A. dr. i DOBROWOLSKI Z. inż. Spawanie c. d. 1350 zł. + 14 rys.
- P** 1933 614.893:621.791
B Spaw. i Cięcie Met. Nr. 9
T BIERNACKI JÓZEF inż. Ochrona oczu przy spawaniu. 1350 zł.
- P** 1933 351.824+621.791:624.94
B Spaw. i Cięcie Met. Nr. 10
T Przepisy projektowania i wykonywania stalowych konstrukcyj spawanych w budownictwie (Okólnik Ministerstwa Spraw Wewnętrznych Nr. 93 z dn. 6 października 1933). 2600 zł. + 11 rys. + 3 taobl.
- P** 1933 389.6:621.791
B Spaw. i Cięcie Met. Nr. 10
T KRUSZEWSKI STANISŁAW inż. Projekt norm oznaczania spoin na rysunkach. 200 zł. + 1 tabl.
- P** 1933 621.791
B Spaw. i Cięcie Met. Nr. 10
T SZNER A. dr. i DOBROWOLSKI Z. inż. Spawanie c. d. 450 zł. + 6 rys.
- P** 1933 621.791.5
B Spaw. i Cięcie Met. Nr. 10 i 11
T Ekonomia i technika spawania acetylenowo-tlenowego. Sprawozdanie z wyników badań nad najlepszymi metodami spawania acetylenowo-tlenowego. 2050 zł. + 5 rys. + 3 wykresy + 16 tabl.
- P** 1933 351:(621.791+624)
B Spaw. i Cięcie Met. Nr. 11 i 12
T i z r. 1934 Nr. 1 i 2
 BRYŁA STEFAN. Objasnienia do „Przepisów projektowania i wykonania stalowych konstrukcyj spawanych w budownictwie. 5600 zł. + 17 rys. + 21 tabl.
- P** 1933 621.791
B Spaw. i Cięcie Met. Nr. 11
T BIERNACKI JÓZEF in. Spawanie w naprawach części maszyn. 1200 zł. + 16 rys.

Są do nabycia wydawnictwa Związku Polskich Zrzeszeń Technicznych po znacznie niżonych cenach

Katalog książek, czasopism i oddzielnych broszur z dziedziny **Polskiej Techniki** wydanych od 1918 r. do 1928 r. wraz ze **skrótem Działowym i Alfabetycznym** Klasyfikacji Dziesiątej
W cenie 12,50 zł.

Spis Członków Stowarzyszeń Technicznych należących do **Związku Polskich Zrzeszeń Technicznych.**
W cenie 6,25 zł.

Referaty i Wnioski zgłoszone na Zjazd Polskich techników Zrzeszonych w 1927 r. we Lwowie pod hasłem **Pracy Gospodarnej**
W cenie 12,50 zł.

Referaty i Wnioski zgłoszone na Zjazd Polskich Techników Zrzeszonych w 1927 r. w Poznaniu pod hasłem **Pracy Gospodarnej.**
W cenie 6,25 zł.

Członkowie Towarzystw Zrzeszonych korzystają z **20%** zniżki powyższych cen.

Związek Polskich Zrzeszeń Technicznych
Warszawa, ul. Czackiego 5